

પુરશીમાં : (ડાબી બાજુએથી) : સર્વશ્રી સુનીલ ડી. દેસાઈ, પ્રા. ડાહ્યાભાઈ નાયક, પ્રા. અરુણભાઈ નાયક, પી. ટી. આઈ. ડી. ડી. પટેલ, મેનોન્ગ ટ્રસ્ટી મોહનભાઈ દેસાઈ, આચાર્ય ડો. જી. જે. દેસાઈ, ઉપાચાર્ય આર. એસ. ગાંધી, પ્રા. જે. વી. પટેલ, પ્રા. આર. આર. મહેતા, ડો. અબ્બાસઅલી કે. તાઈ.

આગળ બેઠેલાં : (ડાબી બાજુએથી) : કુ. અંબાબેન જેડ. પટેલ, તૃપ્તિ એસ. દેસાઈ, કુ. ઉષા આર. પટેલ

પાછળ બેઠેલાં : (ડાબી બાજુએથી) : સર્વશ્રી રમેશભાઈ આર. પટેલ (પટાવાળા), છોટુભાઈ પી. પટેલ, અરુણભાઈ સી. પટેલ, સંપતભાઈ જી. પટેલ, શૌકત આઈ. લુણત, હરીશકુમાર એમ. પટેલ, કનુભાઈ એમ. પટેલ, રબીન્દર એસ. ચડા, સુનીલ ડી. પવાર, કાન્તિલાલ પટેલ, શંકરભાઈ જી. પટેલ, અરવિંદભાઈ બી. પટેલ, બાજુભાઈ એમ. પટેલ, પ્રેમભાઈ આર. પટેલ.

વિમલ

૧૯૮૦-૮૧

૧૧

સંપાદકો :

પ્રા. માલતી શે. જોષી • પ્રા. રમણ પાઠક • પ્રા. કે. બી. પટેલ • પ્રા. ભારતીબેન નાયક

વિદ્યાર્થી પ્રતિનિધિઓ :

રબીન્દર એસ. ચડા • કનુભાઈ એમ. પટેલ • શૌકતઅલી આઈ. લુણત

વિમલ ઉચ્ચતર કેળવણી ટ્રસ્ટ સંચાલિત

આદર્શ ઓન્ડ ટ્રસ્ટ્સ કોમિશન
ઓખળો

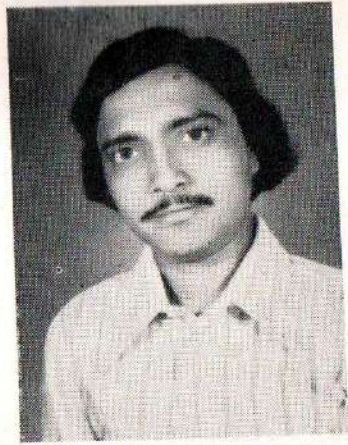
શ્રીકૃષ્ણ પ્રેમથી બંધિત થયેલા હતા. શ્રીમતી રાધાના પ્રેમથી ત્રિભંગ થયા હતા. બાંકેબિહારી શ્રીકૃષ્ણની વ્યાખ્યા કોઈ કોઈ કરે કે શ્રીરાધાના પ્રેમથી ત્રિભંગ ! કાળા શા માટે બળર છે ? અને ચૌદ મુઠ્ઠી જેટલું નાનું સ્વરૂપ શું કામ ? જ્યાં સુધી ઈશ્વર દૂર હોય ત્યાં સુધી એ કાળું લાગે; જેમ કે સમુદ્રનું જળ દૂરથી આસમાની રંગનું લાગે. સમુદ્રના જળની પાસે જઈએ અને હાથમાં લઈને જોઈએ તો પછી રંગવાળું લાગે નહિ, ત્યારે તો સાફ ચોખ્ખું. સૂર્ય દૂર છે એટલે ખૂબ નાનો લાગે; પાસે જઈએ તો પછી નાનો દેખાય નહિ. ઈશ્વરનું સ્વરૂપ બરાબર જાણી શકીએ તો પછી કાળુંયે ન દેખાય ને નાનુંયે ન દેખાય. પણ એ ઘણી જ દૂરની વાત. સમાધિ અવસ્થા થયા વિના એ અનુભવ થાય નહિ. જ્યાં સુધી ‘હું’ ‘તમે’ નું ભાન છે, ત્યાં સુધી નામ રૂપનું ભાન પણ છે. એ બધી ઈશ્વરની જ લીલા. ‘હું’ ‘તમે’ નું ભાન જ્યાં સુધી રહે, ત્યાં સુધી ઈશ્વર વિવિધ રૂપે પ્રકટ થાય.

“શ્રીકૃષ્ણ પુરુષ, શ્રીમતી રાધિકા એની શક્તિ, આધ-શક્તિ; પુરુષ અને પ્રકૃતિ. યુગલ-મૂર્તિનો અર્થ શો ? પુરુષ અને પ્રકૃતિ અભિન્ન. એમનામાં ભેદ નથી. પુરુષ, પ્રકૃતિ ન હોય તો રહી શકે નહિ; પ્રકૃતિય પુરુષ ન હોય તો રહી શકે નહિ. એકને ઉદ્દેશ્ય કરતાં જ બીજાને ઉદ્દેશ્ય એની સાથે સાથે જ સમજી લેવાનો. જેમ કે અગ્નિ અને એની દાહક શક્તિ. દાહક શક્તિ સિવાયના અગ્નિનો વિચાર કરી શકાય નહિ. એટલા માટે યુગલ-મૂર્તિમાં શ્રીકૃષ્ણની દૃષ્ટિ શ્રીમતી તરફ, અને શ્રીમતીની દૃષ્ટિ શ્રીકૃષ્ણ તરફ. શ્રીમતીનો ગૌર વર્ણ, વિદ્યુત સમાન, એટલે શ્રીકૃષ્ણે પીતાંબર ધાર્યું છે. શ્રીકૃષ્ણનો વર્ણ આસમાની વાદળ જેવો, એટલે શ્રીમતીએ આસમાની સાડી ઝોઢી છે. અને શ્રીમતીએ નીલકાંત મણિ ધારણ કરીને શરીર સોહાવું છે. શ્રીમતીના પગે તુપૂર, એટલે શ્રીકૃષ્ણેય તુપૂર ધારણ કર્યાં છે. અર્થાત પ્રકૃતિની સાથે પુરુષનો અંદરબહાર સુમેળ.”

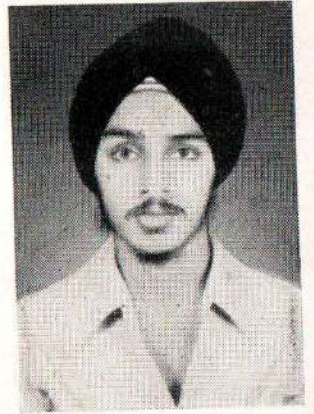
- શ્રી રામકૃષ્ણ કથામૃત
ભાગ-૨ માંથી સામાર

ડૉ. જી. જી. દેસાઈ (આચાર્ય)
પ્રા. આર. એસ. ગાંધી (ઉપાચાર્ય)
પ્રા. એમ. જી. કાપડિયા (વાણિજ્ય)
પ્રા. આર. એચ. પાઠક (ગુજરાતી)
પ્રા. ટી. એમ. દેસાઈ (હિન્દી)
પ્રા. એસ. આઈ. કાપડિયા (વેપારી કાયદો)
પ્રા. આર. એ. દેસાઈ (વાણિજ્ય)
પ્રા. કુ. એન. જી. કિસ્તી (અંગ્રેજી)
પ્રા. કુ. માલતી જી. જોશી (સંસ્કૃત)
પ્રા. બી. ડી. પટેલ (આંકડાશાસ્ત્ર)
પ્રા. શ્રીમતી બી. જી. નાયક (ગુજરાતી)
પ્રા. ટી. જી. પટેલ (વાણિજ્ય)
પ્રા. કે. બી. પટેલ (અર્થશાસ્ત્ર)
પ્રા. આઈ. એ. મુલતાની (ઈતિહાસ)
પ્રા. એમ. એસ. પ્રજાપતિ (અર્થશાસ્ત્ર)
પ્રા. ડી. એન. નાયક (ગુજરાતી)
પ્રા. જી. વી. પટેલ (ઈતિહાસ)
પ્રા. એ. એમ. કાપડિયા (હિન્દી-પશ્ચિમ)
ડૉ. એ. કે. નાઈ (હિન્દી)
શ્રી ડી. ડી. પટેલ (શારીરિક શિક્ષણ)
પ્રા. એ. એમ. નાયક (વાણિજ્ય)
પ્રા. આર. આર. મહેતા (અંગ્રેજી)
પ્રા. શ્રીમતી ડી. એ. હરિયાણી (મનોવિજ્ઞાન)
પ્રા. કુ. આર. જી. માસ્ટર (ગુજરાતી)
પ્રા. શ્રીમતી એમ. બી. દેસાઈ (ઈતિહાસ)

પ્રા. શ્રીમતી બી. પી. દવે (સંસ્કૃત)
પ્રા. વી. ડી. પટેલ (આંકડાશાસ્ત્ર)
પ્રા. વી. ડી. શાહ (વાણિજ્ય)
પ્રા. કુ. વિપ્લા ડી. અધ્વર્યુ (મનોવિજ્ઞાન)
પ્રા. શ્રીમતી બી. એમ. પંચોલી (અર્થશાસ્ત્ર)
પ્રા. એ. બી. જાદવ (અંગ્રેજી)
પ્રા. વાય. જી. દેસાઈ (વાણિજ્ય)
પ્રા. જી. એમ. પટેલ (ગુજરાતી)
★
શ્રી એ. બી. દેસાઈ (કાર્યાલયધીર)
શ્રી એસ. આર. દેસાઈ
શ્રી એચ. કે. ગાંધી
કુ. એ. એસ. દેસાઈ
શ્રીમતી કે. એ. દેસાઈ
શ્રી જી. જી. પાટિલ
શ્રી એન. જી. પટેલ
★
શ્રી કે. એમ. પટેલ
શ્રી આર. વી. પટેલ
શ્રી સી. આર. પટેલ
શ્રી બી. સી. પટેલ
શ્રી આર. ડી. ચૌહાણ
શ્રી જી. સી. બીરાસી
શ્રી આર. આર. પટેલ
શ્રી આર. આર. એમ. પટેલ

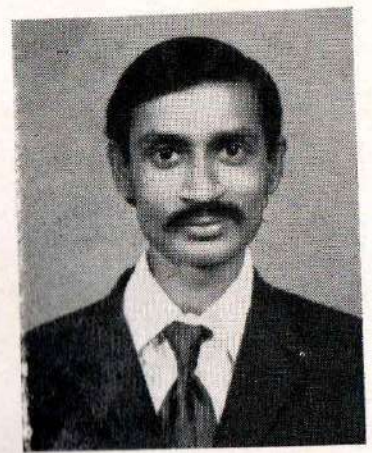

सुनील डी. देसाई
 टी. वाय. बी. ओ.
 युनि. प्रतिनिधि
 तथा
 मंत्री, नाणां समिति

रणी-दर एस. चक्र
 एस. वाय. बी. कोम.
 मंत्री,
 मेजेरीन समिति
 (मेजेरीन माटे साथी वधु जलेशत मेणवनार)

**
 **

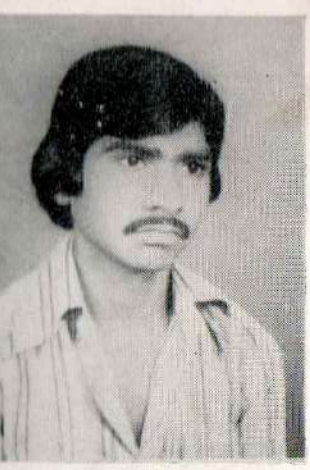

छाटुबाई पी. पुरोहित
 टी. वाय. बी. ओ.
 मंत्री,
 वक्तृत्व समिति

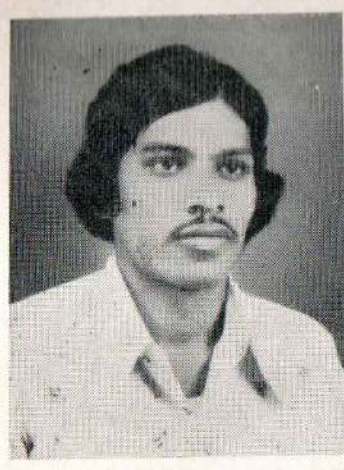

तृषिता एस. देसाई
 ओ. वाय. बी. ओ.
 मंत्री,
 सांस्कृतिक समिति

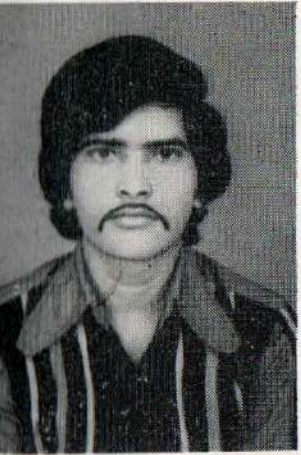

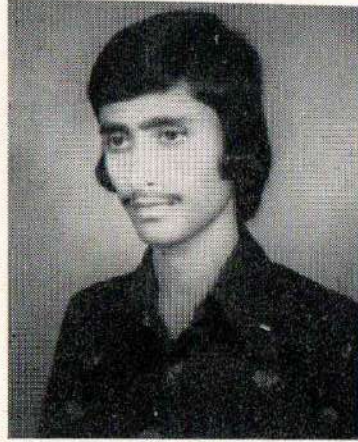
હરીશકુમાર એમ. પટેલ
ટી. વાય. બી. કોમ.
મંત્રી,
પ્રવાસ સમિતિ

અરુણકુમાર સી. પટેલ
એસ. વાય. બી. એ.
મંત્રી,
જીમખાના સમિતિ

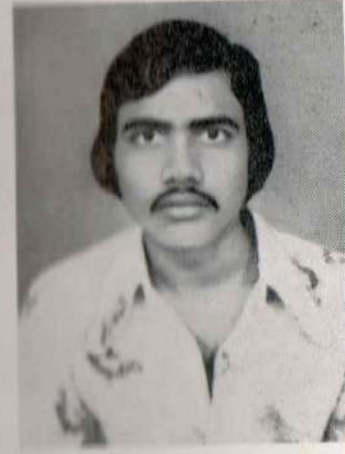
સંપતભાઈ જી. પટેલ
ટી. વાય. બી. એ.
મંત્રી,
અન્ય પ્રવૃત્તિ

અરવિંદ વી. પટેલ
એફ. વાય. બી. કોમ.
મંત્રી,
આયોજન

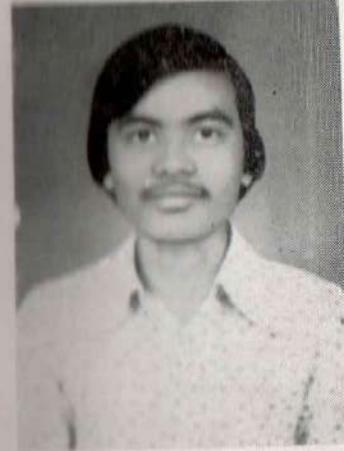

કુ. ઈન્દુબેન બી. પટેલ
ટી. વાય. બી. એ.
(ઈતિહાસ) પ્રથમ વર્ગ

કુ. ચંપાબેન પટેલ
ટી. વાય. બી. એ.
(ઈતિહાસ) પ્રથમ વર્ગ

મકુલ્લ ડી. પટેલ
એસ. વાય. બી. એ.
(હિન્દી) પ્રથમ વર્ગ

કુ. ગીતા બે. માલી
એફ. વાય. બી. કોમ.
પ્રથમ વર્ગ ૬૩%

રાજેશકુમાર બી. ખાંગાવાલા
એસ. વાય. બી. કોમ.
પ્રથમ વર્ગ

સેવાકાર્યની તૈયારી

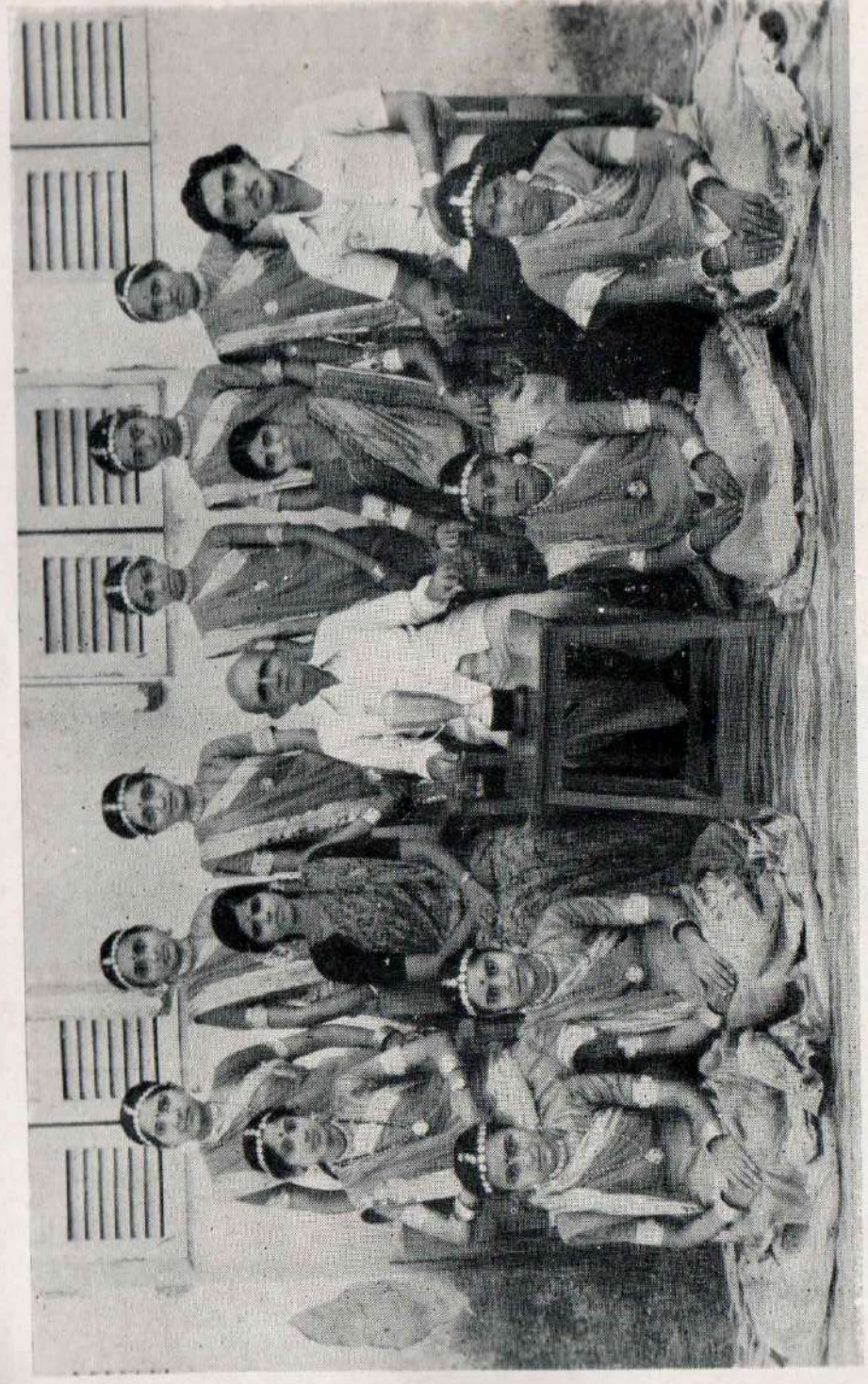
એન. એસ. એસ. તામછડી શિબિર
પ્રા. પ્રજાપતિ (પ્રોગ્રામ ઓફિસર)
વિદ્યાર્થીઓને સેવાકાર્યમાં પ્રયોજી રહ્યા છે.

પૂર્ણાહુતિ

એન. એસ. એસ. તામછડી
ની પૂર્ણાહુતિ. પ્રોગ્રામ ઓફિસર
પ્રા. પ્રજાપતિ મહેમાનો સાથે.
ડી. એ. શ્રી. નાનુભાઈ દેસાઈ
ડે. ડી. ડી. એ.શ્રી વગેરે.

ગરબાવૃંદ - દ્વિતીય ક્રમે

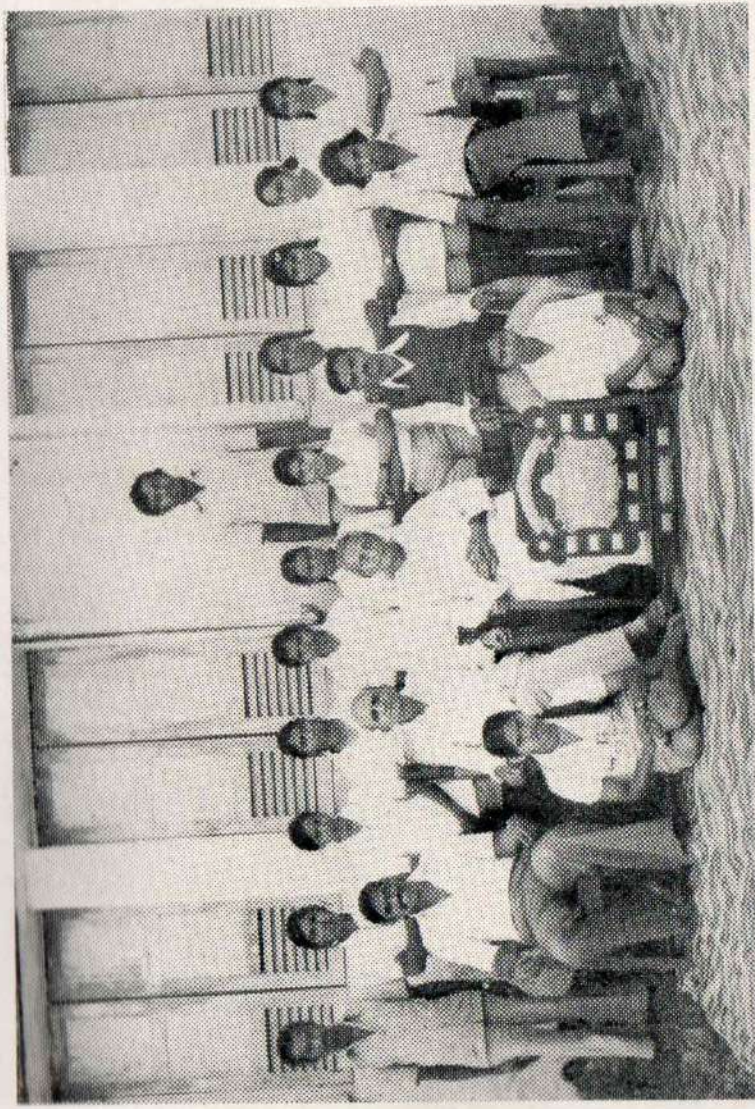

પુરશીમાં : નૃપિત દેસાઈ, પ્રા. કુ. રેણુકાબેન મારતર, આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. ને. દેસાઈ, પ્રા. મધુબેન દેસાઈ, સુનીલ દેસાઈ.
શ્રી. એ. શ્રી. નાનુભાઈ દેસાઈ, પ્રા. પ્રજાપતિ મહેમાનો સાથે.

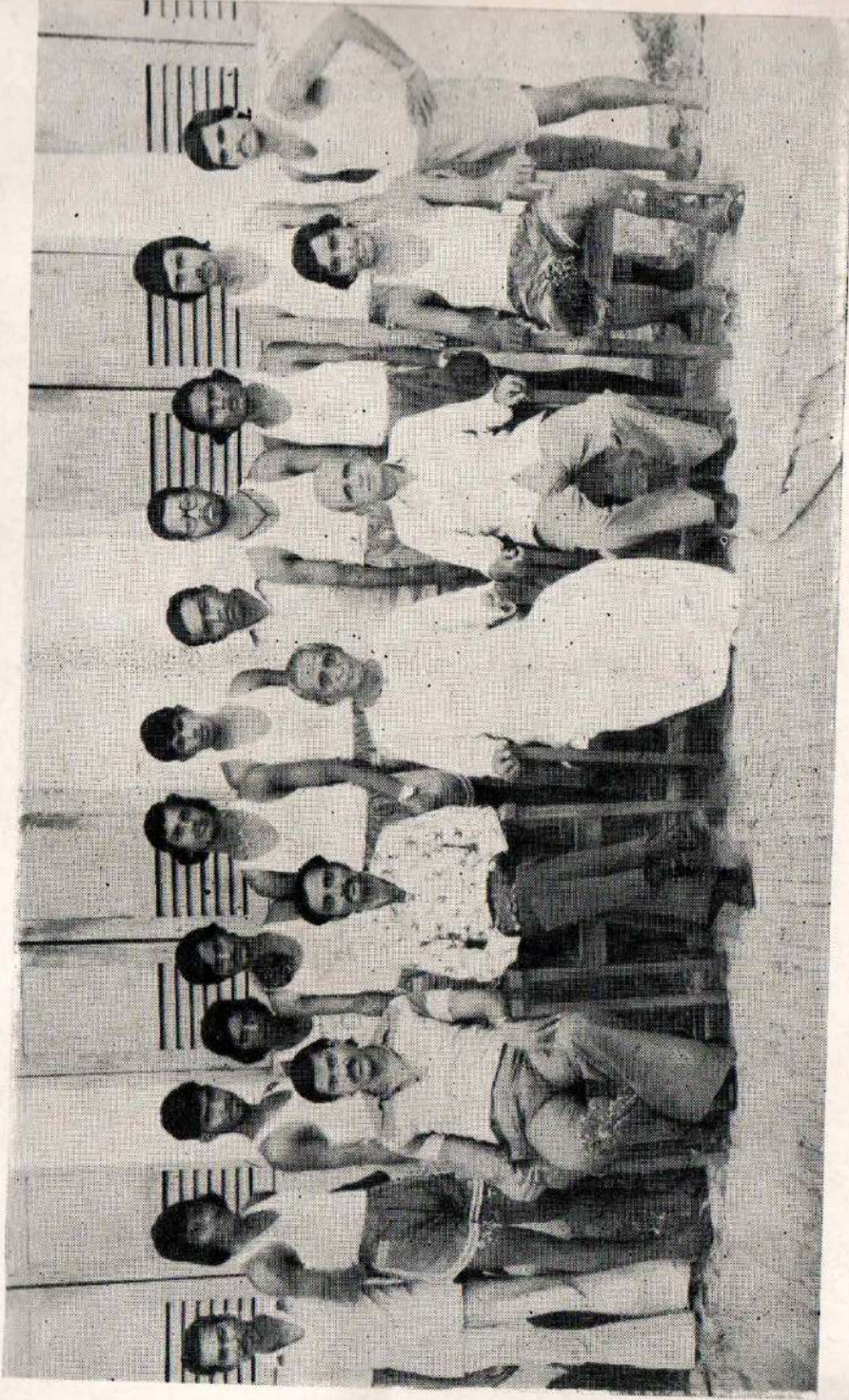

પુરશીમાં : તૃપ્તિ દેસાઈ, પ્રા. કું. રેણુકાબેન માસ્તર, આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જી. દેસાઈ, પ્રા. મધુબેન દેસાઈ, સુનીલ દેસાઈ.
 આગળ બેઠેલાં : કું. લીલા પટેલ, કું. વનિતા પટેલ.
 પાછળ ઊભેલા : મોહનભાઈ માહલા, રમેશ ચૌધરી, દિનેશ ચૌધરી, નવનીત ચૌધરી.

દક્ષિણ ગુજરાત યુનિ. જા-જો ચેમ્પિયન ટીમ (બહેનો)

પુરશીમાં : સર્વશ્રી પી. ટી. આઈ. ડી. ડી. પટેલ, આચાર્ય ડૉ. જી. જી. દેસાઈ, મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી મોહનભાઈ દેસાઈ, પ્રા. અરુણભાઈ ઝોમ. નાયક, વી. ઝોસ. પટેલ (સા. ચેરમેન, જીમખાના)
 આગળ બેઠેલાં : કેપ્ટન પી. જી. પટેલ, વા. કેપ્ટન રામી બી. પટેલ.
 પાછળ ઊભેલાં : આર. આર. પટેલ (પટાવાળા), કું. નંદી પટેલ, કું. પ્રેમીલા પટેલ, કું. સવિતા ડી. પટેલ, કું. સવિતા પટેલ, કું. કમલા રાઠોડ, કું. ડીપા પટેલ, કું. કમલા પટેલ, કું. ઈલા પટેલ,

પુરસ્કૃતીમાં : પી. ડી. આઈ. શ્રી ડી. ડી. પટેલ, પ્રા. શ્રી અરુણભાઈ એમ. નાયક, મેનેજિંગ ટ્રસ્ટીશ્રી મોહનભાઈ દેસાઈ, આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જે. દેસાઈ, કેપ્ટનશ્રી એ. સી. પટેલ.

હાજીર : સર્વશ્રી આર. આર. પટેલ (પટાવાળા), મોહનભાઈ માહલા, એમ. આર. પટેલ, જુગત પટેલ, હિમત પટેલ, ધીરુ પટેલ, નવનીત ચૌધરી, ભીખુભાઈ સી. પટેલ (જમખાના પટાવાળા), દિનેશ ચૌધરી, આર. એમ. ગાવિત, આઈ. એલ. પરમાર, નારણ પરમાર.

વિદ્યાર્થી, કોલેજકક્ષાએ અભ્યાસ અર્થે પ્રવેશે, એટલે સ્વાભાવિક જ એની સમાજ પ્રત્યેની જવાબદારી વધી જાય છે. આવી જવાબદારી અદા કરવામાં સર્વ-પ્રથમ આવશ્યકતા શિસ્તની રહે, છે. કોલેજના પુખ્ત વિદ્યાર્થીઓ શિસ્તબદ્ધ વર્તન દર્શાવે તો શાળાના વિદ્યાર્થીઓ પણ તેમને જ અનુસરવાના. કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ તોફાનો કરવા માટે આજે નામચીન બન્યા છે; ત્યારે શાળાના વિદ્યાર્થીઓ પણ તોફાનમાં પડે એમાં શી નવાઈ ?

આજકાલ વિદ્યાર્થીઓ, ખાસ કરીને કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ કુટુંબના કે સમાજના વડીલો પ્રત્યે તુલ્યકારપૂર્વક વર્તે છે અને કવચિત્ તેમની વિરુદ્ધ વિવાદો યા તોફાનો ચલે છે. આવા અયોગ્ય વર્તણૂકથી આખો સમાજ દુષિત બને છે. મોટા-નાનાની મર્યાદા ભૂલ થાય તો સમાજવ્યવસ્થા તૂટી જ પડે. અગાઉના વિદ્યાર્થીઓ વધુ વિદ્વાન હતા, છતાં તેઓ પોતાનાં અભાગ્ય માતૃપિતા તથા સમાજના વડીલો પ્રત્યે માન રાખતા. અરે, સવાર-સાંજ માતૃપિતાને વંદન કરતા; તેઓનો પડયો ખોલ ઝીલી લેતા, અને વડીલોની શિખામણ અમલમાં મૂકતા.

હવે જેમ અભ્યાસ વધે છે તેમ ઉદ્ધતાઈ અને અશિસ્ત જ વધે છે. આજના વિદ્યાર્થીઓ સમાજમાં અણ પોતે જ મહાન છે એવા ખ્યાલથી પીડાતા ફરે છે અને એવો દેખાવ રાખે છે. આ બધાં દુષણોનાં કારણો અનેક છે, જેને માટે શિક્ષકો પણ ધણું જવાબદાર છે. શિક્ષકોનું વેતન સારું છે; અને કાસને સમય પ્રમાણમાં ધણું ઓછું છે. આવી પરિસ્થિતિમાં તેઓએ પોતાને મળતા મૂલ્યવાન સમયનો ઉપયોગ

વિદ્યાકીય તેજસ્વિતા વધારવા માટે કરવું પડે છે. બદલે વિદ્યાર્થીઓ સાથે બિનસૈક્ષણિક જોડાય છે અને રાજકીય કહેવાય એવું કેટલાક તો પડે છે. રાષ્ટ્રના ભૂતપૂર્વ અગ્રણીઓની અયોગ્ય ટીકા કરે છે અને હાથા બનાવી સત્તાધીશો તથા સાંસદો આંદોલનો કરે છે, એવા દાખલા પણ શિક્ષકને શાસ્ત્રોએ “ગુરુ બ્રહ્મા, ગુરુ વિશ્વકર્મા, ગુરુ સાક્ષાત્ પરબ્રહ્મ” કહ્યો છે. હડતાળો પડાવે, આંદોલનો ચલાવે, પછી પાસે આપણે શી આશા રાખી શકીએ ? તેો વિદ્યોપાર્જન તથા વિદ્યાવિતરણનું મહત્વકાંક્ષાઓ એનું તેજ ઘટાડે છે એ સમજી લેવા જેવું છે.

આ ગતિવિધિ આગળ વધતી રહે તો ભારે શોષવાનું આવશે; કદાચ દેશ ભય ફેંકાઈ જશે. તો હવે વિદ્યાર્થીએ કયું સમજવાનો છે અને આચરવાનો છે એ લેવું ઘટે.

વિદ્યાર્થીઓ કોલેજમાં જિયું જ્ઞાન મેળવી નથી. તેમણે પોતાના અધ્યાપકો તથા સહાધ્યાયીઓ સાથે સંબંધો સુધારવા માટે સમય સેવવું જોઈએ, વડીલોનું ગૌરવ બતાવવું એ જ વિદ્યાર્થીઓની કુલીનતા તથા ખાનગી શિક્ષણથી સંસ્કારી બનવાનું છે અને તથા સવયમ દ્વારા જ સંસ્કાર કેળવાય. એ સમાજનાં ગર્વ તથા ગૌરવરૂપ બની શકે એ તો વિદ્વાનો અર્થે, એ ખોટી હડતાળો હડતાળો કદાપિ ન પાડે એ દરેક

જાનદિએ તપાસે અને માન તથા પ્રેમથી જીકલે. કેલેજમાં શેરબજાર જેવું ઘોંઘાટિયા વાતાવરણ હોય એ વિદ્યામંદિર નથી; એમાં તો મંદિરનાં શાંતિ પવિત્રતા તથા ભક્તિભાવ પ્રવર્તવાં જોઈએ.

આ છે શિસ્તનો વ્યાપક અર્થ. વિદ્યાર્થીએ વિદ્યાર્થિનીએને પોતાની બહેન સમજે અને સ્નેહભાવ તથા આદર દર્શાવે. વિદ્યાર્થિની બહેનોની પગવણીનો પ્રશ્ન ભલે આપણે ત્યાં નથી, પણ મોટાં ગામોની કોલેજોમાં એ શરમજનક અનિષ્ટ છે. વિદ્યાર્થીભાઈની ફરજ તો પોતાની બહેનની જેમ કોઈપણ વિદ્યાર્થિની-બહેનની ઇજ્જતનું રક્ષણ કરવાની છે. એને માટે મરી શકે તે જ સાચો મર્દ.

તો આપણે હવે આપણી કોલેજમાં એવું વાતાવરણ સર્જીએ કે અહીં પ્રાચીન ઋષિ-આશ્રમો જેવા પ્રશાન્ત, જ્ઞાનમય, નેત્રેમય, જીર્વગામી, નિરંતર ક્રિયાશીલ વિદ્યાધામનો અનુભવ થાય. જો આપણે દેશના જયોતિર્ધર બની, સમાજનું હિત કરવાની મહત્વાકાંક્ષા સેવતા હોઈએ, તો આરંભ અહીંથી, વિદ્યાલયોથી જ કરી દેવો ધટે. આપણે સર્વ પુરુષાર્થ ખેડી, સમાજના પ્રથમ દરજ્જાના નાગરિક બની રહીએ. મારી વિનમ્ર તથા અંતઃકરણની પ્રાર્થના છે કે, મારા વિદ્યાર્થીએને અત્રે આવા વિદ્યાસંપન્ન બની, ઉત્તમ નાગરિક બની રહેવાની પ્રભુ પ્રેરણા અર્પે ! બળ અર્પે !

જિંદગીમાં આપણે મોટામાં મોટી ભૂલ કરી શકીએ એમ છીએ અને તે એવી ભૂલ કરીશું એવી ભીતી સતત સેવતા રહેવાની.

-હુબાર્ડ (ભૂપેન્દ્ર ભક્ત એફ. બી. કેમ.)

ફિલ્સૂફ એમર્સનને કોઈ નિગૂઢવાદીએ કહ્યું કે, “દશોક દિવસમાં જગતને વિનાશ થવાનો છે.” ‘ભલે,’ એમર્સને જવાબ વાળ્યો. “અમારે તો એના વિના ચાલશે.”

ભૂપેન્દ્ર ભક્ત એફ. બી. કેમ.

વિહંગાવલોકન

આચાર્ય ડૉ. ગુણવંતરાય જે. દેસાઈ

આ પછી કોલેજનાં બાર વર્ષ પૂરાં થાય છે, અને તેની સાથે સાથે નવી તરાહનું ત્રીજું અને છેલ્લું વર્ષ પણ પૂરું થાય છે. કમનસીબે આ વર્ષે પણ શૈક્ષણિક વર્ષના લગભગ અંત ભાગમાં આંદોલન આપી ગયું, પરિણામે આપણી કિત્રી કક્ષાના વિદ્યાર્થીઓને હજી સુધી પરીક્ષાભવન સુધી મોકલી શકાયા નથી. આશા છે કે વિદ્યાર્થીઓ, કેળવણીકારો, શિક્ષકો અને સમગ્ર સમાજ, વિદ્યા જગતને વધુ આંચકા આપે નહિ

એવી નિરુપદ્રવી સમસ્યા ઉકેલની પદ્ધતિની ખોજ તરફ હવે મંડી પડે. જો એમ ન થાય, તો આપણું માળખું પોતે જ કાલગ્રસ્ત થવાને આરે આવે છે એવી પ્રતિતી થતી રહે છે, ચાલુ વર્ષે કોલેજમાં બધા જ વર્ગોમાં કુલ વિદ્યાર્થી સંખ્યા નીચે અનુસાર હતી. તુલનાત્મક સમીક્ષા માટે અગાઉના વર્ષોના આંકડા આપ્યા છે.

વર્ષ	કુલ સંખ્યા	વિદ્યાર્થી	વિદ્યાર્થીની	એસ. સી.	એસ. ટી.	કુલ
૧૯૬૯-૭૦	૨૧૩	૧૭૮	૩૫	૩	૩૯	૪૨
૧૯૭૯-૮૦	૬૭૮	૩૯૫	૨૯૨	૧૭	૪૦૪	૪૨૧
૧૯૮૦-૮૧	૭૫૧	૪૭૨	૨૭૯	૧૬	૪૩૧	૪૪૭

ટૂંકમાં શરૂઆતના ૧૯૬૯-૭૦ના વર્ષની કુલ વિદ્યાર્થી સંખ્યાની સાથે વિદ્યાર્થીનીઓનું જે પ્રમાણ ૧૭ ટકા જેટલું હતું તે આજે બાર વર્ષ પછી ૩૭ ટકા જેટલું થયું છે. તેજ પ્રમાણે, કુલ વિદ્યાર્થીનીઓની સામે વર્ગીકૃત ભતિ અને જનભતિ, આદિવાસી વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા, જે ૧૯૬૯-૭૦માં ૧૯ ટકા હતી તે ચાલુ વર્ષે ૬૦ ટકા જેટલી થઈ છે. આ કોલેજમાં હાલમાં અભ્યાસ કરતા આર્યિક રીતે પછાત વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા પણ ૧૭૫ જેટલી છે, જે કુલ સંખ્યાના ૨૩ ટકા જેટલી થાય છે અને તેઓ સરકારી ફી માફી મેળવે છે. આમ કોલેજમાં ભરતી વિદ્યાર્થીઓમાં બાકી

રહેતા લગભગ ૧૭ ટકા જેટલા મધ્યમ વર્ગના વિદ્યાર્થીઓ જ ફી ભરે છે. કોલેજની જ્ઞાનવિસ્તારની ઉપયુક્ત પરિસ્થિતિ જોતાં કોલેજ આ વિસ્તારના નબળા વર્ગોને માટે આશીર્વાદરૂપ બની છે તે સ્વયંસ્પષ્ટ છે.

કોલેજ શિક્ષણના વ્યાપ સાથે ગુણવત્તા-સુધારણા માટે પણ પૂરતી કાળજી રાખી છે, અને તે અધ્યાપકોની સંનિષ્ઠાને લીધે શક્ય બન્યું છે. ૧૯૭૯-૮૦ના વર્ષનાં કોલેજના જુદા જુદા વર્ગોનાં પરિણામોની તારીખ નીચે અનુસાર છે.

વર્ગ	બેઠા	ઉપર ગયા
એફ. વાય. ખી. એ.	૧૪૬	૧૩૨
એસ. વાય. ખી. એ.	૧૨૦	૧૧૯
ટી. વાય. ખી. એ.	૨૦૪	૧૭૭
એફ. વાય. ખી. કોમ.	૮૬	૭૮
એસ. વાય. ખી. કોમ.	૪૦	૩૦
ટી. વાય. ખી. કોમ.	૫૩	૨૭

ટી વાય. ખી. એ.ની પરીક્ષામાં ૩ વિદ્યાર્થીઓ, એસ. વાય. ખી. એ.ની પરીક્ષામાં ૧, અને એક વાય. ખી. કામ.ની પરીક્ષામાં ૨ વિદ્યાર્થીઓએ પ્રથમ વર્ગ મેળવી કોલેજનું નામ દિપાવ્યું છે.

કોલેજની હાયવેરી બાર વર્ષના ગાળામાં સુસમૃદ્ધ બની છે, જેમાં હાલમાં અંદાજે રૂ. ૧,૧૬,૦૦૦-૦૦ (એક લાખ સોળ હજાર રૂપિયા)થી વધુ કિંમતનાં આશરે ૭,૬૩૨ પુસ્તકો છે. નળના વર્ગોના વિદ્યાર્થીઓને સહાયભૂત ત્રિપા વિદ્યાર્થી સહાયક પુસ્તકાલય પણ ચાલે છે, એમાં આશરે રૂ. ૭,૦૦૦-૦૦ની કિંમતનાં પુસ્તકો ઉમેરાતાં અંદાજે રૂ. ૨૪,૦૦૦-૦૦ કિંમતનાં આશરે ૧૩૬૫ પુસ્તકો થયાં છે, અને તેનો લાભ રૂ.૦ નેટવા ગરીબ વિદ્યાર્થીઓએ લીધો છે.

કોલેજમાં સીનિમા પ્રોજેક્ટર, ટી. વી. સેટ, રેડિયો, રમતગમતના સુસજ્જ મેદાનની ભૌતિક સુવિધાઓ ઉપરાંત કેમ્પસને હરિયાળું બનાવવાનો એક મહત્વાકાંક્ષી કાર્યક્રમ અમારા મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનલાલ દેસાઈની પ્રેરણા અને જહેમતથી હાથ ધરવામાં આવ્યો છે. સમગ્ર કેમ્પસ પર હજારો વૃક્ષો ઉછેરી એક ગ્રામઉપવનનું આયોજન કરવામાં આવ્યું છે. આ આયોજન કરવામાં અમને આદિવાસી પેટા યોજનાના પ્રોજેક્ટ અધિકારી શ્રી વોરા સાહેબ તથા ચીખલીના વિકાસ અધિકારી શ્રી તથા વન વિભાગના અધિકારીઓનો અમૂલ્ય સહકાર પ્રાપ્ત થયો છે. પરંતુ આ આયોજનમાં લગભગ ૧૬ એકર જમીન ઉપર સિંચાઈની વ્યવસ્થા પાર પાડવામાં ખીલીમેરાની એલ. એમ. પી. પેઠીએ વિના મૂલ્યે ઘેર ફ્રીલીંગ કરી આપવાનું જે સખાવતી કામ કરી આપ્યું તે બદલ ટેકમિસ્તોનો અને શ્રી લલુભાઈ પંચાલ અને તેમના પુત્રોના અમે ઋણી છીએ. ગ્રામઉપવનની સમગ્ર કલ્પનાને નક્કર સ્વરૂપ આપવામાં શ્રી અમૃતભાઈ દેસાઈ અને અમારા અન્ય બિનશૈક્ષણિક કર્મચારીઓનો ફાળો મહત્વનો છે તેનો ઉલ્લેખ કરવો ઘટે.

કોલેજમાં એન. એસ. એસ.ની પ્રવૃત્તિ પ્રશંસનીય રીતે ચાલે છે અને ચાલુ વર્ષે ધરમપુરના ખૂબ જ

વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓએ અગવડભરી પરિસ્થિતિમાં પણ સેવાપ્રવૃત્તિ કરી છેવાડું જીવન જીવતાં આદિવાસીઓનાં દિલ જીતી લીધાં. તામઝડી કેમ્પસની પ્રવૃત્તિઓને યુનિવર્સિટી અને સરકારી વર્તુળોમાંથી જે આવકાર મળ્યો તેથી અમે ગૌરવ અનુભવીએ છીએ.

શારીરિક અને રમતગમત ક્ષેત્રે પણ ચાલુ વર્ષે નોંધપાત્ર સિદ્ધિઓ જરૂરી રાખી છે. બહેનોની ખો-ખો ટીમ ચેમ્પીઅન બની, બ્યારે ભાઈઓની ખો-ખો ટીમ રનર્સ અપ બની, તે ગૌરવની વાત છે.

સાંસ્કૃતિક ક્ષેત્રે પણ કોલેજ ગળું કાઢતી રહી છે. વેસ્ટર્ન રેલવે જીમખાનાની ગરબા સ્પર્ધામાં આપણી બહેનો ખીજું પારિતાપિક જીતવા સમર્થ બની, યુનિવર્સિટી યુવક મહોત્સવમાં આપણું લોકનૃત્ય અગ્રિમ બન્યું, તેમ જ તાલુકા યુવક મહોત્સવ કક્ષાએ વિવિધ ધનામાં મેળવવા આપણા કલાકારો સફળ બન્યા.

અંતમાં કોલેજના સંચાલનમાં પોતાનું સર્વસ્વ અર્પણ કરનાર મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનલાલ દેસાઈ તથા તેમના કુટુંબીજનોનું ઋણ ચીખલી વિસ્તારની જનતા કદી ભૂલી શકશે નહિ. પોતાની રૂ. ચાર લાખની ગાંઠની રકમ વિના ધ્યાને રોકી, તેમણે કોલેજને જીવતદાન આપ્યું, તે આજે પ્રભુ-સહાયથી આપણે એક વિશાળ વિદ્યાર્થીભવન અને રળિયામણુ કેમ્પસ ઉભું કરી શક્યા છીએ. આ સેવાવર્ગમાં ટ્રસ્ટીઓ શ્રી ભગવાનજીભાઈ દેસાઈ, શ્રી સલીમભાઈ પટેલ, શ્રી દિનકરભાઈ દેસાઈ અને શ્રી અમૃતભાઈ દેસાઈનો ફાળો પણ અમૂલ્ય છે. તેમનાં હિમજાભર્તા સહકાર અને માર્ગદર્શન આપણે મારે પ્રેરણારૂપ બન્યાં છે. ગવર્નીંગ બોડીના માનદમંત્રી શ્રી ડાહ્યુભાઈ દેસાઈ પણ આપણી સમસ્યાઓ અને સિદ્ધિઓના સહદંધી સહભાગી બન્યા છે તેમના સહકારનો પણ હું ઋણસ્વીકાર કરું છું.

આપણા શૈક્ષણિક અને બિનશૈક્ષણિક સ્ટાફના સહયો તમામ પ્રવૃત્તિઓના ચાલકબળ તરીકે રહ્યા છે તેની નોંધ લઈ વિરમું છું.

ઈતિહાસનું શિક્ષણ : સમસ્યાઓ અને પરિવર્તનની દિશાઓ

- આચાર્ય ગુણવંતરાય જે. કેસાઈ

શિક્ષણક્ષેત્રે ઈતિહાસ અને સંસ્કૃતિના અધ્યયન અધ્યાપનની વિદ્યાકીર્તિ જરૂરિયાત વિશે ભાગ્યે જ કોઈ વિવાદને સ્થાન છે. મને લાગે છે કે મુખ્ય વિવાદ ઈતિહાસશિક્ષણની અગત્ય ઉપર મુકાયેલા ભાર (Emphasis) અને શિક્ષણવ્યવસ્થામાં તેને અપાયેલા દરજ્જા અંગે પ્રવર્તે છે. ઉ.ત. માધ્યમિક શાળાઓમાં ઈતિહાસ અને સંસ્કૃતિનો વિષય કેટલાંક વર્ષોથી અમેરિકાની શિક્ષણપદ્ધતિની અસર હેઠળ, જુદા વિષય તરીકે શીખવાતો નથી, પરંતુ સમાજશાસ્ત્રો (ઈતિહાસ, નાગરિકશાસ્ત્ર અને ભૂગોળ) સંકલિત કરી ઘડેલો, કહેવાતો નવો વિષય એ નામે માત્ર આઠી પાતળી રૂપરેખારૂપે શીખવાય છે. અમેરિકાના અનુકરણમાં આપણે માધ્યમિક કક્ષાએ કરેલી આ બૂલનાં દુષ્પરિણામ આપણી સમગ્ર શિક્ષણવ્યવસ્થા અને વિદ્યાર્થીની બૌદ્ધિક-સાંસ્કારિક સજ્જતા પર વર્તાવા લાગ્યાં છે. અમેરિકા એ પ્રમાણમાં આધુનિક દેશ છે. તેનો કોઈ પ્રાચીન સમૃદ્ધ સંસ્કાર-વારસો નથી; તેનો ઈતિહાસ પણ માત્ર ખસેએક વર્ષ જૂનો છે; તે દેશના શિક્ષણશાસ્ત્રીઓએ સ્થાનિક જરૂરિયાતના સંદર્ભમાં કરેલા પ્રયોગને સમૃદ્ધ સંસ્કૃતિ અને લાંબો ઈતિહાસ ધરાવતા આ દેશમાં દાખલ કરી, આપણી નવી પેઢીને આપણાં સાંસ્કૃતિક વારસાથી વિખૂટી પાડી નાખવાનું મહાપાપ આપણે આચર્યું છે. કોઈ પણ રાષ્ટ્ર તેના સમૃદ્ધ લોકજીવનના સ્ત્રોતથી અલગ પડી જઈ, શિક્ષણ પ્રણાલી સર્જે તે મંભીર સામાજિક તનાવોની પરિસ્થિતિ સર્જાય છે અને તે જ આપણે ત્યાં થઈ રહ્યું છે.

તમે વધુ તપાસ કરો: આજે ભૌતિકવાદી ઉદ્યોગ, વાણિજ્યપ્રધાન મૂલ્યોએ પશ્ચિમી જગતનો ભરડો લીધો છે અને તે સાધારાની વિવિધ પ્રક્રિયાઓ મૂડીવાદ, સમાજવાદ, નવસામ્રાજ્યવાદ, એકાધિકારવાદનાં શોષણો

અને જીલમોમાં પરિણમી છે. તેની સામેના પડકારરૂપે રાષ્ટ્રવાદની સાથે સાથે આધુનિકતાનો વિરોધ કરતી મધ્યયુગીન, મતાંધવાદી ઈસ્લામી વિચારસરણી તાજેતરમાં એશિયાઈ અને ઉત્તર આફ્રિકી રાજ્યોમાં સંગઠિત થઈ રહી છે. ભારત જેવા લોકશાહી રાજ્યે પશ્ચિમી આધુનિકીકરણ અપનાવ્યું, પરંતુ તેના ઐતિહાસિક સંસ્કાર વારસા સાથેના સંદર્ભ રાષ્ટ્રીય જીવનસ્ત્રોત સાથે તૂટી જવાથી, અહીં પણ પેલાં મધ્યયુગી મજબૂતી કામી તત્વાને પોષવાનો આયાસ રાજકારણને કલુષિત કરી રહ્યો છે. ઈરાનની કે અફઘાનીસ્તાનની હાલની કટોકટી એ તેા ઉપસી આવેલો પરપોટો માત્ર છે; ઉકળતો ચરૂ તેા નીચે છે. પશ્ચિમે વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીના પ્રભાવ હેઠળ હૃદય જીવનધોરણ સંબંધુ, તે ટકાવવા “એનજી”ની શોધમાં પડ્યું પડ્યું અને એથી આરબ રાષ્ટ્રો તથા ઈરાન સાથે તેના પનારો પડ્યો. આ સંબંધલીલામાં આ રાષ્ટ્રોનાં ઈતિહાસ-સંસ્કૃતિ પૂરાં વીસરાઈ ગયાં. અફઘાનિસ્તાનની સ્વતંત્ર મિનનજની પ્રબળની આઝાદીનો પ્રશ્ન લોડ લિટનના સમય જેટલો જૂનો છે અને રશિયન ઈરાદાઓ પણ એટલા જ જૂના અને જાણીતા છે. છતાં જગતની પ્રબળોનાં ઈતિહાસ-સંસ્કૃતિના પાઠ બૂલી જઈ, અમેરિકાએ સ્વાથી બની, ઈરાનમાં શાહની સરમુખત્યારી અને દમનને તેમજ પાકીસ્તાનમાં ત્રણ ત્રણ લશ્કરી સરમુખત્યારોને ટેકો આપ્યો. તે પછી ઈતિહાસ-સંસ્કૃતિની પાયાની બાબતો અવગણવામાંથી જ પ્રત્યાઘાતરૂપે ઈસ્લામના જડબેસલાક નાફેરવાદી, મૂળ-જૂતવાદી આયાતોલાહો અને મુલ્લાઓના હાથમાં રાષ્ટ્રોનો દોર જઈ પડે તેમાં નવાઈ શી ?

આ તેા વિશ્વશાંતિનો વિશાળ પ્રશ્ન થયો, જે આપણા શાળા-કોલેજના વિદ્યાર્થીએ જાણવો, સમજવો

જરૂરી છે. કારણ તેણે એક ખતરનાક જગતમાં જીવવાનું થવાનું છે. પણ આપણા શાળાકીય વર્ગોમાં પણ ઉદ્યોગવાણિજ્યવાદ એટલી હદે વડ્યો છે કે નામાનિષ્ણાત (સી. એ.) બનો. ઈજનેર કે ટેકનોકેટ બનો. ડોક્ટર થાયો, કુવૈત જાયો, અમેરિકા જાયો, ગમે તેમ પણ ઝટપટ ધનપતિ બનો. આ બધી વિદ્યાઓ જાણુશો તો ભયો ભયો ! પછી ભલે દાનવીર કર્ણનું ધનકુખેર દેશભક્ત ભામાશા અને જમનાલાલજી બળજનું નામ પણ નહીં જાણો તો વાંધા નહીં પશ્ચિમી ટેકનોલોજીના નિષ્ણાત બનો, પણ અધ્યાત્મલિકન, કેનેડી, મેડમ ક્યુરી, આઈન્સ્ટાઈન વિષે કશું ન જાણો તો વાંધા નહિ. ધર આંગણે સાયન્સ, ટેકનોલોજી, એન્જનીયરીંગના વપયો ભણો, પણ આર્યભટ્ટ, ભાસ્કર (ભાસ્કર કેટલા ?) દયાનંદ, નમંદ, શ્રી અરવિંદ, નહેરૂ, ગાંધી જીવનમાં ફરકે પણ નહીં તો વાંધા નહિ. આમ થાય તો ફીકરો ધનરાન બનશે. મોટરગાડી, બંગલાનો માલિક બનશે, પરંતુ પોતાનાં જ ભાંડુઓના શોષણનાં કુકર્મો કરતાં અચકાશે નહિ. પશ્ચિમના “પરમિસીવ” સમાજે આપેલી સ્વતંત્રતાથી ખુદ માતાપિતાને કે પત્નીને છેલ્લે દેતાં અટકશે નહિ; કારણ એના જીવનમાં સંસ્કૃતિ વિચ્છેદના કારણે પેલા નચિકેતા, એકલવ્ય, શ્રવણ, વિવેકાનંદ કે ગાંધીના મૂલ્યપિંડ બાંધાયા નથી અને એ મહાપાપ આપણે આપણા સમૃદ્ધ સાંસ્કારિક વારસાને દેશવટો આપીને આચ્યુ” છે.

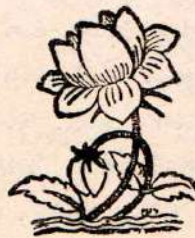
તો મારી દૃષ્ટિએ ઈતિહાસ શિક્ષણને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાંથી ઉવેખીને આપણા સમાજે અને જવાબદાર વિદ્યાપુરૂષોએ સુદ્ધાં ભાવિ પેઢીને હાનિ પહોંચાડી છે. તમે અહીં દક્ષિણ ગુજરાત યુનિવર્સિટીની વિદ્યાકીય પ્રવૃત્તિઓ જ જુઓ. ચૌદ વર્ષમાં આ યુનિવર્સિટીને અર્થશાસ્ત્ર, વાણિજ્ય અને વૈજ્ઞાનિક વિષયો-વિકાગો વિકસાવવામાં જ રસ રહ્યો છે અને એ રીતે પોતાનો ભૌતિકવાદી અભિગમ જ તેણે છતો કર્યો છે. સાહિત્ય, ઈતિહાસ, સંસ્કૃતિના વિકાગો શરૂ કરવાનું તેને સૂઝ્યું નથી. આ બિના સૂરત જેવા સમૃદ્ધ ઐતિહાસિક અને

સાંસ્કૃતિક વારસો ધરાવતા નગરના કેન્દ્રમાં રહેલી યુનિવર્સિટી માટે કેવી દયનીય “ખમંજ” પ્રગટાવે તે આપ સમજી શકશો. પરંતુ આ તો એક બાજુ લક્ષણ છે; રોગ જીડો અને વ્યાપક છે. છેલ્લાં સોએક વર્ષમાં પશ્ચિમી યુરોપ અને અમેરિકાએ વિજ્ઞાનદ્વારા કુદરત પર જેટલો કાબુ મેળવ્યો છે તેટલો રાષ્ટ્રો, વ્યક્તિઓ અને વર્ગો વચ્ચેના સામાજિક સંબંધો પર તેમનો કાબુ રહ્યો છે ખરો ? શા માટે તનાવ વધતો જ ચાલ્યો અને જગતને બે મહાન વિશ્વવિઘ્નોનો વિનાશ વેઠવો પડ્યો ? કારણ એટલું જ કે ઈતિહાસનો પદાર્થપાઠ આપણે વર્ગખંડોમાં પહોંચાડ્યો નથી. મૂડીવાદી અને એકાધિકારવાદી સમાજેએ આત્યંતિક સામ્રાજ્યવાદી અને નવસામ્રાજ્યવાદી સ્વરૂપોમાં દુનિયાની ૨૦ ટકા વસ્તીને માટે જગતના ૮૦ ટકા સાધનોનાં ટેકનોલોજીની સહાયથી કરેલાં ઉપભોગ અને શોષણની લીલા ઇતિહાસે તેના નવઅભ્યાસુઓને સમજાવી નથી. તે તો રાજ-મહારાજ અને લકાઈઓની તવારીખ જ સમજાવતો રહ્યો છે. આથી જગતની સામાજિક-આર્થિક ક્રાંતિ અને પ્રગતિ ખોટકાઈ પડ્યાં છે. મને લાગે છે કે ઈતિહાસ સમક્ષેના સૌથી મોટો પડકાર સાંપ્રત જગતના પ્રશ્નોને તેના ભૂતકાળના જીવંત સંદર્ભમાં ઉપસાવવાનો અને ઉકેલવાનો છે. આ સંદર્ભ સ્થાપવા માટે આપણે માત્ર રાજકીય, સામાજિક, આર્થિક કે સાંસ્કૃતિક ઘટનાઓના અભ્યાસ પર આધાર રાખીશું તે હવે ચાલશે નહિ. આપણે આધુનિક વિજ્ઞાન અને ટેકનોલોજીના વિકાસના ઈતિહાસને પણ પરિપ્રેક્ષ્યમાં રાખવો પડશે. જગતના બળવાન અને નબળા, સમૃદ્ધ અને અકિંચન, વિકસિત અને અણવિકસિત સમાજો વચ્ચે થતા સંઘર્ષ અને સહકારની આંતરક્રિયાઓ પણ ખ્યાલમાં રાખવી પડશે. અને આ તમામ આંતર-ક્રિયાથી સમગ્ર માનવજીવન પર થયેલી સારી નરસી અસરો અને તેમાંથી જીભા થયેલા પ્રશ્નો સમજવા-સમજાવવા પડશે. તો જ આપણે આપણા વિદ્યાર્થીને ભાવિ નાગરિકને તેની સમક્ષ જીભેલા પડકારોનો સામનો કરવા સજ્જ કરી શકીશું.

ઈતિહાસ શિક્ષણની આવી અવદશા માટે ઈતિહાસનું સાંપ્રત શિક્ષણ કે ઈતિહાસ શિક્ષકો પણ કાંઈક અંશે જવાબદાર રહ્યા છે, એવો નમ્ર એકરાર શિક્ષક તરીકે કરવામાં હું નાનમ અનુભવતો નથી. ૧૯૮૧ના ભારતને સમજવા માટે નહેરુયુગ, બિનજોડાણવાદ, પંચવર્ષીય યોજનાઓ, ઔદ્યોગીકીકરણ અને કૃષિવિકાસની સમસ્યાઓ સમજવાની જરૂર અમારામાંના કેટલાકને ઘણી નથી. અને કેટલીયે યુનિવર્સિટીઓમાં આધુનિક ભારતના ઈતિહાસનું શિક્ષણ ૧૯૫૦ના વર્ષ સાથે સમાપ્ત થઈ જાય છે, આ દૃષ્ટિથી દશા નવા દિશા-મુખ્ય નથી જ નીતારી શકાય. ઉ ત. તમે ભારતમાં દુકાળની પરંપરા સમજવતા હો, ત્યારે જ તમે બ્રિટીશ સમયની ક્ષીટન કે કર્જનની દુકાળનીત સાથે સાંકળી, સ્વતંત્ર ભારતની ગ્રામ અને કૃષિ વિકાસની નીતિ હરિયાણી ક્રાંતિ અને હાલના ઉદ્યોગ વિરુદ્ધ કૃષિના વિવાદને સાંકળી લઈ શકો. “રવીન્દ્ર ભારતી” યુનિવર્સિટીના એક પ્રાધ્યાપકે લખેલ “ક્રોટિલ્યના અર્થશાસ્ત્રીય વિચારોનો સંદર્ભ” લેખ વાંચી હું પ્રભાવિત થયો હતો. તમે પ્રાચીન ભારતીય સંસ્કૃતિમાં આર્થિક કે ભાસ્કરાચાર્ય વિશે શીખવતા હો, તો આધુનિક “આર્થિક”, “ભાસ્કર” અને “અવકાશવિગ્ન” અને “ભારત” સાથેનું અનુસંધાન રહેવું જ જોઈએ. વર્ણવ્યમ-વ્યવસ્થા અને મનુસ્મૃતિ ભણાવતી વેળા આજના હરિજન પ્રશ્નો, સ્ત્રીઓના દરજ્જા અને વિશ્વના રંગભેદના પ્રશ્નો, નિર્દેશ થવો જ જોઈએ, તો જ પ્રશ્નોનાં મૂળ ભૂતકાળમાં કેટલા જોડાં છે તેનો વિદ્યાર્થીને ખ્યાલ આવશે. મોહોં જો-દેડોની નગરરચના ભણાવતાં, સુરત જેવાં ઉરાંગ ઉટાંગ રીતે વિકસતા શહેરના નગર-આયોજનના વસતિ વધારાના પ્રશ્નો ઐતિહાસિક પરિ-

પ્રેક્ષ્યમાં ચર્ચાવા જ જોઈએ; જેમ કે, અઢારમી સદીમાં નિહુર અને ખીજા પરદેશી મુસાફરોએ સુરતની ખાંધણી અને ખતરનાક ગંદકીના કરેલાં વર્ણનો બતાવી, હજી આજેય આ પ્રશ્ન આપણે જોઈએ નથી, બલકે વકરાવ્યો છે એમ વિદ્યાર્થીઓને બતાવવું જોઈએ. આમ થાય તો જ ઈતિહાસ તેની મૂત:પ્રાય વિષયની અવદશામાંથી બહાર આવી જીવંત બનશે. બાલક સમાજને પ્રાચીન જ્ઞાનની વિગતોનો સંધરો કરવામાં રસ નથી. તેને તો આ જ્ઞાન તેના સાંપ્રત પ્રશ્નો ઉકેલવામાં કેટલી હદે મદદરૂપ થાય તેમાં રસ છે. સદ્ભાગ્યે માનવીય પ્રશ્નો સમજવા માટે, અને ઇચ્છા હોય તો ઉકેલવા માટે ઈતિહાસ ને વિગ્ન લેખે સારી કાવટ આવી શકે એમ છે; કારણ કે ઈતિહાસની તવારીખ એ સામાજિક જીવનની જીવંતીજગતી પ્રયોગશાળા છે; જ્યાં કુદરત માનવીની અપૂર્ણતાઓ પર પ્રયોગ કર્યો જાય છે. આ પ્રયોગશાળા ભલે કોઈ આંતમ ઉકેલ ન આપે, તોય બહેતર સમાજજીવનનાં દિશાસૂચનો મૂકે છે, અને કમમાંકમ માનવસમાજ જામનાં જોખમો સામે ઘાલ બતી ધરવાનું કામ તો કરે જ છે. અને આથી જ ઈતિહાસનો પદાર્થપાઠ મૂલ્યવાન બને છે. સાવત્રિક કેળવણીના આ યુગમાં આપણે ઈતિહાસ શિક્ષકો આ પાયાની બાબત વિશે જોટલા જલદી બગ્રત બનીએ તેટલી જલદી ઈતિહાસ-શિક્ષણની લોપ થતી જતી વિશ્વસનીયતા અટકશે અલબત્ત. એ વિશ્વાસનીયતાને સંપૂર્ણપણે પ્રસ્થાપિત કરવાનું મહાભારત કાર્ય આપણું ધ્યેય બની રહેવું જોઈએ.

૧. એમ. ટી. ખી. આર્ટ્સ કોલેજની કોલેસીપ યોજનાના પરિસંવાદ પ્રસંગે ઉદ્ઘાટન પ્રબચન.

તું ક્યાં નથી ?

કુ. સંજીવની વી. પાટેકર
એસ. વાય. ખી. કેમ.

પહેલાં તો હું તને,
શોધતી જ રહી શોધતી જ રહી
તું ક્યાં છે ? ક્યાં શોધુ તને ?
પણ....
નેચું કૂલ,
હસતો હતો તું,
નેચો દરિયો,
લહેરોની લયમાં મલકતો હતો તું.
રાત 'દિની ધૂપછાવમાં,
ખેલતો સંતાકૂકડી તું.
મારાં અશ્રુ તારા કૂલના હાસ્યમાં
મારાં કંપન તારા તરંગમાં,
હવે તો રોમરોમના સિમાડે
તું ભિગ્યો છે.
સવાલ તો એજ છે હવે,
કે તું ક્યાં નથી ?

— ૦ —

લોકગીત (ગામીત ભાષામાં)

કુ. નીતા આર. દેસાઈ
ડી. વાય. ખી. એ.

પાગજે હાકલ, હાથ જે હાકલ, પાગજે શોભા લે,
હેલેલે નેડી, મેલેલે નેડી, ગગન શોભા લે !
પાગજે સાંકળા, પાગજે સાંકળા, પાગજે શોભા લે,
હેલેલે નેડી, મેલેલે નેડી, ગગન શોભા લે !
કાન જે કુંડળ, કાન જે કુંડળ, કાન જે શોભા લે,
હેલેલે નેડી, મેલેલે નેડી, ગગન શોભા લે .
ઘડજે હારા, ઘડજે હારા, ઘડજે શોભા લે,
હેલેલે નેડી, મેલેલે નેડી, ગગન શોભા લે !
પાગજે હાકલ, પાગજે હાકલ, હેલેલે નેડી....

-દીપક એમ. દેસાઈ

એસ. વાય. ખી. કોમ.

બરબાદને આ સારી વ્યવસ્થાનું ક્યારે ભાન હતું ?
 યુવાન પાંખ હતી, વૃદ્ધ આસમાન હતું.
 ન મારા દિલમાં એનું નામ કે નિશાન હતું,
 મારે રૂંચે રૂંચે, જેમનું મકાન હતું.
 જીવનનો જામ ભરાતો ગયો, પિવાતો ગયો,
 ચડ્યો છે કેટલો નશો, એ કોને ભાન હતું ?
 તમારી જેમ હુંયે મારો પરહો રાખું છું,
 ગુમાન તમને હતું, તો સમાન મને હતું.
 કાંઈ જુદ્દની સુગંધ દિલને ભરતી રહી,
 બરબાદ આ તારી ઉપર કોણ મહેરબાન હતું ?

- • -

કોને કહું ?

-વિગુભાઈ જી. પટેલ

એસ. વાય. ખી. એ.

કોને કહું મારા દિલડાની વાતો ?
 કોને કહું મારાં સ્વપ્નની વાતો ?
 કલ્પના થકી મારા જા્ય છે દિવસો,
 સ્વપ્ન થકી મારી જા્ય છે રાતો.
 હંસારાજ પધાર્યા મારે આંગણે,
 મારા હૈયાનો હરખ નવ માય.
 મારા વિધિએ લજ્યાં લેખ,
 કોને કહું મારા નસીબની વાતો ?
 ભરતી અને ઓટ આવે દરિયામાં,
 સુખ અને દુઃખ આવે જીવનમાં,
 કોને કહું મારા દિલનાં ભરતી-ઓટની વાતો ?
 કોણ સાંભળશે મારા દિલડાની વાતો ?

- • -

‘વિષાદ વિયોગ’

-મહુશ કે. પરેલ

એફ. વા. પી. કોમ.

હે દોસ્ત !

ખે પલ્લામાં પગ મૂકીને

માછલીને વીંધી નાંખ.

કારણ કે

માછલીને શરદી થઈ જવાની વકી છે.

અનુન કમ્મર કસીને તૈયાર છે

પરંતુ હું

માછલી અને અનુન

અનુન અને માછલીને

તાકી તાકીને જોયા કરુ છું.

કારણ કે....

મારા હાથમાં તો

ધનુષ-ખાણુ કડકડ કરતાં તૂટી ગયાં,

આંખોનાં ભોગળ-આગળા છૂટી ગયાં,

શમણાં રસ્તે વેરાઈ ગયા;

હવે તો પલ્લામાં

તરફડતી માછલીના છેદાયેલા દેહને

વલવલાં કરતો જોઉં છું,

હું ત્યાં જ ખોડાઈ જઈ છું.

કારણ કે—

કારણ કે....

પાંખો માથા પર ઘુમરાયા કરે છે !

આખો એરડો ચક્કર-ભમ્મર ગોરંભાયા કરે છે.

— • —

૧. કોલેજ કાવ્યસ્પર્ધામાં પારિતોષિકને પાત્ર

કરેલી કૃતિ.

— • —

એક મુક્તક

-કે. ભારતી પી. કેસાર્ધ
ડી. વાય. ખી. એ.

ભલે હોળી સળગતી હો તું દિવાળી મનાવી લે,
જગતના દુઃખને ઉરમાં, સુખેથી તું સમાવી લે,
પછી તકદીરતું શું કામ છે, એ તું વિચારી લે,
કે ખુદ તકદીર તુજને શોધે એવું કૈંક બનાવી લે !

પર્વતો વચ્ચે ઘેરાયેલા મહાસરોવરની જેમ મારી પાસે
આવનારને જ લાભ આપનાર બનવાની મારી ઇચ્છા નથી. હું
તો નાનકડું ઝરણું બનવા માગું છું, જેથી દોડીને દીન દુઃખી
માનવો પાસે પહોંચી બાઉ, એમને શાંતિ અને શીતળતા અપું.

-લિયો ટ્રાસ્ટોય

— • —

મારી આંખો તમે ફેાડી નાંખો, તેથી હું મરીશ નહીં; પરંતુ
પ્રભુમાં રહેલી મારી શ્રદ્ધાને સુરંગ આંખી ઉડાવી દો, તો હું
મૂએા સમજો.

-ગાંધીજી

—•••—

ચમત્કારો ક્યારેક થાય છે ખરા, પણ તેને માટે માણસને
આકરી મહેનત કરવી પડે છે.

-ઇઝમેન

—ભૂપેન્દ્ર ભટ્ટ

(એફ. વાય. ખી. કેમ.)

— • —

લોકશાહીનો સરળ અર્થ આપવો હોય તો એમ કહી શકાય કે, લોકશાહી એ એવા પ્રકારની રાજકીય વ્યવસ્થા છે, જેમાં રાજ્યની આખરી સત્તા કોઈ એક વ્યક્તિ કે વર્ગના હાથમાં નહીં, પરંતુ સમગ્ર જનતાના હાથમાં હોય છે.

લોકશાહીની વ્યાખ્યા આપતાં અમેરિકાના પ્રથમ પ્રમુખ અબ્રાહમ લિંકન કહે છે કે, "Government of the People, for the People and by the People." 'લોકો વડે, લોકોનું, લોકો માટે ચાલતું રાજ.

લોકશાહીનો ઉદ્ભવ સૌ પ્રથમ પ્રાચીન ગ્રીસમાં થયો હતો. પ્રાચીન ગ્રીસનાં નગરરાજ્યોમાં લોકશાહી વ્યવસ્થા પ્રમાણે રાજ્યવહીવટ ચાલતો.

લોકશાહીના અર્થને વધારે સારી રીતે સમજવા માટે તેમાં સમાયેલા કેટલાક પાયાના સિદ્ધાંતો કે મૂળભૂત લક્ષણો તપાસીએ.

લોકશાહીમાં આખરી સત્તા લોકોના હાથમાં હોય છે. તેથી રાજ્યનું સંચાલન કોઈ એક વ્યક્તિ કે જૂથના હિતમાં નહિ, પણ સમગ્ર જનતાના હિત ખાતર થતું હોય છે. અહીં લોકોની ઈચ્છા સર્વોપરી હોય છે. અને તે મુજબ જ શાસન થતું હોય છે. આમ, લોકોની સર્વોપરિતા એ લોકશાહીનો પાયો તેમજ આધાર સ્તંભ છે.

લોકશાહી તંત્રમાં દરેક નાગરિકને રાજ્યનો વહીવટ કઈ રીતે ચલાવવો તે વિશે પોતાનો અભિપ્રાય આપવાનો અધિકાર હોય છે. દરેક પુખ્ત વયનો નાગરિક મતદાર તરીકે આ અધિકારનો ઉપયોગ કરી શકે છે.

આ ઉપરાંત નાગરિકોની સમાનતા એ લોકશાહીનો પાયાનો સિદ્ધાંત છે.

લોકશાહી શાસનમાં પુખ્ત વયના માનવીઓને મત આપવાનો અધિકાર હોય છે. દેશબંધી, ગાંડા, અસ્થિર મગજના કે બિદેશમાં જન્મેલા નાગરિકને મત આપવાનો અધિકાર નથી.

વ્યક્તિ પોતાનો મત ગમે તે ઉમેદવારને આપી શકે છે. નાગરિકની પવિત્ર અને કીમતી ફરજ છે કે ગમે તે ઉમેદવારની, યોગ્ય લાગે તે ઉમેદવારની પસંદગી કરી સંસદમાં મોકલવો.

લોકશાહી શાસનમાં નાગરિકોને ઉપયુક્ત હક્કો ખંધારણ અનુસાર આપવામાં આવેલા હોય છે. નાગરિકના મૂળભૂત હક્કનું રક્ષણ સરકાર ન્યાયતંત્ર દ્વારા કરે છે. સરમુખત્યારશાહી કે રાજશાહીમાં નાગરિકને કોઈપણ પ્રકારના મૂળભૂત હક્કો આપવામાં આવતા નથી. નાગરિકોનું રક્ષણ રાજ્ય પોતે પોતાના લશ્કરથી કરતો હોય છે.

આ ઉપરાંત પ્રજાના કલ્યાણ માટે લોકશાહી-શાસનમાં નીચેની બાબતોનો પણ સમાવેશ થાય છે.

લોકશાહી શાસનમાં પ્રજામતને પ્રથમ પ્રાધાન્ય આપવામાં આવે છે. સરમુખત્યારશાહી કે રાજશાહીમાં આખરી નિર્ણય રાજ્ય પોતે કરે છે. એક વ્યક્તિ કરે છે કારણ કે સર્વોપરી સત્તા તેના હાથમાં હોય છે.

લોકશાહી શાસનમાં જે કોઈ સરકાર પ્રજાના પ્રશ્નો નિકાલ ન કરે, પ્રજાના મતની અવગણના કરે, પ્રજાની વિરૂધ્ધ વર્તન કરે, તો પ્રજા સરકાર ઉથલાવીને નવી સરકાર રચી શકે છે.

સરમુખત્યારશાહી, રાજાશાહી કે ઉમરાવશાહી જેવાં તંત્રોની તુલનામાં લોકશાહી શાસન વ્યવસ્થા અગત્યના ગુણો ધરાવે છે; પ્રજાના કલ્યાણ અને માટે, લોકશાહીશાસ્ત્ર આ ગુણોને લીધે જ છે.

લોકશાહી શાસન વ્યવસ્થાને મોટામાં મોટા ગુણો હોય છે કે તે માનવીનું માનવી તરીકે ગૌરવ કરે છે. માનવીને એ લાભ માત્ર લોકશાહીમાં જ મળે છે. માનવી તેનું મૂલ્ય જોડે આંકી શકાય એટલું જોઈએ. સરમુખત્યારશાહી કે રાજાશાહીમાં આ ગુણો મળતા નથી.

લોકશાહી શાસનમાં સરકાર જે નિર્ણયો લે છે તેમાં સમાજની દરેક વ્યક્તિની ઈચ્છા તરફ પૂરતું ધ્યાન આપવામાં આવે છે. અને કોઈની ઉપેક્ષા થતી નથી. આનો અર્થ એમ નહીં કે લોકશાહી એ બધાની પ્રમાણે કાર્ય કરવાનું વચન આપે છે. પરંતુ તેનો અર્થ એટલો તો જરૂર કહી શકાય કે લોકશાહીમાં તમામ નાના કે મોટા, શ્રીમંત કે ગરીબ દરેકને સમાનતા વિચારો વ્યક્ત કરવાનો અધિકાર છે.

લોકશાહીમાં વહીવટની અમુક બાબત લોકોને કેવી રીતે લાભ કે ગેરલાભ કરશે તે અંગે લોકોને જાણવામાં લેવામાં આવે છે. ખીજા પ્રકારનાં તંત્રોમાં આ કરતા નથી. આ રીતે લોકશાહી વ્યક્તિને સરકારમાં ભાગીદાર બનાવે છે. પરિણામે નાગરિક પણ જુકમે ઉઠાવનાર નિષ્ક્રિય માનવી રહેવાને બદલે સ્વયંસેવાના દેશના નવસર્જનમાં ભાગીદાર બન્યાનો તોય અનુભવે છે.

આ ઉપરાંત લોકશાહી શાસન વ્યવસ્થામાં નાગરિકને રાજ્યના વહીવટમાં જુદી જુદી કક્ષાએ સ્થાને લેવાની તક મળતી હોવાથી તેમનામાં રાષ્ટ્રપ્રેમની વૃદ્ધિ જન્મી જાય છે. દેશને ખાતર કંઈક કરી શકવાની ઈચ્છા ઉત્પન્ન થાય છે. જે તંત્રની અંદર આપવાનો અધિકાર નથી હોતો, જે તંત્રની અંદર પસંદ કરવાનો હક્ક મળતો નથી, રાજ્યના કે

દેશના પ્રશ્નમાં રસ લેવાનો પણ અધિકાર નથી મળતો અને નાગરિકને માત્ર હુકમો જ ઉઠાવવાનું કહેવામાં આવે ત્યાં રાષ્ટ્ર પ્રત્યે સાચી ભાવના, સાચી વફાદારી, સાચી નિષ્ઠા કયાંથી સંભવે ?

કોઈપણ રાષ્ટ્રના વિકાસ માટે, પ્રજાના કલ્યાણ માટે સરમુખત્યાર શાસન કરતાં લોકશાહી શાસન વ્યવસ્થા યોગ્ય છે.

આપણો ભારત દેશ ઈ. સ. ૧૮૪૭ માં સ્વતંત્ર થયો તે પહેલાં અંગ્રેજો આપણા પર રાજ્ય કરતા હતા. ભારત દેશની પ્રજાને સમગ્ર વહીવટ અંગ્રેજો કરતા હતા. હિંદીઓને કોઈ પણ સ્થાન આપવામાં આવતું ન હતું. અંગ્રેજો ઈ. સ. ૧૭૫૭ માં વેપાર કરવાને માટે ભારતમાં આવ્યા હતા. પ્રથમ ભારતના મોટા મોટા શહેરોમાં કોમીઓ નાંખીને વેપાર શરૂ કર્યો. વર્ષો વીતતાં ગયાં તેમ તેમ અંગ્રેજો હિંદના રાજ્યવહીવટમાં માયું મારતા ગયા. ધીમે ધીમે સમગ્ર વહીવટ અંગ્રેજોએ હાથમાં લઈ લીધો.

સરમુખત્યારશાહી કે રાજાશાહીમાં નાગરિકને મત આપવાનો અધિકાર મળતો નથી. પરંતુ લોકશાહી તંત્રમાં પ્રજાને ગમે તે નેતાને ચૂંટવાનો અધિકાર હોય છે. લોકશાહીમાં નાગરિકોની સમાનતા હોય છે. આ પાયાનો સિદ્ધાંત છે.

લોકશાહી શાસનમાં બંધારણ પ્રમાણે જ સમગ્ર રાષ્ટ્રનો વહીવટ ચાલે છે. કાયદો ધડવો હોય તો પ્રજાએ ચૂંટેલા નેતાઓનો મત લેવામાં આવે છે. એના ઉપર ચર્ચા વિચારણા કરવામાં આવે છે. ચર્ચા વિચારણા થયા પછી જ બંધારણના વડા રાષ્ટ્રપતિ જુએ છે, ચકાસે છે, અને પછી જ એના ઉપર સહી કરે છે. રાષ્ટ્રપતિની સહી થતાં ખરડો કાયદો બને છે. અને એનો અમલ પ્રજાએ કરવાનો હોય છે. સરમુખત્યારશાહી કે રાજાશાહીમાં આખરી નિર્ણય રાજા (એક વ્યક્તિ જ) કરે છે. અને એનો અમલ પ્રજા પાસે કરાવે છે. ■

૧. ઈતિહાસ અભ્યાસ વર્ણન યોગ્ય નિબંધ સ્પર્ધામાં પ્રથમ ટૂંકાવીને.

પરીક્ષા હોવી જોઈએ ?

-કુ. કુમુદમ્બેન એમ. પટેલ
ડી. વાય. ખી. એ.

હું માનું છું કે પરીક્ષા જોઈએ જ. માનવીની પ્રગતિનો આંક પરીક્ષા જ છે. પરીક્ષા શબ્દ જ માનવીની પ્રગતિનો સૂચક છે. પરીક્ષા એ સ્કૂલમાં ભણતું બાળકો માટે જ નથી, પરીક્ષા માનવ સમાજમાં બધે જ જોવામાં આવે છે. હજારો વર્ષ થયાં એ પ્રાણલિકા ચાલી આવતી હતી, તે એનો વિરોધ આજ સુધી કોઈએ કેમ કર્યો નથી? શું આપણા વડીલો કે પૂર્વજોએ એ પ્રથા વગર વિચાર્યો દાખલ કરી હશે? એના મૂળમાં જિંડા ભિતરીશું તે જણાશે કે આ ખરેખર જરૂરી છે જ. ભૂતકાળમાં પરીક્ષા દરેક ક્ષેત્રમાં હતી: રામાયણ, મહાભારત કે આર્યોના ઇતિહાસ જોઈએ તે એમાં અનેક જગ્યાએ પ્રમાણ મળે છે. જરૂર એવું એક દૂષણ છે કે, નબળા માનવીમાં આને લીધે ધર્ષા, દોષ વગેરે અવગુણો પ્રવેશે અને પરીક્ષામાં સંપૂર્ણ ન્યાય જળવાતો રહે ત્યાં સુધી જ પરીક્ષાની સાચી કિંમત રહે. આજના પરીક્ષાના વિરોધમાં કંઈક આવી જ લાગણી ભાગ ભજવે છે કે, એની મૂલ્યાંકન પદ્ધતિ આડે માર્ગે ચાલી રહી છે; જેને કારણે વિદ્યાર્થીઓમાં અજ્ઞાને સ્થાન મળ્યું છે. નાલંદા, ઉજ્જૈન, તક્ષશિલા જેવા વિદ્યાવિહારોમાં પણ પરીક્ષા થતી હતી. તેમાંથી અનેક વિદ્વાનો પાડયા છે, જેમણે ભારતની સંસ્કૃતિને પોષવામાં અને પાળવામાં ખૂબ સહાય કરી છે. ભટ્ટાચાર્ય, લીલાવતી, ભાસ્કરાચાર્ય વગેરેએ પોતાનાં જ્ઞાનસિદ્ધિ શોભાવ્યા છે.

હવે આજની યુગની પરીક્ષાનો થોડો વિચાર કરીએ, તે જણાશે કે પરીક્ષા જરૂરી છે. આજ પ્રાથમિક કેળવણીથી માંડી ઉચ્ચ કેળવણી સુધી પરીક્ષા ચાલી રહી છે. અને થોડા સમય પૂર્વનો ખ્યાલ કરીએ તે કોઈ વિરોધ કરતું ન હતું. જ્યારે આજકાલ

બધા જ પરીક્ષા ન જોઈએ એમ કહે છે. હું પૂછું છું કે પરીક્ષા ન જોઈએ તે વર્ષો પ્રમાણે સર્ટિફિકેટ રાખવાં છે કે નહિ? આમ થશે તે ઉત્તમ, મધ્યમ અને કનિષ્ઠ બાળકોની શક્તિ સરખી જ છે તેમ પરાણે માનવું પડશે. દરેકની શુદ્ધિ સરખી હોય તે પરીક્ષાનો શો અર્થ? જો બધાની શુદ્ધિ સરખી હોય તે બધા જ વડાપ્રધાન કે રાષ્ટ્રપ્રમુખ હોવાને યોગ્ય ઠરે છે. પરંતુ બધાની શુદ્ધિ સરખી હોતી નથી. જરૂર આજની પરીક્ષા પદ્ધતિમાં કંઈક ગરબડ છે. જે રીતે વિદ્યાર્થીનું વર્ષાન્તે મૂલ્યાંકન કરવું જોઈએ તે થતું નથી. કેટલીક વખતે સારા ગણાતા વિદ્યાર્થી નાપાસ થાય છે અને નબળા વિદ્યાર્થી પાસ થાય છે. એવું સરકારી પરીક્ષામાં પણ થાય છે. પરિણામે આ પવિત્ર ક્ષેત્રમાં પણ લાંચરુસ્વત, લાગવગ, પક્ષપાત વગેરે દોષોએ પોતાનો પંજો પ્રસાર્યો છે. પરિણામે પરીક્ષાનું મહત્ત્વ ઘટી ગયું છે. ખીલ બાજુ પોતાનું પરિણામ સમાજમાં સાઈ દેખાય એ માટે કોઈ પણ સંસ્થા ખરા ખોટા ખેલ ભજવે છે. પરિણામે ભણતરનું સ્તર નીચે ને નીચે જાય છે. અરે પરીક્ષાનો હેતુ પણ જળવાતો નથી. આ બધા દોષોને પરીક્ષામાંથી દૂર કરીએ તે ખરેખર એ સારી ચીજ છે. હા, એક વાત સ્વીકારું છું કે આજની પરીક્ષા પદ્ધતિમાં ફેરફારને સ્થાન કે શિક્ષણ છે ત્યાં સુધી કોઈ ને કોઈ મૂલ્યાંકનની જરૂર રહેવાની. સમાજમાં વર્ષો થયાં કેવળ માનવીની જ પરીક્ષા થાય છે એવું નથી, કોઈ પણ ચીજ પછી તે ધન, પ્રવાહી કે વાયુરૂપ હોય પરીક્ષા પછી જ ઉપયોગમાં લાઇ શકાય, તે પછી શુભતાભગત માનવી કે બાળકની પરીક્ષા કેમ ન હોઈ શકે?

વિદ્યાર્થી અવસ્થા એવી છે કે બાળક ભલે પોતે સર્જક અને કે સર્જન કરે પણ એને માટે માર્ગદર્શક ની જરૂર પડે છે. પરિણામે આજે પ્રા. શિક્ષણથી માંડી ઉચ્ચતર ટેજવણી સુધી અનેક વ્યક્તિ કામ કરે છે. બાળકને માર્ગદર્શન આપ્યા પછી એ કેટલું પ્રહણ કરે છે એ જોવાની માપપટ્ટી ને મૂલ્યાંકન એટલે જ પરીક્ષા. એ પરીક્ષા ન રાખી હોય તો બાળક કયા વિષયમાં કેટલી પ્રગતિ કરી છે કે પછી ત્યાંને ત્યાં જ છે ને શું સમજાય ? જો આપણે એ સમજવાની જરૂર હોય તો પરીક્ષા આવશ્યક છે જ. પરીક્ષાથી બાળકમાં

ધીરજ, સહનશીલતા, પ્રહણશક્તિ વગેરે ગુણો આવે છે. એ બધું પરીક્ષાને જ આભારી છે. આજે દેશમાં દરેક ક્ષેત્રે મહાન વ્યક્તિઓ છે, અનેક ક્ષેત્રમાં અનેક વિદ્યાર્થીઓએ મહાનતા સ્થાપી છે, એવા બાળકો પ્રાથમિક સ્થિતિમાંથી જ ઉપલા ધોરણમાં પાસ થતા આવ્યા હતા અને છેવટે મહાન બન્યા. એવા વીરનરો અનેક પરીક્ષામાંથી પસાર થયેલા છે. જો એમની પરીક્ષા જ ન હોત તો એઓ પોતાનો તેમજ દેશનો ઉદ્ધાર કરવામાં કેટલો ફાળો આપી શકત. આમ પરીક્ષા અનેક દષ્ટિએ આવશ્યક તથા ઉપયોગી હરે છે. ■

જો કોઈ ખામી વિનાનો મિત્ર શોધવા જાય તો તે મિત્ર વિનાનો જ રહે છે.

—સાચરસ

— 0 —

જો હું એક પર્વત રચતો હોઉં અને તેને શિખરે માટીની છેદલી જ ટોપલી નાંખતાં સરકી જાઉં, તો હું નિષ્ફળ ગયો છું એમ મારે કહેવું જોઈએ.

—કોનફ્યુસિયસ

— 0 —

જગતમાં ખરી નિષ્ફળતા માત્ર એક જ છે અને તે માણસ જે કંઈ જાણતો હોય તેને વળગી ન રહેવું તે.

—કેનનફેરર

—બૂપેન્ડ્ર ભક્ત, એફ. બી. કોન.

મૂડી ખર્ચ સામે વ્યાજબી વળતર

જયેશ કે. શાહ
 ટી. વાય. ખી કોમ.

ધંધામાં મૂડી ખર્ચ સ્વરૂપ નક્કી કરવાની પ્રક્રિયા ભારે જટિલ હોય છે, કારણ કે એમાં અનેક ઉપર તરી આવે તેવા અને સહેજે દેખાઈ ન આવે તેવા અનેક પરિબળો સંકળાયેલાં હોય છે. આવા નિર્ણયોમાં ધંધાતંત્ર સંસ્થાકીય સ્વરૂપ નક્કી કરવું એ પ્રથમ વ્યૂહ અને પાયાનું કિશા સૂચન બની રહે છે. તો ખીજી બાજુ હિસાબનો માર્ગ આવે નિર્ણય કેટલે અંશે સાચો છે, તે દર્શાવે છે. સામાન્ય રીતે ત્રણ રીતોને લેખીને આવે નિર્ણય કરવામાં આવે છે. પહેલી રીતમાં મૂડીના ખર્ચને તેમાંથી થનારી આવકની દૃષ્ટિએ વિચાર કરવામાં આવે છે, અને મૂડી ખર્ચ કરતાં એણું વળતર મળતું હોય તેવી યોજનાનો અસ્વીકાર કરવામાં આવે છે. સામાન્ય રસમ એવી છે કે સૌ પ્રથમ મૂડીના ખર્ચના દર પર ટકા એટલા ચઢાવીને વળતરનું ધોરણ નક્કી કરવામાં આવે છે. આ સંદર્ભમાં મૂડી ખર્ચ એટલે સરેરાશ મૂડી ખર્ચ. આ રીતે સરેરાશ ધંધા ચાલતો હોય તે દરમિયાન મૂડીના માળખાને આધારે અમુક સમયને અનુલક્ષીને નક્કી કરવામાં આવે છે. ખીજી રીત છે તે આવી યોજનાઓને વળતરની તુર્ત કિંમત (વર્તમાન મૂલ્ય DCF)ને ઊતરતા ક્રમમાં ગોઠવવાની અને તે પછી જે મૂડી પ્રાપ્ત થઈ શકતી હોય તે જેતાં સૌથી વધુ લાભદાયક હોય તેની પસંદગી કરવામાં આવે છે.

મૂડીખર્ચ અને આવકમાં નામનો પણ ફેરફાર થતો હોય ને જેથી આખી યોજનાને જે અસર થતી હોય તે તેનો પણ વિચાર કરી રાખવો જોઈએ. અને આ રીતે આપણી જે ધારણાઓ હોય તે બદલીને આખી યોજના જેખમકારક છે કે નહિ તેનો નિર્ણય કરવાનો રહે છે. ત્રીજી રીત છે: પુનઃપ્રાપ્ત સમયની (Pay back Period). એ રીતનો બહોળો ઉપયોગ થાય છે; જે કે એમાં થોડીક ખામીઓ રહેલી હોય છે. એનો મુખ્ય ભાર કેટલા વખતમાં મૂડી કે રોકાણ પાછું પ્રાપ્ત થઈ શકશે તેના ઉપર હોય છે. મૂડી રોકાણમાં જે જેખમ વધુ રહેલું હોય તે પુનઃપ્રાપ્તિનો સયમગાળો એણે હોય એ ઈચ્છનીય લેખાય છે. મોટા ભાગના કિસ્સાઓમાં DCF દર અને Pay back period બંનેનો સંયુક્તપણે ઉપયોગ કરવામાં આવે છે. આ બંધી રીતોને અલગ અલગ કરીને વિચાર કરવામાં આવે કે સંયુક્તપણે વિચાર કરવામાં આવે તો પણ મૂડી રોકાણની વૈકલ્પિક યોજનાઓનો નિર્ણય કરી શકાય. તેટલા માટે આવશ્યક સુધારા વધારા થઈ શકે એવો મૂળ યોજનામાં પ્રબંધ હોવો જોઈએ.

આપણે આ બાબતને સમજવા માટે એક સરળ પાઠા સરવૈયાથી શરુઆત કરીશું.

જવાબદારીઓ

મિલકતો

ઈકવીટી શેરો
 દેવું

૧૦૦
 ૧૦૦
 —
 ૨૦૦
 —

૨૦૦
 —
 ૨૦૦
 —

ધારણાઓ :-

- (૧) કરવેરાનો દર ૫૦% છે.
- (૨) દેવાં પર વ્યાજનો દર ૧૬% છે.
- (૩) ૧૮% ડિવિડન્ડનો દર જાળવવાનો છે.
- (૪) ઇકવીટી શેરની બજાર કિંમત રૂ. ૧૮૦ છે.
- (૫) ઇકવીટી શેરની પડતરની ગણતરી કરવા માટે D/P અભીગમનો ઉપયોગ કરવાનો છે.

આ ધારણાઓના આધારે મૂડી ખર્ચની ગણતરી કરતાં ૯% થાય. જો આના આધારે out off rate ૧૦% ટકા લેવામાં આવે અને નાણાકીય અભીગમ અપનાવીને જો રોકાણ કરવામાં આવે તો શું ફેરફારને આપવામાં આવતો ડિવિડન્ડનો દર જાળવી રાખવો એવા સાચાં નિર્ણય પર આવી શકાય ખરું? એનો જવાબ સ્પષ્ટપણે નકારમાં જ હોઈ શકે.

જો ડિવિડન્ડનો દર ૧૮% ભવિષ્યમાં જાળવવો હોય તો ધંધાની કમાણી ૩૬% જેટલી તો ઓછામાં ઓછી (વ્યાજ ચૂકવ્યા પછી અને કરવેરા પહેલાં) જાળવી જ નોંધાયે. આ ટકાવારી પણ એવી ધારણા સાથે નફામાંથી કાઢી પણ અનામત રાખવાનું નથી. અને જો ૫% રકમ પણ અનામત રાખવાની હોય તો અને તે કુમાવાની અસર ધ્યાનમાં લેતાં વ્યાજબી લેખમાં નફો (ઉપર સમજાવ્યા મુજબ) ઓછામાં ઓછો ૪૬% થવો જ નોંધાયે. અને આ દર દરેક માટે મુખ્ય જ એતવણીરૂપ (સચેત કરી મૂકે તેવો) છે. સેવાય કે કોઈ ધંધા માટે આ દર ખરેખર વાજબી લેખાતો હોય.

જો કે ચર્ચાના સારાંશરૂપે આપણે એવા તારતમ્ય પર આવી શકીએ કે દેવા ઇકવીટીના પ્રમાણની અસર નાશ નેવા મળતી નથી. પરંતુ કરવેરાના દરોમાં તત્કાલ ફેરફારને લીધે વાજબી વળતરના દર પર મહત્વની અસર થવા પામે છે. કંપની વિભાગમાં કરવેરાના બંને

દર આવકવેરા અને સરચાર્જ ધ્યાનમાં લેવામાં આવે તો તે ૬૫% જેટલા થવા જાય છે. આવા સંજોગોમાં જો ૧૮% ડિવિડન્ડનો દર જાળવવો હોય તો ૫૨% જેટલો નફો (વ્યાજ પછી અને કરવેરા પહેલાં) થવો જ નોંધાયે. અને ૫% અનામત રાખવું હોય તો નફો ૬૬% + ૫% કરવેરાનો દર હોઈ ૨૦% ડિવિડન્ડ અને ૫% અનામત રાખવી હોય તો ૧૦૦% વળતરનો દર જરૂરી બને.

ઉપરના પૃથક્કરણને આધારે આપણે નીચેનાં તારણો તારવી શકીએ. આ પૃથક્કરણમાં ધણાં બધાં સૂચિત કાર્યો રહેલાં છે.

સૌ પ્રથમ તો રોકાણની દરખાસ્ત સ્વીકારાતી વખતે મૂડીખર્ચનું મહત્વ નજીવું બની જાય છે. એનો ઉપયોગ માત્ર માર્ગદર્શક તરીકે થઈ શકે છે.

ખીજું, વાજબી વળતરના દરની ગણતરી નીચેનાં છ પરિબલોના સંદર્ભમાં થવી જોઈએ.

- ડિવિડન્ડ દર અને સ્થિર ડિવિડન્ડની નીતિની જાળવણી.
- સરેરાશ કરવેરાના દરને બદલે સંયુક્ત સીમાંત કરવેરાનો દર.
- મૂડી ગિયરીંગ અને મૂડીના દરેક ભાગની પડતર સામાન્ય રીતે જો “Low gearing” હોય તો એનો અર્થ એવો થાય કે ઇકવીટીની પડતરની સરખામણીમાં દેવાની પડતર ઓછી હોવાને લીધે મૂડીની ભારીત પડતર વધુ હોય છે.
- શેર હીઠ કમાણીનો ઈચ્છિત દર.
- અન્ય પ્રાપ્ય સાધનોના વળતરનો દર દા. ત. બહેર થાપણ, ખેંકના વ્યાજનો દર વગેરે.

— કુચાવાનો દર : કુચાવાનો દર ને હચો હોય તો ધંધાના વાસ્તવિક સાચા વિકાસ માટે વધુ અનામત રાખવાની જરૂરિયાત ઉપસ્થિત થાય છે.

આવશે નહિ. એક કિસ્સામાં સુપ્રીમ કોર્ટે ૧૨% વળતર મળે તેને વાજખી વળતરનો દર લેખાવ્યો હતો. આમ ૧૨-૧૬% વળતર મળે એવી ગણતરીથી ધંધા કેવો ચાલશે તેનો ખ્યાલ આવી શકે.

ત્રીજું, વાજખી વળતરનો દર નક્કી કરતા પહેલાં જાહેર સંસ્થાઓ, જેઓ ભાવનીતિ નક્કી કરવા સાથે સંકળાયેલી છે તેમનાં વલણો અને તેમની નીતિઓને પણ ધ્યાનમાં રાખવાં જરૂરી બને છે. આમ જો ન કરવામાં આવે તો જાહેર જનતાને કયા ધ્યેયથી ધંધો શરૂ કરવામાં આવે છે તેની સાચી ભૂમિકાનો ખ્યાલ

ધંધામાં જે બીજાં ઘટકો (તત્ત્વો) અસર કરતાં હોય એને ધ્યાનમાં રાખીને વાજખી વળતરનો વિચાર કરવામાં આવે, તો જ તે વ્યવહાર બની શકે. આવા સંજોગોમાં વળતરનો દેખાતો દર પણ આપણને સામાન્ય અથવા વ્યવહારુ ઠાગશે.

પરાજય શું છે? એ એક પ્રકારનું શિક્ષણ છે. કોઈ પણ વધારે સારી વસ્તુ સારી સ્થિતિ તરફ જવાનું તે પહેલું પગથિયું છે.

—વેન્ડેલ ફિનાસ (ભૂપેન્દ્ર એફ. વાય. બી. કોમ.)

કોલેજની વિદાય

- કૈલાસ પરમાર
ટી. વાય. પી. એ.

સંગીતના સ્વર સપ્તક સમૂહ, નીલગગનમાં શોભતા મેઘધનુષ્ય જેવું, ચાર ચાર વર્ષનું સોનેરી કોલેજ જીવન સુમધુર સ્વપ્નની જેમ પસાર થઈ ગયું. આજે દિવસ હતો છેલ્લી વિદાયનો; જ્ઞાનનાં અમી પાતી, સંસ્કાર અને સ્નેહજળનું સિંચન કરતી તે નવજીવનનો સંચાર કરતી વહાલસોયી કોલેજમાતાના યોગામાથી એક બે દિવસ માટે નહિ, સપ્તાહ કે માસ માટે નહિ, પણ સદાયને માટે વિખૂટા પડવાનું હતું.

કોલેજના વર્ગમાં આજે પહેલાં જેવો ઉત્સાહ જણાતો નહોતો. બધાંનાં મુખ પર ન સમજાય, ન વર્ણવાય એવી ઉદાસી છવાયેલી હતી. સાંજે વિદાય સમારંભ હતો, જતાંય વિદ્યાર્થીઓમાં પહેલાં જેવો તરવરાટ, થનગનાટ કે ગણગણાટ નહોતો. આજે સૌના મન પર એક જ વિચાર હતો કે સંસ્કૃતિની સૌરભ ઇલકાવતા કોલેજના આ નંદનવનના લતામંડપો અને કુંજવિહારોમાં યુરુદેવોની છત્રછાયા નીચે આનંદથી કિલ્લોલ કરતાં, જિંદગી જીવવાની અને જીતવાની સંજીવની પ્રાપ્ત કરતાં સૌ પંખીઓને હવે જીડી જવાનું છે. એક કુશળ ચિત્રકાર પોતાના ચિત્રમાં જે કારુણ્યતા ન ભરી શકે; એક સંગીતકાર હૈરવીમાં જે કરુણ્ય ન ગાઈ શકે અને એક પ્રેમી વિરહની પુકારમાં જે દર્દ ન લાવી શકે, એ દર્દ એ વ્યથા, એ કરુણા અમારા હૃદયમાં છવાયેલી હતી.

અને જે ધડીની અમે રાહ જોઈ રહ્યાં હતાં તે આવી પહોંચી. કોલેજના પ્રિન્સિપાલશ્રી જીભા થયા. તેમના પ્રેમાળ શબ્દો કાને પડયા. તેમણે અમારા જીજ્ઞવણ ભાવિ વિશે મંગળભાવના વ્યક્ત કરી અને જીવનમાં સાદાઈ, સ્વચ્છતા, સેવા અને સહનશીલતાનો આદર્શ રજૂ કર્યો. અમારાં જે સદ્વિચાર અને સત્કર્મો હોય, તેનું સેવન કરજો, ખીજનું નહિ. તમારો

માર્ગ કલ્યાણમય હજો! “ શિવાસ્તે યન્ધાન : સન્તુ ।” કરી પ્રેમાળ હૃદય ઠાલવી તેઓ ખેસી ગયા.

તે પછી બે ત્રણ વિદ્યાર્થીઓએ પ્રાસંગિક ભાષણો કર્યા. તેમાં વિદ્યાર્થીઓએ મચાવેલાં તોફાનો અને ગેરવર્તણૂક માટે ખરા દિલથી માફીની આશા રખાઈ હતી. દેવરૂપ યુરુજનોના અગાધ, અસીમ સ્નેહનો અને અપાર મમતાનો તેમાં ઉલ્લેખ હતો. કોલેજમાતાની સ્નેહાળ ગોદમાંથી છૂટા પડવાની વિરહવ્યથા હતી અને હતી કોલેજ પ્રત્યેની અજરઅમર પૂજ્ય ભાવના. એ પછી થોડીવાર માટે રમૂજ અને સંગીતનો કાર્યક્રમ ચાલ્યો. છેવટે સૌ વિરહવ્યથા અનુભવતા વિખરાયા.

ચાર ચાર વર્ષો સુધી જ્યાં જ્ઞાનનાં અમૃત પીધાં, આનંદ ઉમંગ અને ઉલ્લાસથી રહ્યા એ કોલેજને છોડતાં મારું હૈયું ભરાઈ આવ્યું અને પગ ભારે થઈ ગયા શોકમિશ્રિત આનંદની ધારા મારા હૃદયમાં વહેતી હતી. અહીં જ મને સુખનો યુજાકાર અને દુઃખનો ભાગકાર કરનાર મિત્રો મળ્યા: અહીં જિંદગીને ખેત્રદિલીથી જીવવાનો મંત્ર સાંપડ્યો; સ્નેહની સુવર્ણ કણિકાઓ અહીં જ મળી, એ બધાંયને હવે તજવાનું? આજે જાણે મૂક પાટલીઓ, પ્લેકબોર્ડ, રમતનું મેદાન અને પુસ્તકાલય...બંધાય મને છેલ્લી વિદાય આપી રહ્યા હતાં.

આમ કોલેજના મંગળ વાતાવરણમાં કરુણતા અનુભવાતી. હું કોલેજના પ્રિન્સિપાલશ્રી અને સર્વ યુરુજનોને મળી તેમના પ્રત્યે આભાર અને આદરની ભાવના વ્યક્ત કરી સર્વ મિત્રોને સ્નેહથી બેટી આંસુભરી આંખડીએ, ગૌરવભર્યા હૈયે કોલેજમાતાને નમસ્કાર કરતી નીકળી પડી.

મૂક વ્યથાભરી હતી. કોલેજના એ છેલ્લા દિવસે આજ પાઠ કરી, જીવન વિદાય...
પણ એ દિવસે યાદ આવે છે. ખરેખર કોલેજને હવે કોલેજ જીવન... અને કોલેજની વસમી વિદાય...
જીવનું દોહાડું છે. મારા વિદ્યાર્થી જીવન વિશે લખીએ
તા અનેક પાનાં ભરાય; પરંતુ "માણ્યું તેવું" સ્મરણ

મુશ્કેલીઓને જે જીતે છે તેને મારા તખ્ત પર બેસવા જગા
કરી આપું છું.

-બાચબલ

કાર્લ માર્ક્સ

-દીપક એન. પટેલ

ટી. વાય. બી. એ

જગમશહર “દાસ કેપિટલ”ના લેખક કાર્લ માર્ક્સ ઈતિહાસના ગણ્યાગાંઠ્યા પ્રસિદ્ધ વ્યક્તિઓમાંના એક છે. દુનિયા આખી, ગરીબાઈ શું છે, તેનો શું વિસ્તાર છે, એવું કેમ છે, તે વિશે વિચારાતી હતી. ત્યારે માર્ક્સે ગરીબાઈને કાયમી ધોરણે મિટાવી માનવી-માનવી વચ્ચેની સમાનતા સ્થાપવાનો પ્રયત્ન કરવાનું કાર્ય આપી જ જગત માર્ક્સને પયગંબર તરીકે ઓળખાવે છે. માર્ક્સવાદ એ એક માનવીય ધર્મ છે, એમ કહીએ તો ચાલે; જેણે મૂડીવાદના પતનની ભવિષ્યવાણી કરી હતી. આ ભવિષ્યવાણી પરથી જ સામ્યવાદે પોતાની ઈમારત ઉભી કરી છે.

વિશ્વમાં મધ્યયુગથી અત્યાર સુધીના ઈતિહાસમાં સોવિયેટ યુનિયન પહેલું જ એવું રાષ્ટ્ર છે કે જેણે માર્ક્સની ફિલસૂફી પ્રમાણે પોતાના રાજ્યને વૈજ્ઞાનિક રીતે વિકસાવ્યું છે; માર્ક્સવાદના નકશા પ્રમાણે તેનો ઘાટ ઘડવામાં આવ્યો છે. સોવિયેટ યુનિયન પછી આજે ચીન, ક્યુબા, પૂર્વ જર્મની, ઉત્તર કોરિયા, પોલેન્ડ વગેરે સંખ્યાબંધ દેશોએ કાર્લ માર્ક્સ પ્રબોધિત સામ્યવાદની વિધિવિધ નક્કર આકૃતિઓ-આવૃત્તિઓ સર્જી પતાવી છે.

કુગાવાના વ્યાપક અનિષ્ટાથી વિશ્વના દેશો જ્યારે પિડાઈ રહ્યા છે, ધર્યાં રાષ્ટ્રોના અર્થતંત્રો ખોરવાઈ ગયાં છે, કેટલાય સત્તાપત્તાઓ થઈ ગયા છે; ત્યારે સોવિયેટ યુનિયન તેના ક્રાંતિકારી-૧૯૧૭ના સમયથી ભાવેને એક જ ધોરણે સ્થિર રાખી શક્યું છે. ત્યારે માર્ક્સની યોજનાની નક્કરતાને અચૂક સ્વીકારવી પડે છે. સામાજિક તેમજ આર્થિક ન્યાયને માનવતાના પ્રથમ સોષાન તરીકે માનતા કોઈપણ રાષ્ટ્ર માટે માર્ક્સ અનિવાર્ય તથા અમૂલ્ય છે.

સ્ટેલિન યુગની સખ્તાઈ અને કડકાઈએ માર્ક્સવાદને ટીકાપાત્ર બનાવ્યો હતો. છતાં લેનિને સન્નવેલો માર્ક્સવાદ દુનિયામાં એક ઉત્તમ ઉદાહરણ પુરવાર થયો છે. અને બિનસામ્યવાદી વ્યવસ્થા કરતાં અનેક ગણેા ચડિયાતો પુરવાર થયો છે.

ભારતમાં ‘સમાજવાદ’ શબ્દનો વટ એટલો છે કે પોતે સમાજવાદી નથી એમ કહેવાની કોઈ પણ પક્ષ હિંમત કરતો નથી; એટલું જ નહીં, પરંતુ સમાજવાદના અનેક સંપ્રદાયોમાંથી સોવિયેટ પ્રકારની આર્થિક રચનાને આપણા સત્તાધારીઓએ ‘મોડેલ’ તરીકે અપનાવેલી છે. છતાં કમનસીબીની વાત એ છે કે જેટલી માહિતી અમેરીકા વિશે આપણને છે તેની ચોથા ભાગ જેટલી પણ રશિયા વિશે નથી. અને જે કંઈ માહિતી ઉપજાવે છે તેમાં ઘણો જ ગૂંચવાડો છે.

માર્ક્સવાદના નકશા પ્રમાણે રશિયન પ્રજાનું ઘડતર કરી, અનોખો સમાજ રચીને ત્યાં સામ્યવાદે નવાં મૂલ્યોની સ્થાપના કરી છે. આપણા કરતાં એ સમાજ વધારે વ્યવસ્થિત છે અને તેની ચેતના પણ આપણા કરતાં બિનન પ્રકારની છે. સહીઓથી ખાનગી મિલકત અધિકારો ભોગવતા સમાજને માર્ક્સના બિન-મિલકતના ખ્યાલો ગણે ઉતારવાનું કામ સામાન્ય સત્તાનું નથી જ. વર્ગભેદ દૂર કરવાનું, સમાનતા સ્થાપવાનું આદર્શ ચિત્ર માર્ક્સે દુનિયાને ભેટ ધર્યું છે. તેમના વિચારો પ્રમાણે દુનિયામાં બિખારીઓ હોય જ શા માટે? અને સામ્યવાદી દેશોમાં નથી જ.

વ્યક્તિ માત્રમાં કુદરતી શક્તિનો અમૂલ્ય પુરવઠો છે. તેનો ભૌતિક ઉત્પાદનના સંદર્ભમાં ઉપયોગ કરી, ગરીબી મિટાવી, સમાનતા સ્થાપી જ શકાય છે. માર્ક્સનો આ ખ્યાલ સોવિયેટ યુનિયને સિદ્ધ કરી

પતાવ્યો છે. આજે જ્યારે બિખારીઓ, ગરીબો, ઝૂંપડપટ્ટીઓ ઈ. અનેક પ્રશ્નોથી ભારત તથા વિશ્વના કોટલાય દેશો પિડાઈ રહ્યા છે. ત્યારે માર્કસનો હોલ કોટલો કીમતી છે. માર્કસનું ઇતિહાસનું, અર્થશાસ્ત્રનું ભૌતિક અર્થઘટન કોટલું સચોટ છે તે વાસ્તવિક રીતે દુનિયાની પ્રજા અનુભવી રહી છે.

માર્કસ માનવતાવાદનો એક પ્રખર ચિંતક તથા

શુભેચ્છક હતો. માનવી માત્રની હાલાકી માટે તેના હૃદયમાં કંટુણા, દયા હતી. કદાચ આ જ કારણોથી સત્યની શોધમાં નીકળેલા માર્કસે “દાસ કોપિટલ”ની રચના કરી અને જગતનાં ઘણાંયે રાષ્ટ્રોએ એની પ્રેરણા લઈ ચોતાની પ્રજાનાં જીવનધોરણો તથા ખ્યાલો બદલી નાખી, રાષ્ટ્ર ભાવનાની તેજ મશાલ પ્રગટાવી, પ્રજાને સુખ અને સમૃદ્ધિ બક્ષી છે. ■

મારી આગસ મને લગીરે કુરસદ લેવા દેતી જ નથી.

- આલ્ફ્રેડ (ભૂપેન્દ્ર ભટ્ટ એફ. વાય. બી. કોમ.)

નિષ્ઠાની કટોકટી

-હાલુભાઈ હરિભાઈ દેસાઈ

મંત્રી : ગવર્નિંગ બોર્ડ,

આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, ચીખલી.

શિષ્યે ગુરુને પૂછ્યું, “ગુરુદેવ, મારે હવે સન્યાસ
ગ્રહણ કરવો છે.”

ગુરુએ જવાબ વાળ્યો, ‘હજી વાર છે, વત્સા!’

શિષ્ય : “હવે શેની વાર છે, પૂજ્યશ્રી?”

ગુરુ : “બેટા, મનુષ્ય જ સંન્યાસી બની શકે.”

શિષ્ય : “તે શું હું માણુસ નથી?”

ગુરુ : “કેવળ મનુષ્યદેહ ધારણ કરવાથી આપણે
મનુષ્ય નથી બની જઈ શકતા, એ માટે સંપૂર્ણ
મનુષ્યપણું ખિલવવું પડે. એ પછી જ ખીજું કંઈ
પણ બની શકાય.”

ગુરુજીના કથનનો મર્મ એ જ કે, મનુષ્ય એટલે
પૂર્ણ માનવ; આકાર માણુસનો અને અંતર પશુનું
એવા મનુષ્ય કરતાં તો પશુ જ બહેતર. વળી, પૂર્ણ
માનવ બન્યા વિના, આગળ વધવાની મહેચ્છા સેવવી
એ વ્યર્થ, બેખરી માર્ગ જ નીરડે, પોતાને તથા
અન્યનેય હાનિ કરે.

આ જ વિધાન હું વિદ્યાર્થીને લાગુ પાડું છું.
યુવક-યુવતીઓ અધાં એન્જિનિયર, ડોક્ટર કે ઉચ્ચ
અધિકારી બનવા માટે વિદ્યાલયોમાં આવે છે. ફક્ત
તેઓ સાચાં, પૂર્ણ વિદ્યાર્થી નથી બનવા માગતાં અને
નથી બનતાં. કદાચ કોઈ નસીબવંતો માનો કે ડોક્ટર
બની પણ ગયો. પરંતુ જે તે સાચો વિદ્યાર્થી નહીં
હોય, પૂરો માણુસ નહીં હોય; તો સમાજને માટે તો
એ વાધવડુ કે લૂંટારો જ સિદ્ધ થવાનો ને? આજના
ડોક્ટરો દહીંએને જે લેશમાત્ર દયા વિના ઘોળે
દિવસે લૂંટે છે અને ગરીબ દહીં પૈસાના અભાવે મરે
તો એ લોકનું ડુંવાડુંય ફરકવું નથી, એવું કારણ

શું? કારણ એ જ કે તે ડોક્ટર બન્યો, મનુષ્ય નથી
બની શક્યો. વિદ્યાનો સાચો ‘અર્થ’ પ્રથમ તો માનવ-
પણુની વિદ્યા શીખે, રાષ્ટ્રને ડોક્ટરો, ઈજનેરો,
વિજ્ઞાનીઓની નહીં; સાચા મનુષ્યોની જ આજે ખરી
જરૂર છે. વળી કોઈપણ ક્ષેત્રે પડેલો મનુષ્ય નિરંતર
અભ્યાસ કરતો નહીં રહે, તો એ જીવનમાં ભાગ્યે જ
સફળ થાય. ડોક્ટર, વકીલ કે શિક્ષકના વ્યવસાય-
વાળાઓ તો નિરંતર અભ્યાસનિષ્ઠ રહેવું પડે; કારણ
કે આજે જ્ઞાનવિજ્ઞાનનો વિકાસ પ્રચંડ વેગે આગળ
વધી રહ્યો છે. અને સાચો શિક્ષક તો તે જ કે જે
જીવનભર સદાનો શિષ્ય-વિદ્યાર્થી હોય.

આમ વળી, પૂર્વોક્ત વિધાન શિક્ષક-અધ્યાપકને
તો સવિશેષ લાગુ પડે છે. શિક્ષકને આચાર્ય બની
જવું છે; આચાર્યને વાઈસ ચાન્સેલર બનવું છે;
વાઈસ-ચાન્સેલરો વળી મિનિસ્ટર બની જવા ફરતા
હોય છે; કોઈ પગારવધારો માગે છે. તો ખીજા વળી
જાતજાતનાં ને ભાતભાતનાં ભથ્થાં માગતા રહે છે.
કોઈને સિનિયોરિટી જોઈએ છે; ખીજા વળી યુનિ.
પ્રાધ્યાપકપદનાં પાછળ દોડતા હોય છે. જ્ઞાનના
ઉપાસકોની આ મૃગજળ પાછળની, ભૌતિક પ્રાપ્તિ
પાછળની દોટ ખરેખર સખેદ આશ્ચર્ય પ્રેરે એવી
હાસ્યારૂપદ છે.

પરંતુ આજે કોઈનેય સાચા શિક્ષક બનવું નથી,
સાચા માણુસ બનવું નથી. ધણા મિત્રોને રોજરોજ
ફરિયાદ કરતા સાંભળું છું કે, આજના છોકરાઓને
ભણવું જ નથી, ભણતા જ નથી. ત્યારે મારા મનમાં
પ્રશ્ન ઉદ્ભવે છે અને કવચિત્ પૂછું પણ છું કે,
આજના શિક્ષકોને ભણાવવું જ નથી, ભણાવતા જ
નથી તેવું શું મારો નત્ર મત છે કે અધ્યાપક જે

સાચો શિક્ષક હોય, સાથે સાથે સાચો, સદાનો વિદ્યાર્થી પણ હોય અને પોતાનો ધર્મ ખરાબર સમજીને આત્મા રેડીને ભણાવે, તો હું નથી માનતો કે કોઈ વિદ્યાર્થી ન ભણે, અર્થાત્ વિદ્યાર્થીઓને ભણવામાં રસ ન પડે. સુંદર, આસ્વાદ્ય અધ્યયન કરાવું હોય, તો વિદ્યાર્થી તો કુમળા માનસનો હોય છે, એ અચૂક રસતરબોળ થઈને ભણ્યા કરે, એને હૈયે અવશ્ય ઊતરી જાય. પોતાની ફરજ ધર્મભાવે જાણે તે જ સાચો મનુષ્ય. પૈસા તો આજીવિકાનું સાધન માત્ર છે; સાધ્ય તો આપણો ધર્મ છે. એને બદલે આજે સાધન સાધ્ય બની ગયું છે અને સાચા સાધ્યને કેવળ વેડ માનવામાં આવે છે.

અસંગત, અત્રે એક સ્પષ્ટતા કરવી ઘટે કે સુખદ, આનંદપ્રેરક અપવાદરૂપ સાચા શિક્ષક-અધ્યાપકો આજે પણ છે; તેઓને આ ચર્ચા લાગુ જ નથી પડતી એમ સમજવું. એવા મિત્રોને તો મારાં હાર્દિક અભિનંદન જ ઘટે. પરંતુ દુઃખની વાત છે કે એવા સાચા શિક્ષકોની સંખ્યા દિનપ્રતિદિન ઘટતી જાય છે; ત્યારે પગાર, ઈન્કીમેન્ટ, એરિયસ, ભથ્થાં, વ્યાજ, ટ્યુશન તથા ટેકસ જ ગણ્યા કરતા શિક્ષકો જ બહુધા સાંભળવા મળે છે; ત્યારે દુઃખ અને હતાશાથી નિઃશ્વાસ નંખાઈ જાય છે કે આ દેશનું થશે શું ? એક કાળે આપણી જ કોલેજોમાં એવા અધ્યાપકો હતા, ખાસ કરીને સ્વાતંત્ર્ય પૂર્વે કે જેમનો પીરિયડ ચુકાઈ જાય, તો વિદ્યાર્થીઓ કોઈ મહામૂલી મૂડી ગુમાવી હોય એવું દુઃખ જ અનુભવતા. વળી, એવા અધ્યાપકોના વિષયના જ નહીં; અન્ય ત્રિષયોવાળા વિદ્યાર્થીઓ પણ એ અધ્યાપકોનાં વ્યાખ્યાન સાંભળવા વર્ગમાં પ્રવેશી જતા. ત્યારે આજના અધ્યાપકો ફરિયાદ કરે છે કે, “છોકરાઓ પીરિયડ ભરતા જ નથી !”

શિક્ષક-અધ્યાપકની વ્યાખ્યા તો કંઈક એવી કરી શકાય કે, તે પોતાના વિષયનો નિષ્ણાત હોય; સાથે સાથે જ વિશ્વના અન્ય સર્વ વિષયોનો સારો જાણકાર હોય; ઉપરાંત નિરંતર વિદ્યા-અર્થી હોય, સારો મનુષ્ય હોય; તો જ વિદ્યાર્થીને જ્ઞાન-બાણી વડે મુગ્ધ

કરી શકે, જે વિદ્યામંત્રને વર્યો હોય એ જ વિદ્યાર્થીને મંત્રમુગ્ધ કરી શકે ને ? આજે તો શિક્ષક ભણાવવા નથી માગતો ને વિદ્યાર્થી ભણવાય નથી માગતો, ખસ હિસાબ સરભર થઈ ગયો !

આને જ હું નિઠાની કટોકટી કહું છું. આજે ભારતવર્ષની તીવ્રતમ, વિનાશક સમસ્યા જે કોઈ હોય તો તે આ જ કે, નિઠાનો અભાર. રાજકર્તાથી માંડીને તે પટાવાળા સુધીની કોઈપણ જાહેર વ્યક્તિમાં ફરજ-પાલનની નિષ્ઠા નથી. પછી વેપારી યા ઉદ્યોગપતિમાં, કે ખેડૂત યા મજૂરમાં તો હોય જ ક્યાં ? બધાને સહેલાઈથી બધું જ મેળવી લેવું છે ! આજના જીવલેણ ભ્રષ્ટાચારનાં મૂળ આ નિષ્ઠાના અભાવમાં જ દબ થયેલાં છે. ત્યારે એ મૂળને છેદવાનું કાર્ય કોણ બજાવશે ? હું માનું છું કે એ કાર્ય શિક્ષક અને વિદ્યાર્થી જ બજાવી શકે, તેમણે જ બજાવવાનું છે.

આ વર્ષે દિશાશૂન્ય જેવું, વર્ગવિગ્રહનાં ખીજ ધરાવતું આંદોલન ચાલ્યું, વિદ્યાર્થીઓએ સમજ્યે-વગર સમજ્યે જ ઝંપલાવ્યું. છતાં એ કામ્ય ગણીએ; પરંતુ અર્થહીન એવા આ આંદોલન પાછળ સામ્યશક્તિ વેડફવા બાદ, વળી માસ-પ્રમોશન માટે પુનઃ આંદોલને ચક્રવર્તી એ વિદ્યાર્થીઓ માટે શરમજનક તથા આત્મઘાતી પગલું જ બન્યું અને હજી વધુ ગંભીર રીતે બની રહેવાનું છે. ૧૯૪૨ના સ્વાતંત્ર્ય જંગ વખતે લગભગ તમામ શિક્ષણ સંસ્થાઓ બંધ રહી હતી; સ્વદેશ-ભક્તિભાવે થનગનતા વિદ્યાર્થીઓ જન કુરબાન કરવા નીકળી પડ્યા હતા; એક વિદેશી મહાસત્તા ‘ત્રાહિમામુ ત્રાહિમામુ’ પોકારી ગઈ, એવાં વીરતાભર્યાં પરાક્રમે વિદ્યાર્થીઓએ કરી બતાવ્યાં હતાં. છતાં માર્ય-એપ્રિલ ૧૯૪૩ની પરીક્ષા જેણે આપવા ઈચ્છી તેણે આપી, પરંતુ કોઈપણ વિદ્યાર્થીએ માસ-પ્રમોશન તો નહોતું જ માગ્યું; એવો વિચાર કોઈને ન આવ્યો. ક્યાં એ પેઠી અને ક્યાં આજની ? જો આપણને આપણા લોકહિતના કાર્યોમાં શ્રદ્ધા-નિષ્ઠા હોય, તો આવો તુચ્છ બદલો આપણે કદાપિ માગીએ ખરા કે ?

વિદ્યાર્થીને
ભણવાવા
તો, બસ
આજે
હોય
માંડીને
ફરજ-
પતિમાં,
બધાને
જવલેણ
થયેલાં
નવશે ?
ધીં જ
બીજ
-વગર
પરંતુ
શિક્ત
દોલને
ધાતી
બની
ગભગ
દેશ-
રવા
મામ્
ક્રમે
પ્રેલ
પી,
તો
યો.
શુને
તો
?

અને વિદ્યાર્થીઓ આવી માગણી કરવા પ્રેરાય,
એ બદલ વિશેષ શરમાવાનું તો ખરેખર શિક્ષકોએ જ
હો. આપણે એવી તે કેવી કેળવણી આપી કે આપણા
સંસ્કાર ઝીલનારા યુવકો આવા એદી, આટલા પોકળ,
આવા લાલચુ, ક્ષુદ્ર સ્વાર્થમાં ખેંચાઈ આપ્યા સમાજને
હાનિ કરનારા પાકયા ? માસ-પ્રમોશન સામે નિવેદનો
આપ્યે કંઈ વળવાનું નથી. અધ્યાપક-શિક્ષકે તો
વર્ગમાં જ સાચો વિદ્યાર્થી તૈયાર કરવો, જે સ્વહિત,

દેશહિત તથા માનવજાતના હિતને પ્રતીતિથી પીછાણી
શકે એવો ઠરેલ હોય, સજ્જ હોય. તેવો વિદ્યાર્થી જે
કોઈ આંદોલન કરશે, તો એ એવું હશે, જે વિશ્વની
સૂરત પલટી નાખશે. ત્યારે જ આ દુઃખદર્દીથી ખદખદતી
દુનિયા નંદનવનમાં પલટાઈ જશે. આ સર્વ મૂલ્યવાન
ધ્યેયો સિદ્ધ કરવા માટે અનિવાર્યતા તો છે કેવળ
એક જ શબ્દની, એ શબ્દને સાચું કરવાની અને તે
શબ્દ છે, નિષ્ઠા. ■

જ્યાં કોઈએ કોઈનું નથી, એટલે કે
પોતે ય પોતાનું નથી, એને જ સંસાર કહે.

રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના અને મારા અનુભવો

-સુનીલ ડી. કેસાઈ

ડી. વાય. ખી. એ.

રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના N. S. S., પ્રથમવાર જ્યારે તેના વિશે સાંભળ્યું. ત્યારે એવું વિચારેલું કે અન્ય અગડાં અગડાં પ્રવૃત્તિઓ જેવી જ આ પણ પ્રવૃત્તિ હશે; શુદ્ધ સીલાચાલુ જ હશે તેવો ખ્યાલ હતો. એટલે N. S. S. અંગેની નોટિસ વાંચી તેના ઈન્ચાર્જ પ્રાધ્યાપકને મળવા ગયો. તેમની સરળ સમજૂતી અને લાગણીને કારણે મનેકમને આ પ્રવૃત્તિમાં જોડાયો. વારંવાર સભાઓ રાખવામાં આવતી હતી. જેમ જેમ સભાઓમાં, ચર્ચાઓમાં જિતરતો ગયો તેમ તેમ N. S. S.માં રસ વધતો ગયો. કોલેજ જીવનની વિદાયનું આજે આખરી વર્ષ છે. તે દરમિયાન ચાર શિબિરોમાં કામગીરી બળવી ચૂક્યો છું. N. S. S.નાં નાનાં મોટાં તમામ કાર્યોમાં અચૂક હાજર રહ્યો છું. નાપાસ થવાથી જેટલું દુઃખ થાય તેટલું દુઃખ તેના કાર્યક્રમોમાં ગેરહાજર રહેવાથી અનુભવું છું. હૃદયથી સ્વીકાર કે મારા વ્યક્તિત્વના ઘડતરમાં આ પ્રવૃત્તિનો ફાળો અમૂલ્ય છે. જાહેરમાં ક્યારેક એક શબ્દ બોલી શકતો નહોતો તેને બદલે નાટકમાં ભાગ લેતો થયો. પાવડો, ત્રિકમ, તમારાં જોઈને જ કંટાળો આવતો હતો તેને બદલે શિબિરમાં કે અન્ય પ્રસંગોએ હમેશાં આ સાધનોથી લાગણી ખાંધી ચૂક્યો છું. કામ પ્રત્યેની સૂઝ જીવનમાંથી હવે કાયમ માટે વિદાય થઈ ગઈ છે.

અભણી જગ્યાએ તદ્દન પછાત અને અસંસ્કારી માનવ સમુદાયમાં કેમ કામ કરવું, તેમને કેવી રીતે જીતી લેવા, તેના આયોજનનો અમૂલ્ય વારસો મળ્યો છે. જે જીવનભર મદદરૂપ થઈ શકશે. વેર-ઝેર અને ઈર્ષ્યા વધતાં ચાલ્યાં છે, ત્યારે N. S. S.ની પ્રવૃત્તિએ ભાઈચારાની લાગણી એવી તીવ્ર બનાવી છે કે એક-ખીજને જોઈને લાગણીથી ભીંજી જવાય છે. સામુહિક સંગઠનના બળની નવી દિશાનો વાસ્તવિક અનુભવ થયો.

રા. સે. યોજના પ્રવૃત્તિને કારણે અસંખ્ય અજાણ્યા મહાનુભાવોનો પરિચય થયો. તેમના પરિચયથી નવાં નવાં કાર્યો કરવાનો ઉત્સાહ એવડાતો ગયો. નૈતિક દ્વિમતમાં વધારો થતો ગયો. કોલેજના જનરલ સેક્રેટરી બનવાની પ્રેરણા અને દ્વિમત પણ આજ પ્રવૃત્તિમાંથી મને પ્રાપ્ત થઈ તેનો જેટલો આભાર માનું તેટલો જોઈ. સ્થાનિક અધ્યાપકો ઉપરાંત યુનિ. સાથે સંકળાયેલા અધ્યાપકોના પરિચયમાં આવવાની આ પ્રવૃત્તિથી તક મળી.

વર્ષમાં એકવાર યોજાતો દસ દિવસનો શિબિર માત્ર મારી જ નહીં, પરંતુ જેમણે જેમણે શિબિરોમાં ભાગ લીધો હશે તે સર્વની એવી પ્રતીતિ છે કે જીવનનો આ એક અમૂલ્ય પ્રસંગ છે. સામાન્ય રીતે શિબિરમાં ભાગ લેવાની ઇચ્છા જોઈ રાખે છે. પરંતુ જેઓ એકવાર શિબિરમાં જાય છે, તેઓ ખીજ શિબિરોનાં જવાનું ક્યારેય ન જ ચૂકે તેવો મારો સ્પષ્ટ અભિપ્રાય છે. શિબિર દરમિયાનનો સમય કાર્ય-નિષ્ઠામાં પ્રવૃત્ત રહેવાનો અને મિત્રો સાથેનો નિર્મળ આનંદ એટલો બધો મળે છે કે ખાવાપીવા કે જીંધવાની ફિકર, થાક, આળસ, ઘરની યાદ બધું જ ગાયબ થઈ જાય છે. અને મિશનરી સ્પિરિટથી શિબિરમાં એતપ્રેત થઈ જવાય છે.

ઠેર ઠેર ભાષણબાજીઓ ચાલી રહી છે ખરી ખોટી વાતો કરી નાહક સમય વેડફાઈ રહ્યો છે. ત્યારે નિરાશા, ચિંતામાં કે સંકુચિતતામાં પીડાતા વિદ્યાર્થીઓ આવી પ્રવૃત્તિઓમાં જોડાઈ. પોતાનું તેમજ સમાજનું કલ્યાણ કરવામાં અમૂલ્ય ફાળો આપી શકે. તેનાથી શિસ્ત કેળવાય છે. કામની રુચિ વધે છે. મિત્રો વધતા જાય જાય છે અને અન્ય મારે કંઈ ઉપયોગી કાર્ય કરવાનો નૈતિક સંતોષ પણ અનુભવાય છે. આપણે આટલો પણ પ્રયત્ન કરીએ ધણું છે; જે કદાચ મારા મતે જીવનની કીમતી મૂડી બની રહેશે.

ગુણોત્તર વિશ્લેષણ

-રંજન પુ. પટેલ

ટી. વાય. બી. કોમ.

સામાન્ય રીતે ધંધાના રોજબરોજના વ્યવહારોની નોંધ કાયદાની નોંધવાઈતું પાલન થાય અને ધંધાતું પરિણામ જાણી શકાય તે રીતે કરવામાં આવે છે. અને તેને આધારે સમગ્ર વર્ષ દરમિયાન કરેલ પ્રવૃત્તિતું પરિણામ જાણવા માટે નં. નું. અને પાકુ સરવૈયુ બનાવવામાં આવે છે.

આ તૈયાર થતા હિસાબોના આધારે સમગ્ર વર્ષ દરમિયાન શું પરિણામ આવ્યું તે જાણી શકીએ છીએ. પરંતુ એ પરિણામ કયા કારણસર, તે જાણવું હોય તો એનો વિગતે અભ્યાસ કરવો જરૂરી બને છે. અને તેના આધારે વધુ સારી પરિસ્થિતિ પર પહોંચવા શાં પગલાં લેવા જોઈએ તેનો વિચાર કરવામાં આવે તો ધંધા માટે વધુ લાભદાયક પરિસ્થિતિનું નિર્માણ કરી શકાય.

કોઈ બે કંપની વેચાણના આંકડા તમને આપવામાં આવે તો તે માટે આપણે એ હિસાબોમાંથી આપણા પ્રાથમ માહિતીને આપણા હેતુને ધ્યાનમાં રાખી યોગ્ય સ્વરૂપમાં ગોઠવી, એનું પૃથક્કરણ કરીએ, તો ખુબ જ ઉપયોગી એવી માહિતી મળી શકે.

કોઈ બે કંપનીના વેચાણના આંકડા તમને આપવામાં આવે અને તમને કઈ કંપની સારી, એવું પૂછવામાં આવે તો, અને તેને બદલે તે બંને કંપનીના કામ-નફા સાથે તે આંકડા આપ્યા હોય તો તમે વધુ સારી રીતે ઉત્તર આપી શકો. દાખલા તરીકે 'અ' અને 'બ' કંપનીનું વેચાણ રૂ. ૫,૦૦,૦૦૦ છે. આટલી માહિતી પરથી તો બંને કંપનીની પરિસ્થિતિ સરખી લાગે, પરંતુ એમ કહેવામાં આવે કે કંપની 'અ'નો કામ-નફા, રૂ. ૨,૦૦,૦૦૦ છે. અને 'બ'નો નફો રૂ. ૧,૫૦,૦૦૦ છે. તો આપણે એમ કહી શકીએ કે બંને કંપનીનું વેચાણ સરખું હોવા છતાં, કંપની

'અ' ની નફો કમાવાની શક્તિ વધુ છે; એટલી કંપની 'અ' સારી છે. આવા સંજોગોમાં 'બ' કંપનીનો નફો કેમ ઓછો છે? તેનો વિચાર તેના સંચાલકોએ કરવો જોઈએ.

આ રીતે હિસાબોની માહિતીની એકબીજા સાથે જે સરખામણી કરવામાં આવે છે, તેની રજૂઆત ટકાવારીમાં અથવા પ્રમાણના સ્વરૂપમાં કહી શકાય તેને જ આપણે ગુણોત્તર તરીકે જાણીએ છીએ. કઈ માહિતીની સરખામણી કરવી એનો આધાર આ ગણતરી કયા હેતુસર કરવામાં આવે છે, તેના પર રહેલો છે. ગુણોત્તરોના પ્રકારો પણ અલગઅલગ પ્રકારો દર્શાવેલું શકાય.

નાણાકીય-પત્રકના આધારે

૧. નફાના ગુણોત્તર
૨. પાકા સરવૈયા ગુણોત્તર
૩. સંયુક્ત ગુણોત્તર

કાર્યાલુસાર વર્ગીકરણ

૧. પ્રવાહિતાના ગુણોત્તર
 ૨. નફાકારકતાના ગુણોત્તર
 ૩. પ્રવૃત્તિના ગુણોત્તર
 ૪. મૂડી-માળખાને લગતા ગુણોત્તર
- ગુણોત્તરોની ઉપયોગિતાની પણ કેટલીક મર્યાદા છે.

ગુણોત્તરની ગણતરી ભૂતકાળની માહિતીના આધારે થાય છે? એટલે ભવિષ્યમાં થનારા ફેરફારોને આપણી નજર સમક્ષ રાખી, એ અંગેના નિર્ણયો લેવાવા જોઈએ. ખીજી કંપનીના ગુણોત્તરોની સાથે સરખામણી કરી, જે નિર્ણય લેવામાં આવે તો આપણે વધુ સારા નિર્ણય પર આવી શકીએ. જોકે, ધસારો ગણવાની રીત, સ્ટોકના મૂલ્યાંકનની રીત વગેરે જે

ન લાભએ અને નફાની સરખામણી કરીએ તો સાચું મૂલ્યાંકન ન થાય એવું બને. જે કંપનીમાં ધસારો મૂળ કિંમત પર ગણવામાં આવતો હોય તે કંપનીનો નફો, સ્વાભાવિક રીતે જ જે કંપનીમાં ધસારો ઘટતી જતી બાકી પર ગણવામાં આવતો હોય તેના કરતાં વધારે હોય.

ગુણોત્તર વિશ્લેષણની ઉપયોગિતા અને મર્યાદાનો ખ્યાલ આવી શકે તે હેતુસર અહીં આપણે બે-ત્રણ ગુણોત્તરો વિશે વિગતે જોઈશું.

૧. ચાલુ ગુણોત્તર :

ચાલુ ગુણોત્તર કંપનીની નાણાંકીય પરિસ્થિતિનો ખ્યાલ આપે છે. ચાલુ ગુણોત્તરની ગણતરી ચાલુ મિલકતો અને ચાલુ ધંધાના આધારે કરવામાં આવે છે. સામાન્ય સંનેગોમાં આ ગુણોત્તર ૨-૧ જેટલો હોય સારી પરિસ્થિતિનું સૂચન કરે છે. પરંતુ જ્યારે સીઝન હોય, ત્યારે ઠેવું કરીને પણ માલનો સ્ટોક કરી લેવો પડતો હોય છે. તેવા સંનેગોમાં આ ગુણોત્તર ઓછો થઈ જવાની શક્યતા છે. છતાં તે પરિસ્થિતિ અનુકૂળ બની શકે છે. આમ આ ગુણોત્તર દ્વારા આપણે કંપનીની ચાલુ મિલકતમાંથી ચાલુ જવાબદારી અદા કરવાની શક્તિનો ખ્યાલ મેળવી શકીએ છીએ. ડેટલીકવાર એવું પણ બનતું હોય છે કે કાયમી મિલકતો વેચી નાંખી હોય અને સ્ટોક વધી હોય તો તેવા સંનેગોમાં જે આપણે ચાલુ ગુણોત્તર સારો જોઈને નિર્ણય કરીએ તો ગેરમાર્ગે દોરાવાની શક્યતા રહેલી છે.

૨. સ્ટોકનો ઉપલાનો દર :

આ ગુણોત્તરની ગણતરીને આધારે વર્ષ દરમિયાન

સ્ટોકનો ડેટલીકવાર ઉથલો કરવામાં આવ્યો તે જાણી શકાય છે. જેમ સ્ટોકનો ઉથલો વધુ તેમ ધંધાની પરિસ્થિતિ સારી. સ્ટોકનો ગુણોત્તર વેચાણના ચલન-દરનો ખ્યાલ આપે છે. જે આ ગુણોત્તર ઘટે તો વેચાણમાં ઘટાડો સૂચવે છે. અને વધે તો વધારો સૂચવે છે. આ ગુણોત્તર ધંધામાં રાખવામાં આવતાં સ્ટોક પર અંકુશ રાખવા માટે ઉપયોગી થઈ પડે છે.

આમ ગુણોત્તર વિશ્લેષણનો કાળજીપૂર્વકનો ઉપયોગ કરવામાં આવે અને એની મર્યાદામાં ધ્યાન રાખવામાં આવે તો ધંધાને માટે તે ખૂબ જ ઉપયોગી થઈ પડે છે. અંતમાં જુદા જુદા હેતુ માટે કયા પ્રકારના ગુણોત્તરોનો ઉપયોગ થાય છે. એનો ઉલ્લેખ કરી લઈએ.

૧. કંપની નફાકારકતા જાણવા માટે-કાચા નફાનો ગુણોત્તર, ચોખ્ખા નફાનો ગુણોત્તર.

-રોકાયેલી મૂડી પર વળતર
-શેર દીઠ વળતર

૨. કંપનીની નાણાંકીય સ્થિતિ-

જાણવા-ચાલુ ગુણોત્તર

-પ્રવાહી ગુણોત્તર

-મૂડી મિલકત ગુણોત્તર

-મૂડી ગિયરીંગ ગુણોત્તર

૩. પ્રવૃત્તિનો ખ્યાલ મેળવવા માટે સ્ટોક ચલન દર

-દેવાદારનો ગુણોત્તર

૪. મૂડી માળખાને લગતા-

ગુણોત્તર-માલિકી ભંડોળના ગુણોત્તર

-મૂડી ગિયરીંગ ગુણોત્તર

વ્યક્તિગત સિદ્ધિઓની નોંધ

.... (અભિનંદન સહ)

૧ આચાર્યશ્રી ડૉ. ગુણવંતરાય જે. દેસાઈને

— ગુજરાત રાજ્ય આચાર્ય મહામંડળના પ્રમુખપદે થયેલ વરણી બદલ.

૨ પ્રા. આર. એસ. ગાંધીને

— કોલેજના ઉપાચાર્યપદે નિયુક્તિ બદલ.

૩ પ્રા. ડૉ. અખ્યાસચંદ્રી તાઈને

— મૌલિક કાવ્યસંગ્રહ “સૂરજમુખીને સૂરજ ઝંખે” (ડૉ. જયંત પાઠકના આવકાર સાથે) પ્રગટ બદલ. ડૉ. તાઈનું કરવા આ પાંચમું પુસ્તક છે; જેનું પ્રકાશન ખીલીમોરા રેટરી ક્લબે કર્યું.

— આકાશવાણી, અમદાવાદ વડોદરા ઉપરથી ‘અમૃતધારા’ કાર્યક્રમમાં તથા મોહરમ અને ગાંધીનિર્વાણ નિમિત્તે કોમી એકતા વિશે વાર્તાવાપ રજૂ કરવા બદલ (“આપણે સૌ એક સમાન”).

— વિવિધ શૈક્ષણિક તથા સામાજિક સંસ્થાઓમાં નાટક, સાહિત્ય તથા તત્ત્વજ્ઞાન વિષયક ૨૨ નેટલાં વ્યાખ્યાનો આપવા બદલ.

— અંગિકા વિભાગ કેળવણી મંડળના મંત્રી તરીકે થયેલ વરણી બદલ.

૪ પ્રા. વસંત દલીચંદ શાહને

— વાસણુ વિભાગ કેળવણી મંડળના પ્રમુખ તરીકે વરણી બદલ.

— શ્રી વી. એ. જૈન કે. મંડળ તથા શ્રી વી. એ. જૈનસમાજ-નવસારીના કારોબારી સમિતિ સભ્ય તરીકે વરવા બદલ.

— અમેરિકા - ચિકાગોમાં બહુવિધ સાંસ્કૃતિક શૈક્ષણિક પ્રવૃત્તિઓ ચલાવવા બદલ.

૫ શ્રી નાથુભાઈ જી. પટેલને

— પટાવાળાના સ્થાન પર ખંત તથા વિનયથી ફરજ બજાવી. સૌનો આદર પ્રાપ્ત કરી, કદરૂપે એ સ્થાનેથી કલાર્કના ઉચ્ચતર સ્થાન પર બઢતી મેળવવા બદલ.

સંપાદકીયમ્

ભૂમા એવ સુભમ્ ।

સુખની આ વ્યાખ્યા જ કેવી વિરાટ છે! આ સુવિરાટ વિશ્વમાં એક માત્ર સંપ્રજ પ્રાણી માનવી છે, અર્થાત્ વિશ્વની વિરાટતાને માણી-પ્રમાણી શકનાર કેવળ મનુષ્ય જ છે. એથી એમ કહેવું ભાગ્યે જ અસત્ય લેખાય કે માનવચિત્ત તથા માનવીય ચેતના આ વિશ્વથીય વિરાટ એવું એક ભૂમા તત્ત્વ છે. એ જ ચિત્ત બ્યારે સંકુચિત્ત બને, તુચ્છ બને, હીન નાવડે ત્યારે મનુષ્યનો એ કેવો મોટો વિનિપાત લેખાય ?

રાત્રિકાળે આકાશનું દર્શન અંતરને કેવી વિશાળતાનો અનુભવ કરાવે છે! એકલી કેવળ આપણી નિહારીકામાં જ એ અબજ સૂર્યો છે અને બ્રહ્માંડમાં એવી તો એ અબજ નિહારિકાઓ છે. આ અકલ્પ્ય વિરાટતા સમક્ષ આપણે રાઈના દાણાનાય લાખમાં અંશ જેટલા કુદ્ર છીએ; પરંતુ આપણી મહત્તા એ જ કે, આપણે સજીવ છીએ, સ-જ્ઞાન છીએ, સ-બુદ્ધિ છીએ; બ્યારે સમસ્ત વૈરાટ્ય જડ હોઈ, આપણાથી એ રીતે નિમ્ન છે. આપણી પાસે ભલે કદની વિરાટતા નથી, ચિત્ત તથા હૃદયની વિરાટતામાં આપણે અખિલ બ્રહ્માંડમાં અદ્વિતીય છીએ. પરંતુ ખેર, મનુષ્ય પોતાની એ ભૂમાથી અભિજ્ઞ નથી, પોતે જ પોતાને ઓળખતો નથી, અને એથી જ અતીવ દુઃખ-ખેદની એ વાત છે કે આપણે કુદ્ર સ્વાર્થોમાં, હીન સંકુચિત્તતાઓમાં, ક્ષણિક નગણ્ય પ્રાપ્તિઓમાં, એકલપેટા સંઘર્ષોમાં રાચીએ છીએ. આજની તમામ માનવીય સમસ્યાઓનું મૂળ આપણી આ માનસિક સંકુચિત્તતા છે, ટૂંકી દૃષ્ટિ છે. અને એમાંથી જ દુઃખનું નિર્માણ આપણે સ્વહસ્તે કરી રહ્યા છીએ.

‘હું બ્રહ્મ છું’, આ સમસ્ત સંસાર બ્રહ્મ છે....સર્વમાં હું જ રહેલો છું.’ એવી ભદ્ર ભાવના આપણા પૂર્વજોએ ગાઈ છે, વિકસાવી છે. એમના જ વારસદારો આપણે અગણિત ભાગલાઓમાં રાચીએ છીએ અને સામાનું છીનવી લેવા આંદોલનો કરીએ છીએ. આખીય વસુધા, સમગ્ર વિશ્વ મારું કુટુંબ છે એ ભાવનામાં જ સુખ છે, આનંદ છે, સર્વનો ઉત્કર્ષ છે; એ ભૂલી આપણે આપણા જ ભાઈઓનાં, દલિત-પતિત બાંધવોનાં હિત-અધિકાર છીનવી લેવા માટે લડીએ, તો સ્વયં કદાપિ સુખ પામી શકીએ ખરા? ‘હું તો આપીને આનંદ માણું....મેળવીને નહીં.’ એ માનવીય પ્રેમભાવના વિના કોઈ રાષ્ટ્રનો યા માનવજાતનો ઉદ્ધાર કદીય શક્ય નથી.

‘સુખ’ શબ્દ જ કેવો અદ્ભુત આપણા પૂર્વજોએ નિર્મ્યો છે! ‘સુ’ એટલે સારી, સાનુકુળ; બ્યારે ‘ખ’ એટલે ઇન્દ્રિયો. જે ઇન્દ્રિયોને અનુકૂળ લાગે તે સુખ; એટલું જ નહીં, બ્યારે ઇન્દ્રિયો સાનુકૂળ બને ત્યારે જ સુખાનુભવ થાય. મનુષ્ય ઇન્દ્રિયોને અનુકૂળ થઈને નહીં,

ઈન્દ્રિયોને અનુકૂળ બનાવીને જીવે તો સુખના સાગરમાં યથેચ્છ નિમગ્ન રહી શકે. જે ઈન્દ્રિયોની તુચ્છતાને જીતે છે એ જ ખરો વિજેતા છે. આપણે ક્રોધ, દ્વેષ, વૈર, ઈર્ષ્યાદિ ત્યાગીશું, તો એ આવરણની પેલે પાર સુખ જ સુખ ઝળહળતું દર્શિતગોચર થશે. ઈન્દ્રિયોને પરવશ બનવાને બદલે, આ વિરાટ વિશ્વના સત્ તથા ઋતને અનુકૂળ બની જીવીએ તો સુખથીય દશાંગુલ ઊધર્વ એવા આનંદસ્વરૂપનાં દર્શન પામી શકીશું. જીવનનું લક્ષ્ય આખર અન્ય છે પણ શું? જીવન જ આનંદસ્વરૂપ છે અને એનું ગંતવ્ય પણ એ જ આનંદ છે.

સરસ્વતીની સાધના, વિદ્યાની ઉપાસના એ તત્ત્વતઃ ભૂમાની જ આરાધના છે. ખંડદર્શન એ સાચું જ્ઞાન નથી. એ ખંડના તરણની એથે રહેલ અખંડ ભૂમાનાં નિતાંત દર્શન એ જ તો સાચું જ્ઞાન છે. સાચો વિદ્યાર્થી તો ભૂમાનો સમારાધક હોય. એનું હૈયું વિશ્વનાં આદોલન સાથે તાલ મિલાવતું રહે. ભૂમાના અનુભવ વિનાનું જ્ઞાન કેવળ અપૂર્ણ જ નહીં; જોખમી છે. આજે જ્ઞાનનો પ્રચંડ વિસ્ફોટ છે, પરંતુ ભૂમાદર્શનની ખોટ છે. સંસારના સર્વ સંઘર્ષોનું મૂળ કારણ જ એ છે.

વિદ્યા ભૂમા છે. કલા ભૂમા છે, સૌંદર્ય ભૂમા છે, આધ્યાત્મ ભૂમા છે, પ્રેમ ભૂમા છે. આ સર્વ માનવજીવનનું સર્વોચ્ચ શિખર સાધવાના પ્રસ્થાનના ભિન્નભિન્ન માર્ગો છે. વિદ્યાર્થી એનો યાત્રી છે એની નજર કદાપિ દુર્ગ ઉપર ઠરે નહીં. સત્તા, સાધનો, સંપત્તિ એ સર્વ કેવળ નિમ્ન ભૂમિકા છે; જેની સાથે જડાઈને જીવી જવું એ જીવન નથી, માનવજીવન તો નથી જ. અતિ ઉચ્ચ, સુવિરાટ, ભવ્ય, અતિ ઉજ્જવળ, તુચ્છ પ્રાણીપણથી પર લોકોત્તર એવું કેઈ તત્ત્વ દર્શિત સમક્ષ રાખી, જે વિદ્યા-જ્ઞાનની સાધના કરે એ જ અતિ ભૂમાને પામે છે. પછી જ નિરંતર સુખ-આનંદનો અખાંધિત અધિકારી બને છે.

તો મિત્રો ચાલો, ભૂમાના અનુભવ દ્વારા સુખની સિદ્ધિને જ જીવનનું ધ્યેય બનાવી ગતિ કરીએ અને આપણી વિદ્યા-સાધનાને સાચા અર્થમાં સાર્થક કરીએ !

વિદ્યાર્થી મંડળની વરણી

૧૯૮૦-૮૧ના શૈક્ષણિક વર્ષમાં યુનિ. ના નિયમાનુસાર વિદ્યાર્થી મંડળની ચૂંટણી વર્ગવાર યોજવામાં આવી, તેમાં નીચે પ્રમાણે વર્ગ પ્રતિનિધિઓ ચૂટાયા.

૧.	ટી.	વાય.	બી. એ.	શ્રી સુનીલ ડી. દેસાઈ
૨.	"	"	"	" પ્રેમાભાઈ આર. પટેલ
૩.	"	"	"	" સંપતભાઈ જી. પટેલ
૪.	"	"	"	કુ. ઉપાએન આર. પટેલ
૫.	એસ.	વાય.	બી. એ.	કુ. અંબાએન જી. પટેલ
૬.	"	"	"	શ્રી અરૂણભાઈ સી. પટેલ
૭.	"	"	"	કુ. તૃપ્તિ એસ. દેસાઈ
૮.	એફ.	વાય.	બી. એ.	કુ. પાર્વતી એન. પટેલ
૯.	"	"	"	શ્રી શંકર જી. પટેલ
૧૦.	"	"	"	શ્રી કાન્તિલાલ ખી. પટેલ
૧૧.	એફ.	વાય.	બી. કેમ.	શ્રી છોટુભાઈ પી. પટેલ
૧૨.	"	"	"	શ્રી અરવિંદભાઈ વી. પટેલ
૧૩.	"	"	"	શ્રી બાણુભાઈ એમ. પટેલ
૧૪.	"	"	"	શ્રી સુનીલ ડી. પટેલ
૧૫.	"	"	"	શ્રી શૌકત આઈ. હુલુત
૧૬.	એસ.	વાય.	બી. કેમ.	શ્રી કનુભાઈ એમ. પટેલ
૧૭.	"	"	"	શ્રી રખીન્દ્રસિંગ એસ. ચડ્ડા
૧૮.	ટી.	વાય.	બી. કેમ.	શ્રી હરિશંકુમાર એમ. પટેલ

ઉપર્યુક્ત વર્ગ પ્રતિનિધિઓમાંથી નીચેના વિદ્યાર્થીઓની યુનિ. પ્રતિનિધિ તરીકે વરણી કરવામાં આવી.

૧. શ્રી સુનીલ ડી. દેસાઈ.

ચૂંટાયેલા વર્ગ પ્રતિનિધિઓમાંથી નીચે પ્રમાણે વિભાગીય સમિતિઓની રચના કરવામાં આવી.

૧. નાણાકીય સમિતિ : અધ્યક્ષ : શ્રી જે. વી. પટેલ

મંત્રી : શ્રી સુનીલ ડી. દેસાઈ.

૨. સામાજિક સાંસ્કૃતિક સમિતિ : અધ્યક્ષ : પ્રા. આર. આર. મહેતા, મંત્રી : કુ. તૃપ્તિ એસ. દેસાઈ.

૩. અર્યા સમિતિ : અધ્યક્ષ : ડો. એ. કે. તાઇ, મંત્રી : શ્રી છોટુભાઈ પી. પટેલ.

૪. આયોજન મંડળ : અધ્યક્ષ : ઉપાચાર્યશ્રી આર. એસ. ગાંધી, મંત્રી : અરવિંદભાઈ ખી. પટેલ.

૫. પ્રવાસ સમિતિ : અધ્યક્ષ : પ્રા. એ. એમ. નાયક, મંત્રી : શ્રી સંપત જી. પટેલ.

૬. મેગેઝીન સમિતિ : અધ્યક્ષ : પ્રા. કુ. માલતી જે. જેઠી, મંત્રી : શ્રી રખીન્દ્રસિંગ એસ. ચડ્ડા.

૭. રમતગમત સમિતિ : અધ્યક્ષ : શ્રી ડી. ડી. પટેલ, મંત્રી : શ્રી અરુણભાઈ સી. પટેલ.

વિદ્યાર્થીમંડળના પ્રમુખસ્થાને આચાર્યશ્રી ડૉ. ગુણવંતરાય જે. દેસાઈ છે.

અમારી કોલેજમાં વર્ષભર થયેલી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ તથા વિભાગવાર પ્રવૃત્તિઓનો સંક્ષિપ્ત હેવાલ અમે અત્રે સાદર કરીએ છીએ.

યુનિવર્સિટી ઋણસ્વીકાર :

૬. ગુજરાત યુનિવર્સિટી દ્વારા વિદ્યાવિસ્તરણ વ્યાખ્યાન યોજનાના ઉપક્રમે પ્રસ્તુત વર્ષે અમને બે વિદ્વાન વક્તાઓનાં મનનીય વ્યાખ્યાનોનો લાભ મળ્યો.

(૧) આકાશવાણી-અમદાવાદ ખાતેના યુવક કાર્યક્રમ “યુવવાણી”ના નિયામક શ્રી બી. જી. ભણસાળીનું આંતરયુનિવર્સિટી વિસ્તરણ વ્યાખ્યાન અત્રે યોજવામાં આવ્યું. તેઓએ “મુક્ત સમાજમાં યુવાનો” એ વિષય ઉપર મૂલ્યવાન વિચારો વ્યક્ત કર્યા.

(૨) ભરૂચની એમ. કે. કોમર્સ કોલેજના વિદ્વાન આચાર્ય શ્રી આર. સી. જોશીનું “પંચવર્ષીય યોજનાઓની સિદ્ધિઓ તથા આર્થિક પ્રવાહો” એ વિષય પર આંતરકોલેજ વિસ્તરણ વ્યાખ્યાન યોજવામાં આવ્યું હતું. જેમાં તેઓએ વિષયની સૂક્ષ્મ તથા વ્યાપક છયુવટ કરી હતી.

ધરાસણા ગેઝેટીયર :

દક્ષિણ ગુજરાત યુનિવર્સિટીના એન. એસ. એસ. વિભાગે ૧૯૮૦-૮૧ના વર્ષ દરમિયાન વલસાડ જિલ્લાના સુપ્રસાદ ગામ, ધરાસણાનો સર્વસંગ્રહ તૈયાર કરવાની જવાબદારી અમારી કોલેજને સોંપી આ જવાબદારી કોલેજના બે પ્રાધ્યાપકો પ્રા. રમેશ એસ. ગાંધી તથા પ્રા. જે. વી. પટેલે ઉપાદી.

આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જે. દેસાઈના માર્ગદર્શન હેઠળ આ બંને પ્રાધ્યાપકોએ સાત દિવસ ધરાસણા ગામની મુત્તાકાતો લઈ “ધરાસણા ગેઝેટીયર” તૈયાર કર્યું છે.

સાંસ્કૃતિક સમિતિ :

૧૯૮૦-૮૧ના વર્ષની સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિઓનું મંગલાચરણ તા. ૧૫મી ઓગસ્ટના દિવસે થયું. આઝાદીના પર્વ ઉપરાંત યોગાનુયોગે એ જ દિવસે મહર્ષિ અરવિંદનો જન્મદિવસ પણ હોઈ, એની ઉજવણી પ્રા. રજની મહેતા અને એમના પૃંદ દ્વારા રજૂ થયેલ ભક્તિ સંગીત અને હળવા કંઠ્ય સંગીતના કાર્યક્રમથી કરવામાં આવી.

તા. ૨૩-૯-૮૦ના દિવસે, શ્રી જે. એમ. પટેલ સાર્વજનિક હાઈસ્કૂલ, દિગેન્દ્રનગર ખાતે ચીખલી તાલુકાનો તેરમો યુવક મહોત્સવ યોજાયો. આ કોલેજે આ મહોત્સવમાં આ વર્ષે પણ પોતાનું પ્રતિનિધિત્વ કર્યું અને હંમેશ મુજબ યશસ્વી સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી. જે વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોએ આ સિદ્ધિઓ મેળવી કોલેજનું ગૌરવ વધાર્યું, તેમનાં નામો તેમણે જે સ્પર્ધામાં ભાગ લીધા તેની સાથે નીચે દર્શાવ્યાં છે.

- (૧) હળવું કંઠ્ય સંગીત : અ વિભાગ : તૃપિત દેસાઈ - પ્રથમ ઇનામ.
 : બ વિભાગ : વસુમતી પટેલ - દ્વિતીય ઇનામ.
- (૨) લોકગીત-ભજન : બ વિભાગ : વસુમતી પટેલ - દ્વિતીય ઇનામ.
- (૩) એકપાત્રીય અભિનય : અ વિભાગ : ભરત દેસાઈ - પ્રથમ ઇનામ.
 : અ વિભાગ : ઝરણા પટેલ - તૃતીય ઇનામ.
- (૪) નિબંધ સ્પર્ધા : અ વિભાગ : પંકજ રાઠોડ - પ્રથમ ઇનામ.
- (૫) વક્રવૃત્ત સ્પર્ધા : બ વિભાગ : કિશોરસિંહ પરમાર - દ્વિતીય ઇનામ.
 : છોટભાઈ પટેલ " "

આ ઉપરાંત આજ મહોત્સવમાં આજની પ્રવર્તમાન પરિસ્થિતિ પર પ્રકાશ ફેંકતું પ્રા. શ્રી જયેન્દ્ર શેખડીવાળા લેખિત એકાંકી 'ઈન્ડીયા ડુ ડ' પણ રજૂ કરવામાં આવ્યું.

તા. ૧૭-૧૦-૮૦ના રોજ વિદ્યાર્થીઓના મનોરંજન માટે એ ફિલ્મ શોનું આયોજન કરવામાં આવ્યું જેમાં એક હિન્દી (દર્પણ) અને એક અંગ્રેજી (વે આઉટ વેસ્ટ) ફિલ્મ ખતાવવામાં આવી.

વલસાડ ખાતે દિવાળી વેકેશન દરમ્યાન યોજાયેલ ગરબા મહોત્સવમાં પણ આ કોલેજે પ્રતિનિધિત્વ કયું અને તેમાં દ્વિતીય ઇનામ પ્રાપ્ત કર્યું.

તા. ૯-૧૨-૮૦ના રોજ, સર સી. જે. એન. એડ. મદ્રેસા હાઈસ્કૂલ, નવસારી ખાતે વલસાડ જિલ્લાનો તેરમો યુવક મહોત્સવ યોજાયો; જેમાં તાલુકા કક્ષાએ પ્રથમ ઇનામ પ્રાપ્ત કરનાર આ કોલેજના સ્પર્ધકોએ ભાગ લીધો. એમાં કુ. તૃપિત દેસાઈ હળવા કંઠ્ય સંગીતમાં તથા શ્રી ભરત દેસાઈ એકપાત્રીય અભિનય સ્પર્ધામાં તૃતીય ક્રમે વિજેતા બન્યા.

ખીશીમોરા ખાતે યોજાયેલ એકપાત્રીય અભિનય સ્પર્ધામાં પણ આપણી કોલેજના વિદ્યાર્થી શ્રી ભરત દેસાઈએ પ્રતિનિધિત્વ કયું. સાંસ્કૃતિક સમિતિ તરફથી એમને ત્યાર બાદ કપડવંજ ખાતે યોજાયેલ નાટ્ય શિબિરમાં ભાગ લેવા માટે મોકલવામાં આવ્યા.

તા. ૨૨, ૨૩, ૨૪ ડિસેમ્બર, ૧૯૮૦ દરમ્યાન ભરુચ મુકામે ત્યાંની શ્રી જયેન્દ્રપુરી આર્ટ્સ એન્ડ સાયન્સ કોલેજના ઉપક્રમે દક્ષિણ ગુજરાત યુનિવર્સિટીનો અગિયારમો યુવક મહોત્સવ યોજવામાં આવ્યો; જેમાં આ કોલેજે હળવું કંઠ્ય સંગીત, એકાંકી, એકપાત્રીય અભિનય, ગરબા તથા લોકવૃત્તની સ્પર્ધાઓમાં ભાગ લીધો. એમાંથી લોકવૃત્તની સ્પર્ધામાં આ કોલેજ તૃતીય ઇનામને પાત્ર હતી. આ કોલેજને સૌ પ્રથમ આવું ગૌરવ અપાવનાર આ લોકવૃત્તના કલાકારો હતા. શ્રી મોહનભાઈ માહલા, શ્રી દિનેશભાઈ ચૌધરી, શ્રી નવનીતભાઈ ચૌધરી, શ્રી રમેશભાઈ દેશમુખ, કુ. સવિતાબેન ગાવિત, કુ. નંદીબેન પટેલ, કુ. વનીતાબેન પટેલ તથા કુ. લીલાબેન પટેલ.

છેલ્લા કેટલાક સમયથી શિક્ષણ-ગતમાં પ્રવર્તતી પ્રતિકૂળ પરિસ્થિતિને પરિણામે ૧૯૮૦-૮૧ના વર્ષનો આપણી કોલેજનો વાર્ષિક દિન, પુરતી તૈયારી હોવા છતાં ઊજવી શકાયો નથી, તેની આ સમિતિ સખેદ નોંધ લે છે.

આખા વર્ષ દરમ્યાન અમે આદરેલી તમામ પ્રવૃત્તિઓ જેમનાં સાથ, સહકાર, પ્રેરણા, પ્રોત્સાહન અને માર્ગદર્શન વિના મૂર્તિમંત સ્વરૂપ ન જ પામી શકી હોત, તેવા જીડી કલા સૂઝ ધરાવતા અને સતત અમારી વચ્ચે રહેનાર કોલેજના માનવંતા આચાર્યશ્રી ડો. જી. જે. દેસાઈ સાહેબનો, આ તબક્કે અમે સૌ પ્રથમ હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

આ ઉપરાંત અમારી પ્રવૃત્તિઓમાં સતત સક્રિય સાથ-સહકાર આપનાર સૌ વિદ્યાર્થી બાઇ-બહેનો, કોલેજના તમામ શૈક્ષણિક તથા બિનશૈક્ષણિક સ્ટાફ મિત્રો, કોલેજના યુ. આર. શ્રી મુનીલ દેસાઈ તથા વિદ્યાર્થી મંડળના તમામ સભ્યો, કોલેજના ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થી કલાકાર ભાઈ શ્રી રાજન શેઠ, નવસારી નગર-પાલિકામાં બિલ્ડીંગ ઇન્સ્પેક્ટર તરીકે સેવા આપતા શ્રી પંકજ નાયક, ચીખલી હાઇસ્કૂલમાં સેવા આપતાં શ્રીમતી સુચીતાબેન નાયક, ચીખલી પ્રાથમિક શાળામાં સેવા આપતાં શ્રીમતી મધુબેન નાયક, જે. જે. મહેતા હાઇસ્કૂલ (ખીલીમોરા) માં સેવા આપતા બંસરી કલાકાર શ્રી ગૌરાંગભાઈ કોન્ટ્રાક્ટર વગેરેના અમે હાર્દિક આભારી છીએ.

અને છેલ્લે, અમારી પ્રવૃત્તિઓમાં કોલેજમાં દાખલ થયા ત્યારથી આજ સુધી સક્રિયપણે ભાગ લેનાર અમારાં સહકાર્યકર્તા સમાન કેટલાક વિદ્યાર્થી-વિદ્યાર્થીનીઓ, જેમનાં નામે નીચે દર્શાવ્યાં છે, તેઓ આ વર્ષે એમનો વિદ્યભ્યાસ પૂર્ણ કરી કોલેજમાંથી વિદાય લઈ રહ્યાં છે. અમને આજ સુધી સહકાર આપતા માટે અમે એમનો હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ. અને તેઓ હજી પણ આ દોવમાં આગળ વધે એવી શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ.

- (૧) કુ. વસુબેન આર. પટેલ (૨) પ્રીતિબાલા જી. દેસાઈ (૩) શ્રી મુનીલ ડી. દેસાઈ (યુ. આર.) (૪) શ્રી છાટુભાઈ પી. પટેલ (૫) શ્રી દીપક એચ. પટેલ (૬) શ્રી અબ્દુલગની શેખ (૭) શ્રી બલદેવ આર. પટેલ (૮) શ્રી પ્રકાશ પટેલ (૯) શ્રી કિશોરસિંહ ટી. પરમાર (૧૦) મીહુલભાઈ એન. પટેલ (૧૧) કુ. ભારતી પી. દેસાઈ (૧૨) કુ. નીતા આર. દેસાઈ.

રમતગમત :

ગત વર્ષની માફક આ વર્ષે પણ આ કોલેજે નીચે પ્રમાણેની રમતોમાં ભાગ લીધો હતો. ટેબલ ટેનિસ, વોલીબોલ, ક્રિકેટ, ખે-ખે, કબડ્ડી તથા ખેલકૂદ સ્પર્ધા

ટેબલ ટેનિસ : ટેબલ ટેનિસની ટુર્નામેન્ટ આ વર્ષે પી. ટી. સાર્વજનિક સાયન્સ કોલેજ, સુરતમાં યોજાઈ હતી. તેમાં આ કોલેજે ભાગ લીધો હતો.

ક્રિકેટ : ક્રિકેટની "ડી" ઝોન ટુર્નામેન્ટ આ વર્ષે પી. કે. એમ. સાયન્સ કોલેજ, વલસાડના મેદાનમાં યોજાઈ હતી. તેમાં આ કોલેજે ભાગ લીધો હતો.

કબડ્ડી : કબડ્ડી ટુર્નામેન્ટ આ વર્ષે આર્ટ્સ કોલેજ, વલસાડના પટાગણમાં યોજાઈ હતી. તેમાં આ કોલેજે પી. ટી. સાયન્સ કોલેજ, સુરતને હરાવી હતી. અને એમ. ટી. પી. આર્ટ્સ કોલેજ, સુરત સામે હાર થઈ હતી, જતાં દેખાવ ધણું જ સુંદર રહ્યો. તેમાં કેપ્ટન પટેલ એ. સી., પરમાર આઈ. એલ., ગાર્ગીત ડી. સી. એ સુંદર દેખાવ કર્યો હતો.

ખો-ખો : (ભાઈઓ) ખો-ખો ટુર્નામેન્ટ આ વર્ષે સર કે. પી. કોલેજ એન્ડ કોમર્સના મેદાનમાં યોજાઈ હતી. તેમાં આ કોલેજ, આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ, ખાલવાડ તેમજ એમ. ટી. ખી. આર્ટ્સ કોલેજ સુરતને હરાવી યુનિ. રનર્સ અપ થઈ હતી. કેપ્ટન પટેલ એ. સી., પટેલ ડી. એમ., પટેલ એમ. આર. એ સુંદર દેખાવ કર્યો હતો.

ખો-ખો : (ખહેનો) ખો-ખો ટુર્નામેન્ટનું આ વર્ષે આ કોલેજનાં મેદાનમાં આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું. તેમાં કોલેજ ટીમ વલસાડ આર્ટ્સ કોલેજ તેમજ કે. પી. કોમર્સ, સુરતને હરાવી યુનિ. એગ્રીકલ્ચર થઈ તેમાં કેપ્ટન કુ. પટેલ પાર્વતીબેન, કુ. પટેલ રામીબેન, કુ. પટેલ સવિતાબેન તેમજ કુ. રાઠોડ કમળાબેને સુંદર દેખાવ કર્યો હતો.

ખીજ સત્રમાં આ કોલેજમાં રમાતી “સ્વ. ધુધાભાઈ ક્રિકેટ શીલ્ડ” માટેની મેચમાં આ વર્ષે નવસારી વિભાગની ક્રિકેટ ટીમ વિજેતા નીવડી, ઉપરોક્ત શીલ્ડ રનર્સ અપ થયેલી વાંસદા વિભાગની ક્રિકેટ ટીમ “સ્વ. કાસદ સામ શીલ્ડ”માં વિજેતા બની. ઉપરાંત કોલેજની ઈનર ખેલકૂદ સ્પર્ધાનું આયોજન પણ કરવામાં આવ્યું હતું.

એસ. વી. આર. એન્જનીયરીંગ કોલેજમાં યોજાયેલ ખેલકૂદ સ્પર્ધામાં આ કોલેજે ભાગ લીધો હતો.

ડી. ડી. પટેલ
ચેરમેન, જીમખાના

卐

મૈત્રી :

મૈત્રીના સૂર્યપ્રકાશથી,

જીવનનું આકાશ સુવર્ણસમ તેજસ્વી બને છે.

મૈત્રીનો માર્ગ,

સ્વપ્નેને સાચાં બનાવે છે.

મૈત્રીનું વરદાન,

આપણા જેવા જ કોઈકની પિછાન કરાવે છે.

આયોજન મંડળ

આયોજન મંડળના ઉપક્રમે આ વર્ષ દરમ્યાન નિયંધ સ્પર્ધા, વકતૃત્વ સ્પર્ધા આદિ આયોજન કરવામાં આવ્યું. આ સ્પર્ધાઓમાં મોટી સંખ્યામાં વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોએ હર્ષભેર ભાગ લીધો હતો.

કોલેજના પ્રથમ સત્રમાં બે વકતૃત્વ સ્પર્ધાઓ યોજવામાં આવી; જેમાંની પ્રથમ સ્પર્ધાનો વિષય હતો. “આયોજન અને કુશલતા” આ સ્પર્ધામાં વિજેતાપદ પ્રાપ્ત કરનાર વિદ્યાર્થી ભાઈઓ તથા બહેનોનાં નામ નીચે પ્રમાણે છે.

૧. પ્રથમ વિજેતા : શ્રી છોટુભાઈ પી. પટેલ, ટી. વાય. ખી. એ.
૨. દ્વિતીય વિજેતા : કુ. કુંવરબેન પટેલ, ટી. વાય. ખી. એ.
૩. તૃતીય વિજેતા : શ્રી વિરજ વ્યાસ, ટી. વાય. ખી. એ.

બીજી વકતૃત્વ સ્પર્ધામાં “આર્થિક વિકાસના અવરોધો” એ વિષય ઉપર યોજવામાં આવી હતી; જેમાં

૧. પ્રથમ વિજેતા : શ્રી કિશોરસિંહ પરમાર, ટી. વાય. ખી. એ.
૨. દ્વિતીય વિજેતા : શ્રી આર. સી. પટેલ, એસ. વાય. ખી. કોમ.
૩. તૃતીય વિજેતા : શ્રી છોટુભાઈ પી. પટેલ, ટી. વાય. ખી. એ. થયા હતા.

કોલેજના બીજા સત્રમાં વિદ્યાર્થીઓને લેખનકાર્યની પ્રેરણા મળે તે હેતુથી નિયંધ સ્પર્ધા યોજવામાં આવી; જેનો વિષય હતો “વસ્તી વધારો અને આર્થિક વિકાસ.” -

આ સ્પર્ધામાં સાત વિદ્યાર્થીઓએ ભાગ લીધો. જેમાં નીચેના વિદ્યાર્થીઓ વિજયી નિવડયા :

૧. પ્રથમ વિજેતા : શ્રી છોટુભાઈ પી. પટેલ, ટી. વાય. ખી. એ.
૨. દ્વિતીય વિજેતા : કુ. નયનાબહેન કે. પટેલ, એફ. વાય. ખી. કોમ.
૩. તૃતીય વિજેતા : કુ. પાર્વતીબહેન સી. પટેલ, એફ. વાય. ખી. કોમ.

સમગ્ર વર્ષ દરમ્યાન આયોજન મંડળની બધી પ્રવૃત્તિઓમાં ખૂબ જ ઉત્સાહભેર ભાગ લેનાર તમામ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોનો, માનનીય આચાર્યશ્રી, અધ્યાપક મિત્રો તથા બિનસૈદ્ધાંતિક કર્મચારી મિત્રોનો મંડળ આભાર માને છે.

પ્રા. આર. એસ. ગાંધી
(અધ્યક્ષ)

ચર્ચાસમિતિ :

આ વર્ષે વિદ્યાર્થીઓનું અજ્ઞાપાલયુ રહ્યું, છતાં આ સમિતિએ ખૂબ સક્રિય પ્રવૃત્તિ કરી છે. વકતૃત્વ સ્પર્ધા, નિયંધ સ્પર્ધા, કાવ્ય સ્પર્ધા, આદિ જે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ અમે કરી એ તીચે મુજબ છે.

(૧) ચીખલી તાલુકા યુવક મહોત્સવમાં ભાગ લીધો; જેમાં પંકજ ડી. રાઠોડ નિયંધ સ્પર્ધામાં પ્રથમ વિજેતા બન્યા. જિલ્લાકક્ષાએ ભાગ લીધો. એ પછી તેમણે વકતૃત્વ સ્પર્ધા (તાલુકા) કિશોરસિંહ પરમાર (પ્રથમ) છાટુભાઈ પટેલ (દ્વિતીય)

(૨) ડો. એ. કે. તાઈ, શિક્ષક વકતૃત્વ સ્પર્ધા :

(૧) છાટુભાઈ પી. પટેલ (શિક્ષક વિજેતા)

(૨) કુ. કૈલાસ જી. પરમાર (દ્વિતીય)

(૩) કુ. રમીલા પરમાર (તૃતીય)

પ્રથમ એ વિજેતાઓએ જાન્યુસર ખાતે આંતરકોલેજ સ્પર્ધામાં ભાગ લીધો.

(૩) ખીજ કોલેજ વકતૃત્વ સ્પર્ધા :

(૧) છાટુભાઈ પી. પટેલ (શિક્ષક વિજેતા)

(૨) કુ. કૈલાસ જી. પરમાર (દ્વિતીય)

(૩) વસંત એમ. પટેલ (તૃતીય)

(૪) કોલેજ નિયંધ સ્પર્ધા :

(૧) કુ. નયના ક. પટેલ (પ્રથમ)

(૨) છાટુભાઈ પી. પટેલ (દ્વિતીય)

(૫) કોલેજ કાવ્ય સ્પર્ધા :

(૧) કુ. સંજીવની પારેકર (પ્રથમ)

(૨) ભરતકુમાર ખી. દેસાઈ (દ્વિતીય)

(૩) મહેશ કે. પટેલ (તૃતીય)

છેલ્લી વકતૃત્વ સ્પર્ધા આધુનિક સમસ્યાઓ વિશે યોજવાનું નક્કી થયું હતું, પરંતુ આદોલન શરૂ થવાથી થઈ શકી નહીં.

અમારી વર્ષભરતી સમસ્ત પ્રવૃત્તિમાં રસ લઈ મદદગાર થનાર અધ્યાપક ભાઈ-બહેનોના તથા વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોના અમે આભાર માનીએ છીએ.

છાટુભાઈ પટેલ

મંત્રી

વકતૃત્વ વિભાગ

ડો. અખ્યાસચલી કે. તાઈ

કુ. લિપ્સા અધ્વયુ

ચેરમેન, વકતૃત્વ વિભાગ

પ્રવાસ સમિતિ :

ચાલુ શૈક્ષણિક વર્ષ દરમ્યાન આપણી કોલેજમાંથી પ્રવાસ સમિતિના ઉપક્રમે ૮ દિવસનો ગોવા પ્રવાસ યોજવામાં આવ્યો હતો. એમાં આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જે. દેસાઈએ ખૂબ જ રસ દાખવી-પ્રવૃત્તિને વેગીલી બનાવવામાં પ્રોત્સાહન પૂરું પાડ્યું હતું. પ્રા. શ્રી જે. વી. પટેલ તથા પ્રા. ભારતીએ નાયકે પ્રવાસ દરમ્યાન ખૂબ સહકારપૂર્વક સાથ આપ્યો હતો. તે બદલ તેઓનો પ્રવાસ સમિતિ વતી આભારી છું. વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોએ પ્રવાસમાં જોડાઈને તથા તેમાં સહકારથી વતી જે સાથ આપ્યો છે તે બદલ તેમને પણ આભારી છું.

પ્રા. એ. એમ. નાયક
અધ્યક્ષ, પ્રવાસ સમિતિ

હિંદી સાહિત્ય પરિષદ :

કોલેજમાં છેલ્લા ત્રણ વર્ષથી શરૂ થયેલ આ મંડળે ઉત્તરોત્તર વિકાસ સાથે વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ કરી છે.

(૧) ગયા વર્ષે સ્વ. વિદ્યાર્થી બુધાભાઈ ગોપાળજી પટેલના નામે વિદ્યાર્થીઓએ રૂ. ૨૫૦નો ફાળો ભેગો કર્યો જેમાં સ્વર્ગસ્થના કુટુંબીજનો તરફથી રૂ. ૨૦૦-૦૦ ઉમેરાતાં રૂ. ૪૫૦ની શિષ્યવૃત્તિ હિંદી વિષયના વિદ્યાર્થીઓ માટે રાખી.

આ વર્ષે આ શિષ્યવૃત્તિ પ્રાપ્ત કરનારા વિદ્યાર્થીઓ છે.

(૧) શ્રી પ્રકુલ પટેલ, એસ. વાય. બી. એ. (ફર્સ્ટ ક્લાસ)

(૨) શ્રી ગુલાબભાઈ પટેલ, ૫૯% ગુણ સાથે પાસ થયા.

(૨) પ્રેમચંદ્રજી જન્મ શતાબ્દિનું આ વર્ષ હતું; એ નિમિત્તે “પ્રેમચંદ્રજીનું વ્યક્તિત્વ અને સાહિત્ય” એ વિષય પર વી. એસ. પટેલ કોલેજ, બીલીમોરાના વિદ્વાન પ્રાધ્યાપક શ્રી હર્ષદ કે. દેસાઈએ મનનીય પ્રવચન આપ્યું.

(૩) પ્રેમચંદ્રજી ઉપર નિબંધ સ્પર્ધા યોજી; જેમાં

(૧) કુ. રમીલા પરમાર

(૨) શ્રી કિશોરસિંહ પરમાર

(૩) શ્રી જશવંતસિંહ પરમાર અનુક્રમે વિજેતા બન્યાં.

(૪) હિંદી વિભાગના અધ્યાપક ડૉ. અબ્દુલઅલી કે. તાઈને નવો કાવ્યસંગ્રહ “સૂરજમુખીને સૂરજ ઝંખે” પુસ્તકનો વિમોચન વિધિ મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનભાઈ દેસાઈના હસ્તે કરાવ્યો.

(૫) આ જ કોલેજના ગુજરાતીના પ્રાધ્યાપક રમણલાલ પાઠકના પુસ્તક “હાસ્યલોક”ને જ્યોતીન્દ્ર દવે પારિતોષિક મળ્યું તે બદલ તેમનું સન્માન કરવામાં આવ્યું.

(૬) જાણીતા કવિ-વિવેચક ડૉ. જયંત પાઠકને “અનુનય” પુસ્તક પર સાહિત્ય અકાદમી પારિતોષિક મળ્યું, તે બદલ તેમનું સન્માન કરવામાં આવ્યું.

(૭) ૧૯૭૬-૮૦ના વર્ષ દરમિયાન હિંદી વિભાગના જે વિદ્યાર્થીઓએ ખો-ખો માં ભાગ લીધો તે સારો દેખાવ કર્યો. તેમને સન્માનિત કર્યાં. ચાલુ વર્ષે પણ કુ. પાર્વતીબેન પટેલ મહિલા ખો-ખો ટીમનાં કેપ્ટન હતાં અને યુનિ. ચેરિપયન બન્યાં છે.

(૮) આ વર્ષે પણ છેલ્લા વર્ષના વિદ્યાર્થીઓનો વિદાય સમારંભ યોજાયો; જેમાં વિશિષ્ટ પ્રવૃત્તિઓમાં ભાગ લેનારાઓનું સન્માન પણ કરવામાં આવ્યું.

ડૉ. અબ્દુલઅલી કે. તાઈ
મંત્રી,
હિંદી સાહિત્ય પરિષદ

પ્રા. ડાકોરભાઈ મ. દેસાઈ
પ્રમુખ,
હિંદી સાહિત્ય પરિષદ

ઇતિહાસ અભ્યાસ વર્તુળ :

આ વર્ષ દરમિયાન ઇતિહાસ અભ્યાસ વર્તુળ દ્વારા નીચે મુજબની પ્રવૃત્તિનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

(૧) આચાર્યશ્રી ગુણવંતરાય દેસાઈનું “ સિદ્ધુ ખીણની સંસ્કૃતિ પર નવો પ્રકાશ. ” એ વિષય પર વ્યાજ્ઞાન યોજવામાં આવ્યું હતું.

(૨) પ્રો. રમણલાલ પાઠકનું “ યુવા જગત અને ક્રાંતિ ” એ વિષય પર રસપ્રદ વ્યાજ્ઞાન યોજવામાં આવ્યું હતું.

(૩) ‘ ભારતમાં કઈ શાસન પ્રથા સફળ નીવડી શકે. ’ એ વિષય પર નિબંધ-સ્પર્ધા યોજવામાં આવી હતી. જેમાં છોટુભાઈ પી. પટેલ પ્રથમ ક્રમે, પ્રકાશભાઈ જે. પટેલ દ્વિતીય ક્રમે અને મહેશ પટેલ તૃતીય ક્રમે આવ્યા હતા.

— પ્રા. આઈ. એ.
— જે. વી. પટેલ
— મિસિસ એમ. ખી. દેસાઈ

વિદ્યાર્થી સહાયક પુસ્તકાલય :

ચાલુ વર્ષે આ ક્ષેત્રે અમે અસાધારણ પ્રગતિ સિદ્ધ કરી શક્યા છીએ. મોટી રકમનો ફાળો એકત્ર કરી કુલ રૂ. ૨૪૦ નવા પુસ્તકો અંદાજે રૂ. ૭૦૦૦/- નાં વસાવવામાં આવ્યાં છે. વિવિધ રીતે એકત્ર કરેલા ફાળાની રકમ નીચે મુજબ છે :

(૧) વિદ્યાર્થીઓને ફાળો ઉઘરાવવાની કામગીરી સોંપવામાં આવી, જેને પરિણામે રૂ. ૨૩૫/- એકત્ર થયા.

(૨) લાયન્સ કલમ, ચીખલી તરફથી રૂ. ૧૫૧/- દાન પેટે મળેલા.

આ સર્વ મૂલ્યવાન મદદ બદલ અમે તમામ દાતાભાઈઓનો અંતરથી આભાર માનીએ છીએ. એ ઉપરાંત આ ક્ષેત્રે વિવિધ પ્રકારે સહાય કરવા બદલ મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનલાલ મ. દેસાઈ, આચાર્યશ્રી ડો. જી. જે. દેસાઈ, અધ્યાપક મિત્રો તથા અમારાં અંતર્યામિકા સૌ. કે.કે.જી.એન. દેસાઈ અને કર્મચારી ભાઈશ્રી શશીકાંત દેસાઈ તથા પટાવાળા ભાઈશ્રી રમણભાઈ પટેલના અમે અંતઃકરણ આભાર માનીએ છીએ. આ ઉપરાંત તમામ વિદ્યાર્થી ભાઈ-બહેનોનો પણ અંતરથી આભાર માનીએ છીએ.

— પ્રા. ડી. જે. પટેલ (ચિરમેન)

— પ્રા. આઈ. એ. મુલતાની

કોલેજ સહકારી મંડળી :

કોલેજમાં ત્રણેક વર્ષથી ચાલતી સહકારી મંડળી દિનપ્રતિદિન ઉત્તમ પ્રગતિ સાધી રહી છે તથા સ્ટાફ તેમજ કર્મચારી વર્ગ માટે આશીર્વાદરૂપ બની રહી છે. આ વર્ષે આશરે સત્તર હજાર રૂપિયાનું ધિરાણ આ મંડળીએ કચું છે. આજે મંડળીની સભ્ય સંખ્યા ૪૫ પર પહોંચી છે. મંડળીની વ્યવસ્થાપક સમિતિ છે : આચાર્યશ્રી ડો. જી. જે. દેસાઈ, (પ્રમુખ), પ્રા. કે. બી. પટેલ, (ઉપ-પ્રમુખ), પ્રા. ડી. જે. પટેલ, (માનદ મંત્રી), પ્રા. એ. એમ. નાયક, (ઈન્ટરનલ એડિટર) અને સભ્યો છે. ઉપાચાર્યશ્રી પ્રા. આર. એસ. ગાંધી, પ્રા. જે. વી. પટેલ, પ્રા. એમ. એસ. પ્રબલપતિ, પ્રા. શ્રીમતી ડી. એ. હરિયાણી, શ્રી અમૃતભાઈ દેસાઈ, શ્રી એચ. કે. ગાંધી અને શ્રી છોડુભાઈ પટેલ મંડળીને મૂલ્યવાન માર્ગદર્શન આપવા બદલ આચાર્યશ્રી ડો. જી. જે. દેસાઈનો તથા મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનલાલ એમ. દેસાઈના અમે અત્યંત ઋણી છીએ.

— પ્રા. ડી. જે. પટેલ

(માનદ મંત્રી)

— પ્રા. કે. બી. પટેલ

(ઉપપ્રમુખ)

National Service Scheme

Arts and Commerce College, CHIKHLI.

(ANNUAL REPORT)

This year N.S.S. is completing the fifth year of its existence.

We are happy to state that the scheme in this College, has always remained developing and growing, and the same can be said for this year.

Total 106 students joined as volunteers in this scheme, during 1930-81, which includes 90 Boys and 16 Girls.

We relate in brief as follows, the activities undertaken by our N.S.S. unit during the said year.

- (1) Our volunteers participated in the camp organised by the Yuvak Talim Shibir.
- (2) Economic and Social survey of Tamchhadi village.
- (3) Organised lectures on N.S.S. activities.
- (4) Helping services organised by other Institutions.
- (5) Our volunteers helped in maintaining peace and order at the Bus stands by persuading the Passengers to observe. Queues and other sort of discipline.
- (6) Plantainig of trees in College Campas about 100.
- (7) Maintainig Tree Plantation.
- (8) Gave a Cultural Show.
- (9) Helped in maintaining descipline in College Campus.
- (10) Organised Diwali Camp at Tamchhadi. Tal. : Darampur.

— HIGHLIGHTS —

Delights of Tamchhadi Camp.

In accordance with sankalit Adivasi Vikas Yojana, Vansda, the Diwali Camp of our Unit was held in Tamchhadi village of Dharampur Taluka. In which a big member of volunteers boys and girls, took part. The inauguration of the camp was performed by the Incharge Collector, Shri Chhalia Saheb and Project Administrator Tribal sub-plan Vansda, by "DEEP" lighting.

The venue of the camp was the Ashram Sala - Tamchhadi.

The daily programme for participants of the camp was arranged in a way that may teach discipline and service spirit to themselves and at the same time, it may become beneficial to the people of Adivasi villages, it included.

- (I) Morning procession with " Ramdhoon " and slogans regarding health and sanitation.
- (II) Prayers and character-building speeches for this purpose learned persons from outside were invited to address the participants.
- (iii) Field work.
- (iv) Lunch and Rest (from 12-15 P.M. to 3-30 P.M.
- (v) At about 4 P.M. speeches by the invited guest and questions-answers with them.
- (vi) Tea - Break.
- (vii) After tea, volunteers went to their respective streets for service work.
- (viii) Evening Meals at 6-30 P.M.
- (ix) At 8-30 P.M. cultural shows with informative and corrective values were held in different streets of the village.

The camp, which lasted for 10 days, was visited by several eminent workers, Government and semi-Government officers and other Leading personalities, who gave valuable information to the participants.

The following is the Note-worthy achievements of the camp.

- (1) Soak-pits 14
- (2) Bawla Type Latrine.. 11
- (3) Hava Ujashia (vantilators) 60
- (4) Repairs of Roads.. .. 4 Km.
- (5) Earth work... .. 5 Brass
- (6) Healthy Baby competition 110 Children
- (7) Clean-streets competition 5 Street
- (8) Home decoration Competition... .. 35 Houses
- (9) Over bridge on River... .. 1
- (10) Lectures 5
- (11) Cultural Programmes 8

The Closing ceremony of the camp was preformed by Nanubhai Desai, the Pesident Adivasi Sahakari Mandli, Bulsar district. He also distributed prizes to successful candidates in different programmes.

This ceremony was also attended by Shri Shivdan Gadhvi, T. D. O. Dharampur; Shri Manibhai Patel, Asst. Project Administrator, Vansda, Shri Dilkhushji Diwanji, Karadi Ashram, Shri Nanubhai Joshi, Director, NAFP; South Gujarat University and also Smt. Ansuyaben Project Officer.

Finally, we express our heartiest thanks to Shri Mohanlal M. Desai, Managing Trustee of our College.

Our President Dr. G. J. Desai, Principal of the College.

The both have always given us necessary help and Co-opration as well as the most valuable encouragement and guidance, giving necessary Press-publicity and encouraging that was our humble efforts.

All the staff-members of our College for their valuable help and Co-operation.

And, I can not forget to thank the Members of the Executive Committee of our NSS Unit for their ready help and Co-operation.

Thanks.

Pro. M. S. Prajapati,
Programme Officer.

-o-

જે પોતે પોતાનો મિત્ર, એ જગતનો ય
મિત્ર અને આપું જગતે ય તેતું મિત્ર.

મનુષ્યનું પોતાનું બંધને ય પોતાના જ
હાથમાં, ને પોતાની મુક્તિયે પોતાના જ
હાથમાં, પોતે જ જાણી જોઈને બંધન લોગવે છે.

એક પત્રમાંથી સાભાર :

અમારા તામછડી ખાતેના એન. એસ. એસ. શિબિરની વિશિષ્ટતા તથા સફળતાને પ્રિરદાવતા કેટલાક પત્રો અમને મળ્યા છે; જેમાંથી એક ખાસ નોંધપાત્ર હોઈ, અત્રે અંશતઃ પ્રકીર્ણે છીએ.

- પ્રા. એમ. એસ. પ્રબલપતિ
(પ્રો. ઓફિસર)

“મને એ બાબતની નોંધ લેતાં આનંદ થાય છે કે, આપના સંપૂર્ણ માર્ગદર્શન અને જહેમત હેઠળ શિબિરાર્થી લાઈ-બહેનોએ ખૂબ જ ઉત્સાહથી નિર્ધારિત ભૌતિક લક્ષ્યાંકો પૂરા કરવા ઉપરાંત પગ વધારાની કાર્યવાહી કરી છે. ભૌતિક લક્ષ્યાંકો તો પ્રતિકરૂપે હતા, પરંતુ ધરમપુર તાલુકાના ઉંડાણના વિસ્તારોમાં આવેલા એવા ખૂબ જ પછાત જાતના વારલી આદિવાસીઓ સાથે શિબિરાર્થીઓએ જે તાદાત્મ્ય કેળવ્યું તે ખીણ શિબિરો માટે અનુકરણીય છે. મારી બે મુલાકાતો દરમિયાન, ખીણ મુલાકાત વખતે આદિવાસીઓનાં આરોગ્ય-શિક્ષણ અને સાંસ્કૃતિક પ્રવૃત્તિની ચેતનાની જ્યોત જે મેં નિહાળી, તેમાં આપના પૂરેપૂરા પ્રયત્નોની પ્રતીતિ થઈ છે.

શિબિરાર્થી યુવાનો અને યુવતીઓનો આદિવાસીઓને વિકાસની કેડી ઉપર સમન્વવવા અને લાવવા માટેનો આ અંતરે પ્રયત્ન આપના સહકારથી પૂર્ણ રીતે હાંસલ થયેલ છે.

આપને અને સૌ શિબિરાર્થીઓને અભિનંદન આપી, ફરી એકવાર આભાર માનું છું.

(વલસાડ જિલ્લા સંકલિત આદિવાસી વિકાસ યોજનાના પ્રાયોજના વહીવટદાર શ્રી એન. એ. ચોરાના પત્રમાંથી)

આભાર દર્શન :

જેમની છત્રછાયા તથા સહાયક અમીદગિટ હેઠળ અમારી તમામ પ્રવૃત્તિઓ પાંગરી, વિકાસશીલ બની એવા અમારા માનનીય મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી શ્રી મોહનભાઈ એમ. દેસાઈ તથા ગવર્નિંગ બોડીના સભ્યોનો અમે અત્રે હાર્દિક આભાર માનીએ છીએ.

અમારા આ કાર્યમાં પ્રેરણા, સહાય તથા મૂલ્યવાન માર્ગદર્શન સતત આપતા રહેવા બદલ આચાર્યશ્રી ડો. જી. જે. દેસાઈનો તથા ઉપાચાર્યશ્રી પ્રા. આર. એમ. ગાંધીનો અમે પૂરા અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

અમારા આ કાર્યને સરળ બનાવવામાં મૂલ્યવાન સહકાર આપનાર સંસ્થાના ઓફિસ સ્ટાફના મુખ્ય શ્રી અમૃતભાઈ દેસાઈ તથા ઓફિસ સ્ટાફનો અમે અત્રે આભાર વ્યક્ત કરી લઈએ.

અને અંતમાં, અમે અમારા સાથી અધ્યાપક મિત્રો, સર્વ વિદ્યાર્થી પ્રતિનિધિઓ તથા તમામ વિદ્યાર્થી ભાઈબહેનો અને પ્રત્યક્ષ તથા પરોક્ષ રીતે વર્ષભરની અમારી વિવિધ પ્રવૃત્તિઓને ફળવંતી બનાવવામાં પોતપોતાનો ફાળો આપનાર સર્વ પ્રત્યે આભારની લાગણી વ્યક્ત કરીએ છીએ.

અને—

મુદ્રણકાર્યની અમારી સર્વ પ્રકારની આવશ્યકતાઓને પૂર્ણપણે લક્ષમાં રાખી, સુઘડ, સુંદર, સુવ્યવસ્થિત તથા મુદ્રણકાર્ય ઝીણવટભરી દૃષ્ટિથી સમયસર કરી આપવા બદલ મુદ્રણક્ષેત્રે વિશિષ્ટ દૃષ્ટિ ધરાવતા બીલીમોરાના નટરાજ કવોલિટી પ્રિન્ટર્સના અમે અંતઃકરણથી આભારી છીએ.

—૦—

શ્રદ્ધાથી અશક્ય વસ્તુ શક્ય બની જાય.
શ્રદ્ધાથી કિનારા પર નાવ ચાલે, જ્યારે
સંશયથી ગોઠણભર પાણીમાંય ડૂબી જવાય છે.

—૦—

આપણને આપણી કદર થાય એટલા
અમૃતથી તૃપ્તિ થતી નથી. આપણને ખુશા-
મતનું જેર પણ જોઈએ જ. (જર્મન કહેવત)

.....ને શ્રદ્ધાંજલિ

વર્ષ દરમિયાન નીચેના મહાનુભવોએ ચીર વિદાય લીધી છે.
પ્રભુ સદગત આત્માને શાંતિ બક્ષે.

શ્રી. વી. વી. ગિરિ (ભૂતપૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ)

પ્રે. ટીટા (શાંતિપ્રિય વિશ્વ નેતા)

જ્યાં પોલ સાર્ત્ર મૂર્ધન્ય સાહિત્યકાર,

(આંતરરાષ્ટ્રીય કેળવણીકાર અને અસ્તિત્વવાદના પ્રણેતા)

શ્રી. એમ. સી. ચાગલા (ન્યાયમૂર્તિ અને માણ કેળવણી પ્રધાન)

શ્રી. જ્યોતિન્દ્ર દવે (હાસ્યકાર)

શ્રી. બચુભાઈ રાવન (કુમારના શિક્ષી, પદ્મશ્રી)

શ્રી. વજુભાઈ ઠાંક (નાટ્યવિદ)

ચારુમતી ચૌધ્રા (સામાજિક કાર્યકર)

શ્રી. સંજય ગાંધી (યુવક નેતા)

શ્રી. બી. કે. મજમુદાર, (સુપ્રસિદ્ધ કેળવણીકાર તથા ઉદ્યોગવિદ)

શ્રી સદોબા પાટીલ, (અગ્રણી સામાજિક કાર્યકર)

RAJESH DESAI & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS.

ARTS AND COMMERCE COLLEGE,

BALANCE SHEET AS AT

FUNDS AND LIABILITIES	Rs.	Ps.	Rs.	Ps.
STAFF PROVIDEND FUND :			3,00,728	91
PROJECTOR AND T. V. FUND :			13,903	30
UNSECURED LOAN :			10,000	00
Haji A. F. Maniar				
CURRENT LIABILITIES :			8,232	67
OTHER CURRENT BALANCE :				
1. Student Gymkhana A/C.	342	00		
2. Students Deposit A/C.	28,112	70		
3. Vimal Uchchatter Kelavani Trust A/C.	<u>1,93,165</u>	<u>75</u>	2,21,620	45
STAFF ADDITIONAL D. A. DEPOSIT :			11,222	80
(As per Contra)				
			<u>TOTAL...</u>	<u>5,65,708 13</u>

EXAMINED WITH THE BOOKS AND FOUND CORRECT

BULSAR

Date : 18-8-'80

Seal

Sd/Rajesh Desai & Co.

CHARTERED ACCOUNTANTS

Sd/H. K. Gandhi

ACCOUNTANT.

OFFICE : RAMJI TEKRA,
BULSAR - 393 001

CHIKHLI, DIST. VALSAD.

31ST MARCH 1980.

ASSETS	Rs.	Ps.	Rs.	Ps.
FURNITURE AND DEAD STOCK :				
Balance as per last B/s.	60,395	08		
Add : Additions during the year	44,808	15	1,05,203	23
LIBRARY BOOKS :				
Balance as per last B/s.	80,018	88		
Add : Additions during the year	7,791	72		
Add : U. G. C. Books purchased during the year	5,212	68		
Add : Regional language Books	800	00	93,823	28
ADVANCES AND DEPOSITS :			7,159	35
STAFF ADDITIONAL D. A. DEPOSIT : (as per contra)			11,222	80
CASH AND BANK BALANCES :				
Cash at Bank	13,729	42		
On hand	791	44	14,520	86
STAFF PROVIDEND FUND TREASURY A/C. :			2,87,470	25
PROJECTOR RADIO TELEVISION A/C. :			16,951	80
INCOME AND EXPENDITURE A/C. :				
Balance as per last B/s.	2,232	74		
Add : Deficit for the year	27,123	82	29,356	56
			TOTAL...	
			<u>5,65,708</u>	<u>13</u>

Sd / M. M. Desai
Managing Trustee,

Vimal Uchchatter Kelvani Trust, Chikhli.

Sd / G. J. Desai
Principal,

Arts & Commerce College, Chikhli.

COLLEGE, CHIKHLI.

FOR THE YEAR ENDED 31ST MARCH 1980.

INCOME	Rs.	Ps.	Rs.	Ps.
BY FEES :				
Tuition Fee	2,68,400	00		
Library Fee	6,725	00		
Examination Fee	7,340	00		
Admission Fee	1,840	00		
T. C. Fee	<u>145</u>	<u>00</u>	2,84,450	00
.. GOVERNMENT GRANTS :				
(i) Maintenance :				
77.78 16,414 00				
78.79 10,182 00				
79.80 2,88,090 00	3,14,686	00		
(ii) Special Classes Grant	8,330	00		
(iii) Regional Language Grant	<u>800</u>	<u>00</u>	3,23,816	00
.. OTHER INCOME :				
Fine	365	00		
Donation	197	82		
Admission Forms	234	00		
Prospectus Sales	130	00		
Other Forms	47	85		
Pasti Sales	<u>1,183</u>	<u>80</u>	2,558	47
.. INTEREST ON BANK ACCOUNTS			931	58
.. STAFF SALARIES RECOVERED ON APPLICATION OF NEW PAY SCALES			25,372	55
.. EXCESS OF EXPENDITURE OVER INCOME			<u>27,123</u>	<u>82</u>
			TOTAL..	<u>6,64,252</u> <u>42</u>

Sd/ M. M. Desai
Managing Trustee,

Vimal Uchchattar Kelvani Trust, Chikhli.

Sd/ G. J. Desai
Principal,

Arts and Commerce College, Chikhli.

RAJESH DESAI & CO.

CHARTERED ACCOUNTANTS.

Gymkhana ARTS AND COMMERCE INCOME AND EXPENDITURE ACCOUNT

EXPENDITURE		Rs.	Ps.
TO Games Expenses			
.. Stationery Expenses		8,043	83
.. Cultural Activities Expenses		433	50
.. Other Activities Expenses		6,900	24
.. Sahitya Parishad Expenses		842	35
.. Debate Expenses		49	90
.. Tour Committee Expenses		187	40
.. Audit Fees		60	00
.. N. S. S. Expenses		100	00
.. Post & Telegrams		44	95
.. Magazine Expenses		200	00
.. Remuneration to Staff		530	86
.. Excess of Income over Expenditure		300	00
		91	77
		<u>17,784</u>	<u>80</u>

Balance Sheet

FUNDS & LIABILITIES	Rs.	Ps.	Rs.	Ps.
GYMKHANA FUND :				
Balance as per last B/s.	15,884	95		
Add : Surplus for the year	91	77	15,976	72
CURRENT LIABILITIES :				
Reserve Fund A/c.			2,487	00

TOTAL.. 18,463 72

EXAMINED WITH THE BOOKS & FOUND CORRECT

Sd. Rajesh Desai & Co.
CHARTERED ACCOUNTANTS

Bulsar 18-8-'80

Account
COLLEGE, CHIKHLI.

FOR THE YEAR ENDED 31ST MARCH 1980.

Ps.	INCOME	Rs.	Ps.
83	BY Gymkhana Fees Received	17,688	00
50	„ Interest on Bank Account	96	80
24			
35			
90			
40			
00			
00			
95			
00			
86			
00			
77			
80		<u>17,784</u>	<u>80</u>

AS AT 31-3-1980

ASSETS	Rs.	Ps.	Rs.	Ps.
GAMES EQUIPMENTS :				
Balance as per last B/s.	13,102	35		
Add : Additions	<u>339</u>	<u>60</u>	13,441	95
ADVANCES :				
Arts & Commerce College, Chikhli.	342	00		
Natraj Quality Printers	<u>2,000</u>	<u>00</u>	2,342	00
CASH & BANK BALANCES :				
Cash on Hand	311	25		
With Dena Bank	<u>2,368</u>	<u>52</u>	2,679	77
TOTAL...			<u>18,463</u>	<u>72</u>

G. J. Desai
Principal,
Arts and Commerce College,
Chikhli.

With Best Compliments From

**GOODWILL
AUTO STORES**

Automobiles Dealers

N. H. No. **S.**
Chikhli

Bechar Road,
Valsad

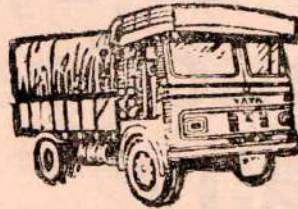
Dealers - **G. S. Auto Parts**
Indco Spring deaves

WITH BEST
COMPLIMENTS
FROM

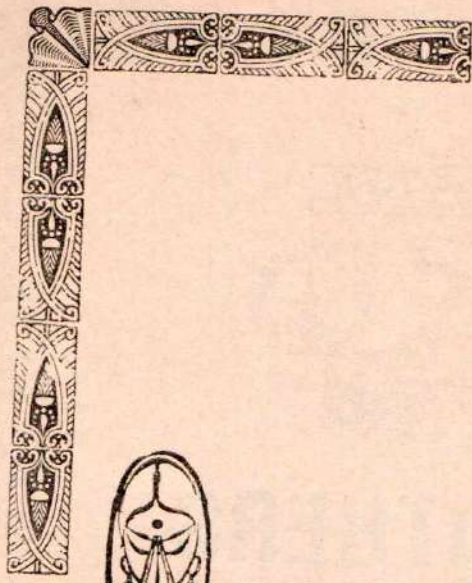
**BHATT BROTHERS
&
FRIENDS GARAGE**

Specialist - in TRUCK REPAIRING

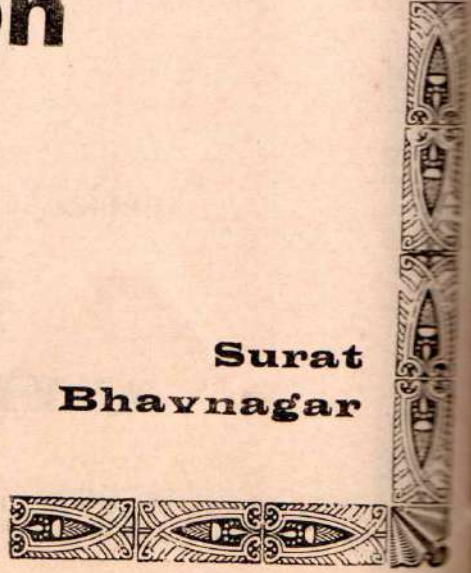
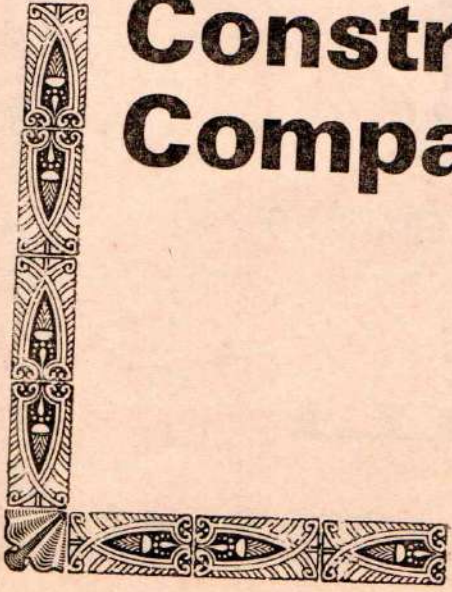
N. H. No. 8.

CHIKHLI

Bharat Vijay Construction Company

**Surat
Bhavnagar**

With Best Compliments From :

SATNAM
RESTAURANT

For Vegetable Lunch

&

Breakfast

Sp. Punjabi Lunch

With Best Compliments

From :

JAI JALARAM

Gas Welding Works

&

Romit Auto Stores

N. H. No. 8

Chikhli

Manufacturers of : **Top-Class Umbrellas**

Wholesale dealer of kites, umbrellas,
and umbrella raw-materials.

M. G. Road.

Valsad.

શુભેચ્છા સહ....

* * પારસની ચાહ * *

અમારે ત્યાંથી હાથગ્રાન ચા તથા કોફી મળશે.

લિજ્જત માર્ટ

પારસની ચા પીઓ !

સ્ટેશન રોડ,
લક્ષ્મી સિનેમા સામે
બીલી મોરા.

કોલેજના પુસ્તકો, ગાઇડો અને અન્ય સ્ટેશનરી માટે

.....અવશ્ય મુલાકાત હોયો.....

બી. સી. શાહ એન્ડ કું.

બુકસેલર્સ એન્ડ સ્ટેશનરી

જવાહર રોડ,

બીલીમોરા.

ફોન : ૩૨૭૬

પ્રતિક એજન્સીઝ

વસંત ટોકીઝ સામે,

વલસાડ.

ફોન : ૨૦૭૭

બલસાર બુક સ્ટોર

મહાત્મા ગાંધીરોડ,

વલસાડ.

મોનીંગ સ્ટાર હેર આર્ટ

શબીર એમ. શેખ

સારા ફેશનેબલ વાળ કપાવવા માટે જેવા કે

ઓપ્લોગ કટ ● સ્કવેર કટ ● રાઉન્ડ ટ્રાય એંગલ કટ,

સ્થળ :-

સ્ટેશનની નજીક, દેસરા રોડ, આદર્શ લોજની સામે,

બી લી મો રા.

JANTA HOTEL

Prop. : **ABED YUSUF**

હમारे त्यां या, नास्तो भणशे.

એપેક્ષના ઠંડા પીણાં મળશે.

કોલેજની સામે,

ધાલા ચીખલી.

શુભેચ્છક :

લાંગ દીલીપકુમાર ચાદવરાવ

ચીખલી

With Best Compliments From :

**New Punjpa Spring
Repairing Works**

All types of metal springs, repairs and other works
done completely satisfactorily

N. H. No. 8

CHIKHLI

Dist : Valsad

કહત કપીરા મુન ભાઈ સાધુ :

સતનામ્

સતનામ્ જેન્ટલ્ ટેલર

આધુનિક અને ઉત્તમ સિલાઈ માટે મળો:-

પ્રો. વી. ગરાસિયા

કાવેરી નદી પર, ખેરગામ રોડ, ચીખલી.

શ્રી શિવ શક્તિ સાયકલ સ્ટોર્સ

હમારે ત્યાં દરેક જાતની નાની-મોટી સાયકલો
ખાત્રીપૂર્વક રિપેર કરી આપવામાં આવશે.

પ્રો. નાનુભાઈ રવજીભાઈ આહિર

ખેરગામ રોડ, ખૂંધ (ચીખલી)

(જુના સીનેમાની સામે)

હાર્દિક શુભેચ્છા સહ....

ઉમેશ જનરલ સ્ટોર્સ

ટેલકમ પાઉડર, બેગલસ, ઈમીટેશન જ્વેલરી, નોટબુક, હેરબ્રોશ,

પરફ્યુમ્સ, ટુથ પેસ્ટ, ટુથ પાઉડર વગેરે કિફાયત ભાવે મળશે.

પ્રો. ડી. એચ. લાડ

હાઈસ્કૂલ રોડ,

D. H. Lad

ચીખલી.

શુભેચ્છા સહ....

ફેન્સી બૂટ, ચંપલ ખરીદવા
માટેનું ભરોસાપાત્ર સ્થળ.

બી. એસ. સી., સી. એસ. સી. બૂટ
ચંપલ મળશે.

પ્રો. મોહનલાલ એસ. ચાંપાનેરી
નાની મસ્જીદ પાસે,
ચી ખ લી.

શુભેચ્છા સહ....

શ્રી શિવ શક્તિ રાઈસ
મીલ

દરેક જાતના ઉત્તમ પ્રકારના
ચોખાના ઉત્પાદક.

સંબંધક ફર્મ :

લક્ષ્મી ટ્રેડિંગ કંપની
પો. બો. નં. ૫ નેશનલ હાઈવે નં. ૮
ચી ખ લી. (જિ. વલસાડ)

હાર્દિક શુભેચ્છા સહ....

સી. ટી. સ્ટોર્સ

તમામ જાતના પુસ્તકો, ગાઈડો,
ડ્રોઈંગ સામાન, અપેક્ષિત પ્રશ્નસંગ્રહ અને
ધાર્મિક પુસ્તકો વેચનાર.

વિદ્યાર્થીઓ માટે ખરીદવાનું
ભરોસાપાત્ર સ્થળ.

પ્રો. ઈ. કે. ઓગાસીઆ
ગુના ખસ સ્ટેન્ડ, ચીખલી.

With Best Compliments From...

**STYLO
TAILORS**

Prop : Narendra Chhaganlal
Tailor

Bania Street

CHIRALI (Dist : Valsad)

શુભેચ્છા સહ...

અરવિંદ ડેરી

શહેનશાહ ગલી, બજાર સ્ટ્રીટ,

ચી ખ લી.

: અમારે ત્યાં :

શુદ્ધ ઘી, તાજું દૂધ, દહીં, માખણ,
ખામુદી, શ્રીખંડ. તથા

બરફી અને પેંડા ચોખ્ખા માવાના
સ્પેશિયલ મળશે.

લગ્ન પાર્ટી કે શુભ પ્રસંગે શ્રીખંડ,
માવો, ફૂટ શ્રીખંડ ગ્રોહર મુજબ
બતાવી આપવામાં આવશે.

સર્વ શુભેચ્છા સહિત :

દિરાલાલ

ગુલાબદાસ

ચોકસી

દવાના વેપારી

ચી ખ લી.

શુભેચ્છા સહ....

બોમ્બે

ટેલર

ચી ખ લી.

*

શુભેચ્છા સહ...

ફોન નં. ૨૯૮/૩૯૮

દેસાઈ રમણલાલ

માણીભાઈની કંપની

ઉચ્ચ પ્રકારની ડાંગર તથા
ચોખ્ખાના વેપારી.

ધોળીવાડ બજાર, ચી ખ લી.

શુભેચ્છા સાથે....

હંસાબેન સુમંતરાય દેસાઈ

L. I. C. ના તથા નેશનલ સેવિંગ્સ
સર્ટીફિકેટના એજન્ટ.

ધોળીવાડ, ચીખલી.

卐

હાર્દિક શુભેચ્છા.....

દેસાઈ એન્ટર પ્રાઈઝ
ઇલેક્ટ્રીક કોન્ટ્રાક્ટર

આધુનિક ઇલેક્ટ્રીક ફીટીંગ્સ
તથા
ઇલેક્ટ્રીક રેકોરેશન

માટે મળો યા લખો :
પ્રો. પિયુષ એસ. દેસાઈ
દેસાઈવાડ, ચીખલી. ફોન : ૩૦૯

With Best Compliments From...

D. N. Sons

Engineering Works

Manufacturers of :

**Deeson Monoblock
Pump set, V Belt Pully
&
Fabricators.**

વિનોદ સ્ટોર્સ

હમારે ત્યાં તૈયાર કપડાં
તથા
હોઝીયરી કિફાયત ભાવે
મળશે.

જુના બસ સ્ટેન્ડ, ચીખલી

With Best Compliments From :

Phone : 2328 & 294

M/s. Mohanlal Dalichand & Co.

BAZAR - BILIMORA.

ચીખલી પબ્લીક વે ધ્રીજ, થાલા

વાંસદા ફાટક, ચીખલી કોલેજ સામે,

બી લી મો રા.

ભરોસાપાત્ર વજન કરાવવા માટે.

With Best Compliments From :

JAY JALARAM TRADING CO.

Retail Dealers in All Kinds of Food Grains & Kiranas.

ONCE VISIT & BE SATISFIED.

" CONSUMER'S Satisfaction is our motto. "

કીર્તિ ટ્રેડર્સ

જુના ખસ સ્ટેન્ડ, ચીખલી - ૩૯૬૫૨૧

દરેક પ્રકારની જંતુનાશક દવા મળશે.

ચેતના પારિભાજ સેન્ટર

બસ સ્ટેન્ડ સામે, ચીખલી.

પ્રો. જશવંતસિંહ મોડેસિંહ રજપૂત

વિજય સ્વીટ ફરસાણ માર્ટ

બસ સ્ટેન્ડ સામે, વાંસદા.

પ્રો. વિજયકુમાર નટવરલાલ ગાંધી

સંતોષ ભેળ પકોડી સેન્ટર

ચીખલી બસ સ્ટેન્ડ સામે, ચીખલી.

પ્રો. હીરાલાલ કાંશીરામ તેહી

શુભેચ્છા સહ...

નટરાજ સ્ટોર્સ

જુના બસ સ્ટેન્ડ, ચીખલી.

રેડીમેડ, હોઝીયરી, લેડીઝવેર, કટલરી, પરફ્યુમ્સ તથા ફૂટવેર જેવી
વસ્તુઓ વ્યાજબી ભાવે મેળવવા માટેનું એક ભરોસાપાત્ર સ્થળ.

શુભેચ્છા સહ....

કિશોર ઇલેક્ટ્રીકલ સ્ટોર્સ

હાઈસ્કૂલ રોડ, ચીખલી.

દરેક જાતના ઇલેક્ટ્રીકલ સામાન છૂટક તેમજ વ્યાજબી ભાવે મળશે.

બલ્બ, ટ્યૂબ, ચોક, પાવર, વાયર
તેમજ

ઇલેક્ટ્રીક રિપેરીંગ ખાત્રીપૂર્વક કરવામાં આવશે.

લાઈટ ફીટીંગ કરી આપવામાં આવશે.

શ્રી. કિશોર યુ. લાડ

* એકવાર પધારી ખાત્રી કરો. *

name natraj
for
everything
in quality printing

nataraj
quality printers
mahadev nagar, Bilimora 396321

With Best Compliments From

માસ પ્રોમોશન અને પાલકો તથા વિદ્યાર્થીઓ

માસ પ્રોમોશનની જાહેરાતથી કેટલીક જગાએ ભારે ઉત્સાહ સર્જાયો જ્યારે કેટલાક વિદ્યાર્થીઓ તથા પાલકો એટલા બધા ઉત્સાહિત દેખાયા નથી. આ સમગ્ર પ્રશ્નનો તટસ્થ વિચાર કરવો જરૂરી છે અને ભવિષ્ય માટે આવી સમસ્યાઓ કેટલી અસર ઉપજાવી જાય તેનો પણ ખ્યાલ રાખવો જોઈએ.

માસ પ્રોમોશનની માગણીના હાઈમાં શું છે તે કદખી શકાય છે. વિદ્યાર્થીઓના ગયા વરસના અભ્યાસ-માંથી મોટા ભાગનો સમય ખીનઅભ્યાસી રહ્યો હતો. એમની શાળા-કોલેજને લગભગ અથવા સદંતર બંધ જ રહી હતી એટલે એઓએ વરસ દરમ્યાન બહુ બણી શક્યા ન હોય, at least શિક્ષકો કે અધ્યાપકો દ્વારા તેો નહીં જ; ખાનગી ટ્યુશન કે વર્ગો દ્વારા અથવા સ્વયંપ્રયાસથી; અને પરીક્ષા આવવાની જ અને તે માટેની તૈયારી રૂપે થોડાંએ અભ્યાસ કર્યો હશે.

હવે આમ સમૂહ પ્રોમોશનની સગવડ મળ્યાથી, જે વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસે વિમુખ્પ રહ્યા હતા તેમને તેો વગર મહેનતે ઉપર જવા મળ્યું; પણ Career oriented એટલે કારકિર્દીલક્ષી વિદ્યાર્થીઓનું હિત આમાં જરા જોખમાયું છે. કોમ્પીટીશન, ગુણવત્તા એ તરવા સ્વૈચ્છિક પરીક્ષામાં જરા મંદ જ રહેશે. એન્ડાઉમેન્ટ સ્કોલરશીપો કેવી રીતે નક્કી થશે? ઇલ્યાદિ વહીવટી પ્રશ્નો પણ રહેશે. પણ મુખ્ય વાત તેો છે કે આ પ્રમાણે અવ્યવસ્થા થવાથી પરીક્ષા-માંથી મુક્તિ મળવાની શક્યતા જોતાં ભવિષ્યમાં પણ

એ સાધનનો પરીક્ષા ટાળવા ઉપયોગ થાય તેો ? અભય સાચો છે જ.

અને પાલકો માટે પણ આ પ્રશ્ન, પ્રશ્ન જ રહે છે. પોતાના બાળકને વિદ્યા મળે અને તે સાથે જ તે ઉપરના વર્ગમાં જાય એમ મોટા ભાગના પાલકો માનતા હોય છે; વગર મહેનતે ઉપલા ધોરણમાં જવાની તકથી એઓ ખાસ રાજી ન જ હોય. આવા પાલકો તેમનાં બાળકોની કારકિર્દી, નોકરી, વ્યવસાય-આ અંગે કંઈક ચિંતા તેો સેવતા જ હશે. કેમકે માસ પ્રોમોશનવાળા વિદ્યાર્થીઓ તેમને ઉપલા ધોરણનો અભ્યાસ કરવા સાથે, પાછળના ધોરણનો અભ્યાસ પણ કરશે કે કેમ? અને ન કરે તેો ખન્નેમાં કાચા રહે અને છેવટની પરીક્ષામાં સહન કરે. આ બધું, બધાને પોષાય એવું નથી જ.

આ અને ખીજી અનેક સમસ્યાઓ આવા બનાવોથી સર્જાય છે અને તે અંગે કંઈ નક્કર વિચારણા થવી જોઈએ. જ્યારે પાલક વર્ગ અને કાર્યરત વિદ્યાર્થી વર્ગ આ ખન્નેએ આ પ્રશ્નનો જીડો વિચાર કરી ભવિષ્યને માટે કંઈ રસ્તો કાઢવો જોઈએ. જો ન થાય તેો ગુજરાતે ઉચ્ચ કેળવણીક્ષેત્રે નવનિર્માણ પછી જે કંઈ ગુમાવ્યું છે તે ખોટ ભરપાઈ થવાને બદલે વધતી જશે. ગુજરાતની પ્રજાને ખાસ કરી મધ્યમ વર્ગને તથા નીચલા મધ્યમ વર્ગને આ પોસાય એમ નથી જ.

— શ્રી જ્યોતીન્દ્ર ડા. દેસાઈ
તરફથી સાભાર

હાર્દિક ઋણ સ્વીકાર

શ્રીખલીના પછાત પ્રદેશમાં ગરીબ આદિવાસી તથા આર્થિક રીતે પછાત બાળકોના વિદ્યાકીય તથા આર્થિક ઉત્કર્ષ અર્થે એક જ્ઞાનયજ્ઞની ભાવનાથી હું કોલેજનું સંચાલન કરી રહ્યો છું; જેમાં જે ઉદાર, દાનેશ્વરી સદ્ગૃહસ્થો વિવિધ પ્રકારે સાથ-સહાય આપે છે. એથી મને પ્રેરણા મળે છે તથા મારી શક્તિનું સંવર્ધન થાય છે. આ દેશના ઉત્કર્ષ અર્થે આવા સમાજોપયોગી સેવાભાવી નાગરિકોની ખરે જ અનિવાર્યતા છે. ખીલીમોરાની વિખ્યાત તથા પ્રતિષ્ઠિત પેઢી એલ. એમ. પી. ના દાનવીર સંચાલકો શ્રી લલ્લુભાઈ મિસ્ત્રી, શ્રી ચંદ્રકાંતભાઈ, શ્રી છોદુભાઈ, શ્રી જયંતીભાઈ તથા સર્વ ભાઈઓએ પણ આ સંસ્થાને તેમની ઉદાર ભાવના વડે અતિમૂલ્યવાન સહાય કરી છે. એ ખદલ હું તેઓ સર્વનો મારા પોતાના તરફથી તથા સંસ્થા વતી અંતઃકરણપૂર્વક આભાર માનું છું. આ દાન ભાવનાવાળા ઉદ્યોગપતિઓએ અમને સંસ્થામાં પાણીની જે આવશ્યક ભરપૂર વ્યવસ્થા કરી આપી છે. એથી આ સંસ્થાના વિકાસની ગતિ અનેકગણી વેગીલી ખનશે એ નિઃશંક વાત છે. વળી આ જળનેા તો વર્ષો સુધી સદુપયોગ થતો રહેશે, એ મહાન આશીર્વાદ તથા પુણ્યના આ દાનવીરો અધિકારી બન્યા છે. હું તેઓ સર્વનું દીર્ઘાયુ તથા સુદીર્ઘ સેવા શુભન ઇચ્છું છું અને તેઓની પેઢી વધુ ને વધુ પ્રગતિ કરતી જ રહે એવી હાર્દિક ભાવના વ્યક્ત કરી વિરમું છું.

- મોહનલાલ મ. દેસાઈ,

મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી

સાચો વિદ્યાર્થી ધર્મ

વિહંગાવલોકન

ઈતિહાસનું શિક્ષણ : સમસ્યાઓ અને પરિવર્તનની
દિશાઓ

તું ક્યાં નથી ?

લોકગીત

ગઝલ

કોને કહું ?

વિવાદ વિષયો

એક મુકતક

પ્રજાકલ્યાણ માટે લોકશાહી વ્યવસ્થા યોગ્ય છે !

પરીક્ષા હોવી જોઈએ ?

મૂડી ખર્ચ સામે વ્યાજબી વળતર

કોલેજની વિદાય

કાર્લ માર્ક્સ

નિષ્ઠાની કટોકટી

રાષ્ટ્રીય સેવા યોજના અને મારા અનુભવો

ગુણોત્તર વિશ્લેષણ

વ્યક્તિગત સિદ્ધિઓની નોંધ

સંપાદકીયમ્

એન. એન. એસ., વાર્ષિક રિપોર્ટ

ને શ્રદ્ધાંજલિ

કોલેજ તથા જીમખાનાનો હિસાબ

જાહેરાતો

*

આ

અં

કે

માં

*

શ્રી મોહનભાઈ મ. દેસાઈ

આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જી. દેસાઈ

આચાર્યશ્રી ડૉ. જી. જી. દેસાઈ

કુ. સંજીવની વી. પાટેકર

કુ. નીતા આર. દેસાઈ

દીપક એમ. દેસાઈ

વિનુભાઈ જી. પટેલ

મહેશ કે. પટેલ

કુ. ભારતી પી. દેસાઈ

છોટાભાઈ પટેલ

કુ. કુસુમબેન એમ. પટેલ

જયેશ કે. શાહ

દેવાસ પરમાર

દીપક એન. પટેલ

શ્રી ડાહ્યુભાઈ હરિભાઈ નાયક

સુનીલ ડી. દેસાઈ

રંજન યુ. પટેલ

-

સંપાદકીય

પ્રા. એમ. એસ. પ્રજાપતિ

૧૧

૧૯૮૦ - ૮૧

વિગ્ન

વિગ્ન

આર્ટ્સ એન્ડ કોમર્સ કોલેજ
ઓપન